Rebîu'l-Evvel 1434

tevhid

"Tağut'a kulluk etmekten kaçınıp, Allah'a yönelenlere müjde vardır..." (39/Zümer, 17)

Aylık İslamî Eğitim Dergisi | OCAK 2012 | YIL: 1 | SAYI: 1 | FİYATI: 5 ₺

ARAP Baharı!

BAŞYAZI'09

TD

TEVHİDDERSLERİ.COM

www.tevhiddersleri.com

"And olsun ki biz her ümmete: 'Allah'a ibadet edin ve tağuta kulluktan kaçının' diye bir elçi gönderdik."

Ey İman Edenler Allah'a Ensar Olun - 1

Arap Baharı!

REBÎU'L-EVVEL 1433
OCAK '12 SAYI: 1

بسم الله الرحمن الرحيم

"Allah'ın senin elinle bir kişiye hidayeti ulaştırması, kızıl develere sahip olmandan daha hayırlıdır." [1]

Bizlere iman nimetini veren Allah'a hamd olsun. Salat ve selam, iman nimetinin şükrünü bizlere yaşantısı ile öğreten Rasûl'üne, pak ailesine, ashabına ve hakkın müdafisi olmaya çalışan, bu uğurda tüm çabasını ihlasla sarf eden Müslümanların üzerine olsun.

İlk sayımızla karşınızdayız… Umuyoruz ki yayınladığımız bu dergi, davet noktasında bir boşluğu dolduran çalışma olur. İslam'a yapılan çok yönlü ve sistematik saldırılara kayıtsız kalmama çabası veren, daveti kendisine dert edinen her Müslüman fert gibi bu derginin amacı da Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* davetini katışıksız, duru bir şekilde insanlara ulaştırmaktır. Bu, gerek yapılan dersler, gerek neşredilen kitaplar gerekse de bu çalışmamızda olduğu gibi dergi yoluyla devam etmektedir (Elhamdulillah).

İmanın tadını alan, küfre girmeyi ateşe girmekten farksız gören her Müslüman gibi bizlerde, *"Allah'ın senin elinle bir kişiye hidayeti ulaştırması, kızıl develere sahip olmandan daha hayırlıdır."* [2] öğretisi gereği, insanları bu yola çağırmak için her meşru yolu kullanmalıyız. Nerede bir davet sahası fark etsek, orada bulunmamız Nebevi menhecin gereğidir. Bu doğrultuda gelişen teknoloji nimetini göz ardı etmeyerek dergimizi internet ortamına da aktardık.

Şunu unutmamak gerekir ki; bugün kendilerini İslam'a nispet edipte, İslam'ın bir vadide, kendileri de başka vadide olduğu birçok yapı, cemaat vb. kurumlar İslam'a sürekli bir pencereden bakmış, bir noktaya odaklanıp, İslam'ın diğer öngördüğü hususları, yokmuşçasına göz ardı ederek, bu dinin bütünlüğünü kitlesel bir şekilde bozmuşlardır.

"Ey iman edenler dine (İslam'a) bir bütün olarak girin." [3] ayetinden fersah fersah uzaklaşanların aksine, dergimizde Tevhid, Ahlak/Tezkiye, Gelişen Güncel Olaylar vb. konularının hepsine ağırlık vermeye tüm çabalarımızla gayret edeceğiz…

Bu ayki sayımıza: Ebu Hanzala Hoca'mızın 'Ey İman Edenler Allah'a Ensar Olun' başlıklı güzide yazısı, Siyer Notları, Akaid Notları, Nasihatler ve Yusufiler'den mektup ve diğer yazı ve makalelerle başladık. Okuyanların; ilk sayı olması hasebiyle, özü nisyan ve hata olan beşer olmamızı dikkate alacaklarını ve bu doğrultuda öneri ve şikayetlerini mail yolu ile ileteceklerini umuyoruz.

Bir sonraki sayımızda yeniden beraber olmak duası ile… Gayret bizden, tevfik/başarı Allah'tandır.

Editör

1. *Muttefekun Aleyh*
2. *Muttefekun Aleyh*
3. *2/Bakara, 208*

İÇİNDEKİLER

tevhid

Aylık Dergi
Rebîu'l-Evvel 1433
Ocak 2012
Sayı: 1
Fiyatı: 5₺

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:
Emre UYAR
Yayın Türü:
Yaygın Süreli

Reklam ve Abonelik:
info@tevhiddergisi.com
www.tevhiddergisi.com
Adres: Kirazlı Mh. 1 Sk. No:21A
34210 Bağcılar/İSTANBUL
Abonelik İçin: 0 534 086 95 76

Yazışma Adresi: Emre UYAR
Güneşli Merkez Postane P.K. 51
Bağcılar/İstanbul
Basım: Step Matbaacılık
Göztepe Mah. Bosna Cad. No:11
Mahmutbey-Bağcılar/İstanbul
Tel : 0 (212) 446 88 46
Dergi İçerisinde Yer Alan Yazılardan İlgili Yazar Mesûldür.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Satış Noktaları

Bursa: İkra Kitapevi, İlahiyat Fak. Karşısı Fethiye Mh. Kırlangıç Sk. No:17 Nilüfer/Bursa 0 (532) 138 02 42
Konya: Meva Kitap, Sahibi Ata Mh. Dursun Fakih Sk. No:4/A Meram/Konya 0 (332) 350 63 62

Ebu Hanzala

-1-

Ey İman Edenler **Allah'a Ensar Olun**

Hidayete erişmek bir nimettir. Onun kemale ermesi ise, onun üzerinde sebat edip, son nefeste hidayet üzere olmaktır. Allah bizlerden Müslümanlar olmamızı istediği gibi, İslam üzere ölmemizi de istiyor.

Mü'minleri, dinine ensar olma şerefine nail kılan Allah'a hamd, ensarlık yolunu en güzel şekilde beyan eden Allah Rasûl'ü, ashabı, âl-i beyti ve hidayet önderlerine salât ve selam olsun.

"Ey iman edenler, Allah'ın yardımcıları olun! Meryem oğlu İsa'nın havarilere: 'Allah'a (yönelirken) benim yardımcılarım kimlerdir?' demesi gibi. Havariler de demişlerdi ki: 'Allah'ın yardımcıları bizleriz.' Böylece İsrailoğullarından bir topluluk iman etmiş, bir topluluk da inkâr etmişti. Sonunda Biz iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik, onlar da üstün geldiler." [1]

"Ey iman edenler, eğer siz Allah'a (Allah adına İslam'a ve Müslümanlara) yardım ederseniz, O da size yardım eder ve sizin ayaklarınızı sağlamlaştırır." [2]

Allah'a *subhanehu ve teâlâ* ve O'nun dinine ensar olmak… Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* merhametinin tecellisidir bu çağrı… Bu öyle bir çağrıdır ki, selim kalpleri tarih boyunca kendine tabi kılmıştır. Çağrıyı farklı kılan, çağrının sahibinin vasıflarıdır; El-Aziz, El-Kavi, El-Metin, Es-Samed olan Allah'tır *subhanehu ve teâlâ*. O'nun hiç kimseye ihtiyacı yoktur, O herşeye gücü yeten El-Kadir'dir. Herşeyin kendisine muhtaç olduğu Es-Samed'dir.

Hakikat bu iken kullarını O'na ve dinine ensar olmaya davet etmiştir. Kulların felah bulmaları için sunduğu fırsatlardandır. O'na ensar olmaya niyet eden kulun, ensarlıkta dahi O'nun muvaffak kılmasına muhtaç olduğu düşünülürse, bu çağrının sadece O'nun lütuf, kerem, ihsan ve fazlından olduğu daha iyi anlaşılır.

Ensarullah, Ensaru'd Din olmak fıtratı bozulmamış, imanına şirk, kalbini dünya sevgisi ve ölüm korkusuyla örtmemiş, hidayet nurunu masiyetlerle karartmamış sadık erler ve saliha kadınlar için en büyük şereftir. Bu çağrıya icabet etmek için en değerlileri feda etmekten bir an tereddüt etmezler. Bu çağrıya icabetin dünyada onlara kazandıracağı izzet, ahirette elde edecekleri nimetler, tüm dünyayı ve içindekileri onların gözünde değersizleştirir.

İnsanlar önce Rasûllere etbaâ (tabi) oluyorlardı. Bunlardan seçkin olanlar ise, daha sonra ensar…

Ensarlık seçkin bir zümrenin gönüllü icabet ettikleri bir süreçti.

Bizlerin böyle bir seçim hakkı yoktur. Zik-

1. 37/Saff, 14
2. 47/Muhammed, 7

redeceğim iki sebep, bizler için bu çağrıya icabeti zorunlu kılıyor. Bu bazılarımızın yapacağı farz-ı kifaye değil, her birimizin mecbur olduğu farz-ı ayn babındandır.

Birincisi: Algıların bozulduğu, tasavvurun dumura uğradığı bir çağda yaşıyoruz.

Öyle bir zaman ki, Allah Rasûlü dahi her namazın akabinde şerrinden Allah'a sığınma gereği duymuştur. Kapkaranlık, fitnelerin kol gezdiği, hayrın şer, şerrin hayır addedildiği, tevhidin şirk, şirkin tevhid diye isimlendirildiği, bidatlerin sünnet, sünnetlerin bidat olarak sınıflandırıldığı, fitnelerinin vakur insanı dahi şaşkına çevirdiği bir zaman. Bizler eskilerin etbaâlık dediği şeyi ensarlığın da üstü olarak algılıyoruz. Bugün *'Mücerred iman ve haftada bir gün derse katılmanın'* dine ensarlık addedildiği bir gündür. Böyle olunca ensarlık yerde kalmıştır. Hatta Rabb'imin rahmet ettikleri müstesna, unutulmuştur.

İkincisi: Yaşadığımız zaman diliminde İslam'ın ve Müslümanların durumundan, Allah'a subhanehu ve teâlâ şirk koşulmak suretiyle gece-gündüz hakaret ediliyor. Kur'an'ın inancı kalplerden, hükümleri yönetimden, amelleri pratikten silinmiştir. Allah Rasûlü'nün rehberliği terk edilmiş, dili bizim dilimiz, cildi bizim cildimiz olan, cehennem kapısının davetçileri rehber olarak nasb edilmiştir. İslam ümmeti en değersiz insan topluluğu haline gelmiştir. Süper güç diye isimlendirilen vahşetin silahlarını denedikleri denek konumundadır. Ebu Cehil'in dahi: *"Arab'a, 'Muhammed'in* sallallahu aleyhi ve sellem *kızlarını ve çocuklarını korkuttu' dedirtmem"* dediği cahileyinin en karanlık dönemlerinde kabul görmüş insani erdemlerinden mahrum bırakılmıştır Müslümanlar.

Rabb'ini ve İslam davasını unutan, sadece kendi için yaşayan insanın cezası, unutmak ve unutulmaktır. Ensar olup lezzetini tadanlar 'Daha fazla' dedikleri gibi unutan ve umursamayanlar her geçen gün biraz daha batarlar.

Her 6 ayda kapılar tekmelenip, Ebu Cehil'in kendine yakıştırmadığı kadın ve çocukları ürkütülmesi söz konusudur. Hiçbir mukaddes gözetilmeden İslam'a hakaret ediliyor. Dinin şiarları hainlerin ellerinde ve dillerinde alay ve şaka malzemesi edilmiştir. Rasûlullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem minberleri, Lat'ı, Menat'ı ve onların kutlamalarını ihya eder vaziyettedir.

Bu durumda kalbinde zerre-i miskal hayat olan, onu şirk ve masiyetlerle öldürmemiş insanın başka yolu var mıdır?

Dine ensar olmayacak, Rabb'inin çağrısına icabet etmeyecekte ne yapacak?

Şairin dediği gibi:

'Ölünün yarasının elemi olmaz…

Ancak ölmüş kalp ümmetin bu durumunda elem duymaz.'

Ensar olmak…

Bu, derdi olan insanların gündemidir. Dert sahibi olmak İslam'ın ve Müslümanların derdini kendi derdi görmek, bu ancak selim kalplerin kârıdır. Dünya ve lezzetlerinden, lüksü ve rahatından selamette olan kalpler, onların kalbi Allah subhanehu ve teâlâ ve O'nun yanındakilere mütealliktir. Kalbi semada ve yücelerde olanın, gözü aşağılarda olabilir mi?

Kalbi arşa asılı olanın ayağına, dünya takılıp ona engel olabilir mi?

Yaptıkça daha fazla yapmak isterler. Onlar hep üstte olanları örnek alırlar, yaptıkça kendilerini ve amellerini küçümser *'Daha fazla ensar olmalı, daha fazla davaya adanmalıyım'* derler. Onlar cennet ve Allah'ın subhanehu ve teâlâ rızasını elde etme yarışında kiminle yarıştıklarını bilirler. Mus'ablar, Ammarlar, Bilaller onların örneğidir. Yarıştığı genç Mus'ab radıyallahu anh olan hangi insan amelinden razı olup *'Bu kadar yeter'* diyebilir ki?

Yarıştığı Bilal radıyallahu anh olanın karşılaştığı zorluklara *'Zorluk'* demeye nasıl dili varır ki?

Hasta olan kalplerin derdi dünya ve onun rahatıdır. Onun ne katıldığı bir yarış ne de o yarışta kimlerin olduğu gibi bir derdi yoktur; o rahatsa dert yoktur. Bütün ümmet kan ağlamış İslam davası yerlere düşmüş… Onun gündemi değildir. Kalbi yere ve alçak olanlara mutaallık olanlar ulvi meseleleri dert edinmezler. Kalbi yerde olanın gözü de ayağı da yerdedir. Her engel onları yavaşlatır. Bunun sonu kendi halinden ve ümmetin halinden hiçbir elem duymayan *'ölü kalp'*tir, Allah muhafaza.

Rabb'ini ve İslam davasını unutan, sadece kendi için yaşayan insanın cezası, unutmak ve unutulmaktır. Ensar olup lezzetini tadanlar *'Daha fazla'* dedikleri gibi unutan ve umursamayanlar her geçen gün biraz daha batarlar.

"Onlar Allah'ı unuttular; O da onları unuttu." [3]

"Kendileri Allah'ı unutmuş, böylece O da onlara kendi nefislerini unutturmuş olanlar gibi olmayın" [4]

Ensar olmak, bu çağrıya icabet etmek zorundayız. Bunu zaruri kılan o kadar çok gerekçe var ki, ne bu yazı ne de hacimli bir kitap onu anlatmaya yetmez. Ancak;

"Hiç şüphesiz, bunda, kalbi olan ya da bir şahid olarak kulak veren kimse için elbette bir öğüt (zikir) vardır." [5]

Hidayet Nimetine Şükretmek için Ensar Olmalıyız

Şirk çağında en büyük nimet Allah'ın subhanehu ve teâlâ insanı tevhide hidayet etmesidir. Allah'ı ve O'nun hakkını, hakkıyla tazim eden için bundan daha büyük lütuf olamaz. Hidayette Allah'ın subhanehu ve teâlâ istediği her nimet gibidir. Şükrü eda edilirse artacak, şükrü eda edilmemek suretiyle nankörlük edilirse, insan zıddıyla cezalandırılacaktır. Bu Allah'ın subhanehu ve teâlâ nimetleri hususunda değişmez sünnetidir.

"Hani Rabbiniz şöyle bildirmişti: 'Andolsun, eğer şükrederseniz size olan nimetimi artırırım.

3. 9/Tevbe, 67
4. 59/Haşr, 19
5. 50/Kaf, 37

Eğer nankörlük ederseniz şüphesiz azabım pek şiddetlidir.' " [6]

Bu Allah'ın subhanehu ve teâlâ değişmez kanunudur. Verdiği nimete şükredilirse onu arttırır, nankörlük edilirse o nimetin zıddıyla cezalandırılır.

Bunun en güzel örneği, Allah'ın subhanehu ve teâlâ hidayet nimetinin şükrünü ifa edenlerin hidayetini arttırmasıdır.

Hidayet olduktan sonra O'na ensar olanlardır, hidayeti arttırılanlar, dine ve onun yayılmasına yardımcı olanlar, zorlukta ve darlıkta itaat ehli olanlar, zor günlerde kendi menfaatlerini ellerinin tersiyle itip, hizmete ve davaya, verilecek göreve endekslenenlerdir.

"Hidayeti bulmuş olanlara gelince; (Allah) hidayetlerini arttırmış ve takvalarını vermiştir." [7]

Muhammed suresi baştan sona dikkatli okunursa bu ayet çok net anlaşılır. İki grup insan vardır, bir grup problemlidir; Allah'a, Rasûl'üne ve mü'minlere karşı içlerinde sıkıntılar vardır. Allah'ın kaderine razı olamazlar. O'nun takdir ettiği savaş, yokluk ve sıkıntı durumlarını kayıp görürler. Rasûl'ü ehliyet sahibi görmezler. Başlarına gelen sıkıntının müsebbibi sayarlar. Kardeşlerine güvenmezler, onları küçümserler, gelen sıkıntının müsebbibi sayarlar. Bunlar Allah'ın dünyada, içlerindeki hastalığı açığa çıkarmak suretiyle rezil edip, ahirette elim verici azaba düçar edeceklerindendir.

Bunun yanında Allah'a subhanehu ve teâlâ güvenen, O'nun kaderinden razı olan, O'nu razı

6. 14/İbrahim, 7
7. 47/Muhammed, 17

etme, O'na hakkıyla kulluk etmek için her fırsatı değerlendirenler vardır. Allah Rasûlü'nün yanında malları ve canlarıyla hazırdırlar. Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* verdiği hidayeti O'nun istediği yer ve şekilde kullanırlar. İşte bunlar hidayeti arttırılan ve takvaya muvaffak kılınanlardır.

Ayaklarımızın Sabit Kalması için Ensar Olmalıyız

Hidayete erişmek bir nimettir. Onun kemale ermesi ise, onun üzerinde sebat edip, son nefeste hidayet üzere olmaktır. Allah bizlerden Müslümanlar olmamızı istediği gibi, İslam üzere ölmemizi de istiyor.

"Ey iman edenler, Allah'tan nasıl korkup sakınmak gerekiyorsa öylece korkup sakının ve siz, ancak Müslüman olmaktan başka (bir din ve tutum üzerinde) ölmeyin." [8]

"Bunu İbrahim, oğullarına vasiyet etti, Yakup da: 'Oğullarım, şüphesiz Allah sizlere bu dini seçti, siz de ancak Müslüman olarak can verin' (diye benzer bir vasiyette bulundu.)" [9]

Her gün namazlarımızda *'Bizi doğru yola hidayet et'* [10] diye Allah'a dua ediyoruz. Oysa kendi namaz kılan insanın hidayet istemesi, hidayet üzere sabit kalmayı istemektir. Çünkü İslam olduktan sonra, onun muhafazası en zor olandır. İnsanın zayıflığı, dünyanın süsü, ahiretin ve ölümün uzaklığı, şeytanın desise ve tuzakları, insanların çoğunun dalalet üzere olması bu zorluğun başlıca sebeplerindendir.

Allah Rasûlü bunu bildiğinden, en çok talep ettiği şeylerden biri hidayettir. O namaza dururken, secde aralarında, dualarında, konuşmaya başlarken muhakkak Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* hidayet yani O'nun üzerinde sebat talep ederdi.

Namaza başlarken Fatiha'dan önce yapılan istiftah dualarından biri de;

"Ey Cebrail'in, Mikail'in ve İsrafil'in Rabb'i, yerin ve göğün yaratıcısı, gaybın ve şehadet bilgisinin sahibi… Sen kulların arasında dilediğin gibi hükmedersin, ihtilaf edilen konularda beni doğruya hidayet et." [11]

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* iki secde arasında:

"Allah'ım beni hidayet et, rızıklandır, kusurlarımı gider, afiyet ver." [12]

Hutbetu'l Hace diye bilinen konuşmalara ve bir işe başlarken yaptığı duada *"Şüphesiz hamd Allah'adır. O'na hamd eder O'ndan yardım diler, O'ndan mağfiret ister, O'ndan hidayet isteriz. O kimi hidayet ederse onu saptıracak yoktur..."* [13] derdi.

Sahabeye bu korku Allah Rasul'unden miras kalmıştı. Onun hallerini düşündükçe kalpleri yerinden fırlayacak gibi oluyordu; 'Allah'ın gelmiş geçmiş günahlarını affettiği, cennette dahi yeri belli olan insan korkuyorsa, biz nasıl olmalıyız!' diyorlardı.

Hidayet üzere sebat, selef için en önemli meselelerdendi. Onlar Allah Rasûlü'nün dahi bu konuda çok duyarlı olduğunu görünce korkmuşlardı. Sürekli Allah'a *subhanehu ve teâlâ* yalvarıyor, gerçek bir iman ve onda sebat istiyorlardı.

Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* ve ashabının bu konuda yaşadıkları ve korkuları o seviyeye ulaşmıştı ki, bugünün insanları onları görse deli, mecnun zannederdi.

Selef hidayetinde emin olana münafık gözüyle bakar, korkuyu ve emniyeti nifak ve sadıklığın ölçüsü sayarlardı.

Hasan-ı Basri: *'Vallahi ondan ancak mü'min korkar, münafık emin olur'* derdi.

Mü'min hidayeti Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* bilir. Ne yaparsa yapsın bu nimetin hakkını ödeyemeyeceğini bilir, bu onu korkulara sevk eder, korkar; kaybetmemek için daha fazlasını yapar, yaptıkça lezzet alır ama korkusundan birşey kaybetmez.

Münafık rahattır, hidayeti Allah'ın *subhanehu ve*

8. 3/Al-i İmran, 102
9. 2/Bakara, 132
10. 1/Fatiha, 5
11. Müslim
12. Sünen Sahipleri İbni Abbas'tan radıyallahu anh.
13. Müslim, Nesai

teâlâ verdiğini unutmuştur. O okumuştur, o araştırmış bulmuştur, onun için korkmaz. Korkusuzluğu onu cüretkâr kılar, az gözünde çoğalır.

Sahabeye bu korku Allah Rasûlü'nden miras kalmıştı. Onun hallerini düşündükçe kalpleri yerinden fırlayacak gibi oluyordu; *'Allah'ın gelmiş geçmiş günahlarını affettiği, cennette dahi yeri belli olan insan korkuyorsa, biz nasıl olmalıyız!'* diyorlardı.

Acaba biz nasıl olmalıyız?

Günümüzün ne kadarını bunu düşünmeye veriyoruz. İçinde olduğumuz emniyet hali nedendir?

Amellerimizin çokluğundan mı yoksa yanaklarımızda iz bırakan gözyaşlarından mı!? Neden?

Hidayet üzere kalmak, korkmak Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* tuzağından emin olmamak, bunlar iman nurunun girip kuşattığı kalbe yabancı olmayan şeylerdir. Bunun için Allah'a *subhanehu ve teâlâ* sözlü olarak, gece-gündüz yalvarmalı, O'ndan hidayet ve sebat istemeliyiz. Dualarımızda buna yer ayırdığımız gibi, fiili dua ile bu istediğimizde de sadık olduğumuzu göstermeliyiz. İşte bu da dine ensar olmaktır. Din davasında bize düşen görevi hakkıyla yerine getirmektir.

> *"Ey iman edenler, eğer siz Allah'a (Allah adına İslam'a ve Müslümanlara) yardım ederseniz, O da size yardım eder ve sizin ayaklarınızı sağlamlaştırır."* [14]

Dinde sabit kalmanın yolu dine yardım etmektir. Hizmet ehli, dava insanı, cemaat adamı olmaktır. Emir sahiplerine güven vermektir. İslam'a hizmet için düşünülen her işte *'Bu kardeşimiz yüzünün akıyla yapar'* dedirtmektir. Ne mutlu o insanlara, ne mutlu ki ensarlıkları mü'minlerin gönlünde tescillidir. Onlar Allah'a güvendikleri gibi mü'minlerde onlara güvenir, her hizmete layıktırlar mü'minlerin gözünde. Çünkü ensardırlar, yardımcıdırlar. Onlar konuşmaz, iş yaparlar, aynalarında laf kalabalığı yoktur, amelleri vardır. Allah'ın dine ensardırlar, geriye bakıldığında hep hizmet vardır. İnsanlar konuşmuş onlar çalışmıştır, insanlar eleştirmiş

14. 47/Muhammed, 7

onlar yapmıştır. Ne mutlu o hayatlarını ensar olmaya vakfedenlere. Ve ne yazık ki bu şerefi basit meseleler, kişisel problemler sebebiyle terk edenlere.

Hidayet ve onda sebat istiyorsak, biz de selef gibi korkuyor ve emin değilsek en güvenli liman; Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* vaadidir. O vaadinden dönmez, en sadık sözün sahibidir: *'Ensar olun bu dine, sizi sabit kılayım'* diyor, vadediyor.

Dünyada İmanın Lezzetini, Ahirette Cenneti Elde Etmek için Ensar Olmalıyız

Müslümanın en büyük kaybı, Kur'an'ın deyimi ile *'hüsrandır'*. Çalışıp yorulmak ve elde edilmesi gerekenlerden mahrum olmaktır.

İman ettiği halde imanın tadını, lezzetini alamayan, ahirette cennette ve Rahman'ın rızasına nail olmayandan daha hüsranlı kim olabilir?

> *"Üç şey vardır ki onu kendinde bulunduran imanın tadını bulur. Allah ve Rasûl'ü ona herşeyden daha sevimli olan, kişiyi sadece Allah için sevmesi, imandan sonra küfrü ateşe girmek gibi kesin görmesidir."* [15]

> *"İmanın tadını aldı, imanın tadını aldı, imanın tadını aldı Rab olarak Allah'tan, din olarak İslam'dan, Nebi olarak Muhammed'den sallallahu aleyhi ve sellem razı olanlar."* [16]

Bu hadisler ve imanın tadına varacak insanların özelliklerine bakalım:

Onlar Allah'ı *subhanehu ve teâlâ* ve Rasûlü'nü her-

15. Muttefekun Aleyh
16. Müslim

şeyden çok severler. İslam'da sevgi söz ile ispatlanan bir mefhum değildir. Sevginin ispatı tabi olma ve tercih etmedir. Kardeşlerini Allah *subhanehu ve teâlâ* için severler, ihlas onları şahıslara bağlı hizmete ve ensarlığa değil, her daim ve şartta ensarlığa iter. Derdi Allah ve rızası olanı şartlar bağlamaz. Herşey ve onda O'nun ensarlığını yapacak durumu vardır. İmanı o kadar sahiplenmişlerdir ki, kaybını ateşe girmeye denk görürler. insan yaratılışı gereği uğruna yorulup, fedakarlık yapmadığı birşeye değer vermez. Rahat elde edilenin gözden çıkarılması da rahattır. Ancak dine ensar olmuş insanlar onu kaybetmekten korkar.

Ensar olmayanlara iman, din, dava yüktür. Ona birşey feda etmeyip kendi dünyalarını imar etmelerine rağmen hep sıkıntılı ve keder içindedirler. Korkuları, huzursuzlukları onları batıl ve malayani şeylere sevk ettikçe daha fazla, daha beter susuzluklarını arttırırlar.

"Hiç şüphesiz Allah, mü'minlerden karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere canlarını ve mallarını satın almıştır."
(9/Tevbe, 111)

Ensar ise farklıdır. O dünyada, ahiret cennetine girmiştir, gönül rahatlığı içindedir. Yaptığı her fedakarlık ve hizmet ona yakin, kalp ferahlığı ve tevekkül olarak geri dönmüştür. Yediği yemeğin lezzetini beğenip, yedikçe fazlasını isteyen insan gibidir. Zahiren kaybeder, malından canından, vaktinden ve rahatından gidiyordur. Hakikatte ise kazanır, dünyanın cenneti de, ahiretin cenneti de ensarlığın karşılığıdır… Allah'ım bizi onlardan kıl.

Cenneti anlatan ayetlere bakın, hiçbirinde karşılıksız cennet yoktur. Dünyasını satmadan cenneti elde eden yoktur. Bu ticaretin adı, fiyatı, sonucu Allah tarafından belirlenmiştir. Ne kutsal ticarettir ki herşeyini Rahman üstlenmiş, O belirlemiştir.

Adı: karlı ticaret; satılan: cennet; bedel: dünya hayatı; karşılık: ebedi kurtuluş.

"Hiç şüphesiz Allah, mü'minlerden -karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere- canlarını ve mallarını satın almıştır." [17]

Malını, canını, dünyasını Allah'a satmak ancak hizmet ehli, dava insanı mü'minlerin işidir.

Bu kutlu çağrı her nesli kapsayan, her daim icabet edecek olanlara açık olan bir çağrıdır. Tarih boyunca bu çağrıya her iman eden değil, hakkıyla iman edenler icabet etmiştir. Çünkü o zordur, o peşin olan rahatı çok uzakta görülen rahata tercihtir. O, insanın kendi nefsiyle mücadelesi ve her an murakebe etmesinin sonucudur.

İnanıyor ve Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* niyaz ediyorum ki bu dergi ensarlık yolunda atılan adımların bir tanesidir. Ensar olmak için yanıp tutuşan, Rabblerinin yardımı olmasa bir saniye ayakta duramayacak olanların, *"Allah'a yardım edin ki O da size yardım etsin"* vaadine nail olma çabasıdır. Allah *subhanehu ve teâlâ* muvaffak kılsın.

Allah *subhanehu ve teâlâ* imkan ve ömür verirse bir sonraki yazımızda ensar olmaya aday olanların dikkat etmeleri gereken hususlara değineceğiz.

Çaba bizden, başarı Allah'tandır.

Sizleri emanetleri zayi etmeyen Allah'a *subhanehu ve teâlâ* emanet ediyorum.

Selam ve dua ile, Ebu Hanzala...

17. 9/Tevbe, 111

Arap Baharı!

En başarılı kabul edildiği Tunus ve Mısır da dahil, belirsizlik sürerken, Libya ve Suriye'nin kritik durumu göz önündeyken 'Bahar' demek, halkların 'Kış' yaşamasını temenninin göstergesiydi. Bu sürece verilecek en doğru isim 'Halk Ayaklanması', 'Halk Devrimi' veya 'Uyanış' olmalıydı.

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salat ve selam olsun.

Esselamu aleykum ve rahmetullahi ve berakatuhu,

Kardeşlerimizle bu yolla buluşmamızı sağlayan Allah'a *subhanehu ve teâlâ* sonsuz hamd eder, içimizi ferahlatmasını, işimizi kolaylaştırmasını, dilimizin ve kalemimizin bağını çözüp, sözlerimizi anlaşılır kılmasını niyaz ederiz.

İçinde bulunduğumuz günleri, şu ayetler ışığında değerlendirmeyi uygun gördük.

"Allah bir şehri örnek verdi: (Halkı) Güvenlik ve huzur içindeydi, rızkı da her yerden bol bol gelmekteydi; fakat Allah'ın nimetlerine nankörlük etti, böylece Allah yaptıklarına karşılık olarak, ona açlık ve korku elbisesini tattırdı." [1]

"Sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir değişiklik bulamazsın ve sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir dönüşüm de bulamazsın." [2]

Gündemi belirleyen maddeler, insanların yaşadıkları iki madde halinde özetlenebilir:

- Batının boğuştuğu ekonomik kriz (açlık).
- Doğunun yaşadığı savaş korkusu (korku).

Bu Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* değişmez sünnetidir. Bir kavim Allah *subhanehu ve teâlâ*'nin nimetlerine nankörlük ettiğinde, o nimetin zıddı ile cezalandırılır. Ayette konu edilen belde emniyet huzur içindedir. Bu nimete nankörlük edince, zıddı olan korku ve açlığı yaşamıştır. Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kendisine verdiği nimeti hoyratça kullanan batı, açlık korkusuyla imtihan ediliyor, daha doğrusu azaba uğruyor. Ekonomik kriz, açlık ve gelecek endişesinin pekiştirdiği ırkçılık damarı kabarıyor, bu da huzurlarını ve güvenlerini sarsıyor. Eldekinin tükeneceği korkusu, yabancı düşmanlığını, onların ekonomiye zarar verdiği düşüncesini tetikliyor.

İnsan hakları, azınlık hukuku konularında dünyaya ahkam kesen batı, benzeri görülmemiş ırkçı söylemlerle karşı karşıya. Sağ partilerin oyları artıyor, *'Göçmenleri kovalım'* diyecek kadar

1. 16/Nahl, 112
2. 35/Fatır, 43

sorumsuzlaşan, Avrupa'nın dünyaya dayattığı en temel kriterlerle çelişen siyasetçilerin yıldızı , her geçen gün biraz daha parlıyor.

Açlık ve korku…

Dünyanın doğusu, ayaklanmalar, halk hareketleri, iç çatışmalar, bölgede çakışan menfaatler ve karşı karşıya gelen devletlerde hemen her gün bir savaş senaryosu konuşuluyor. Bunlar propaganda veya psikolojik harbin bir parçası olabilir... Belki hiçbir savaş yaşanmadan bölge dizayn ediliyordur, bu senaryoların halklarda oluşturduğu korku, azap boyutuna ulaşmıştır. Hiçbir halk emniyet içinde değildir.

Komplo teorileri, stratejik yorumlardan önce Müslüman olayları bu gözlükle değerlendirmelidir. Bu, kitap ve sünneti kendisine kaynak kabul eden, onların evrenselliğini savunan, tevhid ehli için en uygun olanıdır. Kanaatimizce sayıları az yazarlar dışında bu noktalara vurgu yapılmaması, kaynak bunalımı ve İslam'a bakış açısından kaynaklanıyor. Stratejik yorumlar, komplo teorileri söz konusu olduğunda söyleyecek sözü bitmeyen sözüm ona kanaat önderleri ve Müslüman(!) yazarlar, işin Sünnetullah boyutuna ya hiç değinmiyor ya da 1-2 kelimeyle geçiştiriyorlar. Bu onların vahye bakış açıları ve İslam'da yaşadıkları miktarın göstergesidir. İslam'ı salt kültür düzeyine indirgeyen, bir zamanların kemalistleriyle yarışır vaziyette; Müslümanları(!) muasır medeniyet seviyesinde temsil hayalleri onları dinlerinden ettiği gibi, hayallerini dumura uğratmış, söz sahibi değil, yorum hamalı kılmıştır. Başta kendileri olmak üzere, genel kamuoyunun görüşlerini başkaları şekillendirmektedir.

Komplo teorileri, stratejik yorumlardan önce Müslüman olayları, kendisine kaynak kabul ettiği Kur'an ve Sünnet ile değerlendirmelidir...

Ortadoğu ve Halk Ayaklanmaları

2010'nun son günlerinde başlayıp, 2011 yılının tamamını bu gündem belirledi. 17 Aralık 2010 tarihinde ekonomik sebepleri gözeterek kendini yakan bir seyyar satıcı, süreci başlatmış oldu. Bu bireysel isyan, kitlesel başkaldırıya dönüştü. Tunus'ta başlayan bu ayaklanmalar bölgeye tez zamanda sıçradı. Mısır da başlayıp 18 gün gibi kısa sürede Mübarek'in devrilmesi tüm halkları heyecanlandırdı. Tetikleyen unsur tek olup, istekler aynı olsa da süreç her ülkede farklı yaşandı. Sonuçlar ise tamamen birbirinden farklı gelişti.

Sürece Verilen İsim

Batı, olayların ilk gününde *'Arap Baharı'* dedi. Bu isimlendirme esin kaynağı ve amacı gözönüne alındığında problemliydi. Henüz nasıl sonuçlanacağı belli olmadan, sürece *'Bahar'* deme hakları, belli noktada hapsetme isteğinin tezahürüydü. Süreç başlayalı 1 yıl oldu. En başarılı kabul edildiği Tunus ve Mısır da dahil, belirsizlik sürerken, Libya ve Suriye'nin kritik durumu göz önündeyken 'Bahar' demek, halkların *'Kış'* yaşamasını temenninin göstergesiydi. Bu sürece verilecek en doğru isim *'Halk Ayaklanması', 'Halk Devrimi'* veya *'Uyanış'* olmalıydı.

Sürecin Oluşumu ve Meydana Getiren Etkenler

Sürecin oluşumu tamamen Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kaderi ve Sünnetullah'ın işleyişidir. Allah *subhanehu ve teâlâ* zulmü kendi nefsine haram kıldığı gibi kulları arasında da haram kılmıştır. O zulme sabredip zalime mühlet verse de, bu O'nun razı olduğundan değil sonsuz hikmetindendir.

"Ayetlerimizi yalanlayanları ise, onları bilmeyecekleri bir yönden derece derece (günahları yükletip azaba) yaklaştıracağız. Onlara bir süre tanıyorum. Hiç şüphesiz benim düzenim (cezalandırmam) sapasağlamdır." [3]

Diktatörlerin zulmü, halkın yaşadığı mağduriyetler, mazlumların ahı sürecin başlamasının asıl nedenidir. Bu aynı zamanda halklara sunulmuş, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* rahmetinin tecellisi olan fırsat sunma, zalimlerin cezalandırılmasıydı. Diktatörleri deviren halklar, İslami bir nizam tesis edebilirdi. Bunun demokrasi gibi yeni bir küfür sistemine feda etmeleri, süreci başından kaybetmeleri ve Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* nimetlerine nankörlük etmelerinden başka bir şekilde açıklanamaz. Bununla beraber konuyu açıklarken genel olarak siyasi üç eğilimden söz edebiliriz.

3. *7/Araf, 182-183*

a. Bu süreç batının dilemesi ile başladı. Halklar piyondu, meydanlarda bağıranlar onlar olsa da, onları örgütleyen, sloganları belirleyen, hedeflerini sınırlayanlar dünyayı yöneten güçlerdir.

Mevcut yönetimler uzun zaman ve elde ettikleri güç sayesinde, batının her isteğini yerine getirmiyor, pazarlık yapabiliyordu. Batı ise bölgede konuşan, üreten değil hizmet edecek yönetim arıyordu. Bir kargaşa ve akabinde yönetimin kendine devrildiği hükümetlerde minnet duygusu oluşturacak, yeniden inşa sürecinde onlardan mutlak itaat sağlanacaktı. Ayrıca halklarda 40 yıldır biriken öfke, kontrol altına alınmalıydı. Kendiliğinden patlaması sonucu önü alınamayabilir, bölgesel çıkarlar tehlikeye girebilirdi. Dünyada herşeyden haberdar olan(!) CIA ve Mossad bu halklar kendi dinamikleriyle harekete geçmeden bu süreci başlattı. Tüm kitle iletişim araçlarını kontrol etme gücüne sahip olduğundan(!) halkların örgütlenmesi kolay oldu. Bölge onlar için çok önemlidir, bölgeyi kaderine terk etmeleri mümkün değildir. Çünkü:

Dünyada hala en önemli olan enerji kaynağı petrol bu bölgelerdedir. Aynı zamanda bölgeye petrolleri taşıma yolu, stratejik denizlere sahiptir. Kaynağın el değiştirmesi veya geçiş güzergahı olan denizlerin başkalarının kontrolüne girmesi bu güçleri zor duruma sokar.

Bölgede İsrail vardır. Onun çıkarları ve korunması batı için hayati öneme sahiptir. İsrail bölgede, batının karakolu olduğu gibi psikolojik üstünlük aracıdır da. Ayrıca yahudi lobileri ve şirketleri batının siyaset ve ekonomisine yön verirler. İsrail'in çıkarları gözetilmediğinde, toplumu siyasi ve ekonomik anlamda sarsabilirler. Bölgede güç dengelerinin değişmesi başta İsrail olmak üzere batının sıkıntıya girmesine neden olur.

Bölgenin, İslamî hareketlerin merkezi olması, güç dengeleri onların lehine değişirse bu batının medeniyetler çatışması, haçlı seferleri intikamı gibi tezlerini de kaybetmesi anlamına gelir. Bu da batının psikolojik üstünlüğünü bitirir. Öne sürdüğü tezlerde yanılmış kabul edilir.

Bu görüşü savunanların dayanağı, mevcut haldir. Birçok yerde istenilen sonucun alınmaması, iç savaş endişeleri yeni yönetimlere aday olanların batıyı ikna söylemleri bu tezlerini destekleyen unsurlardır.

Bu görüşün sahipleri (istisnalar olmakla beraber) genelde batıya ilahi vasıflar yükleyen, aşağılık kompleksiyle mel'ul insanlardır. Onların gözünde batı: herşeyi gören, haberdar olan, yaprak kıpırdasa mutlak dilemesi veya emretmesiyle gerçekleşen güce sahiptir. Bu cümleler size tanıdık gelmiş olabilir. Bunlar Kur'an'ın Allah'a *subhanehu ve teâlâ* yakıştırdığı sıfatlardır.

Bu insanlar: Musa *aleyhisselam* döneminde yaşasa, onu firavunun adamı diye yaftalamaktan geri kalmazdı herhalde. Firavun İsrailoğullarında biriken öfkeyi, Musa'yı *aleyhisselam* kullanarak kontrol altına almış olabilir. Ve o topraklardan çıktıktan sonra Musa *aleyhisselam* ile sorun yaşamaları bunun delili değil midir? Ki bu bakış açısına sahip olanların bir türlü iman edemeyişlerinin nedeni de budur. Allah *subhanehu ve teâlâ* Müslümanları muhafaza etsin..

b. Süreç tamamen İslamî hareketlerin kontrolünde gelişmiştir.1930'lardan bu yana sistemli çalışan İhvan-ı Müslimin, seksen yıl sonunda

amacı olan kitlesel, sivil ayaklanmayı başlatmıştır.

Bu seksen yıl zarfında gerek ihvan gerek ondan ayrılan İslami cemaatler, örgütlükleri, ilmi ve siyasi birikmesiyle bu işi başardılar. Sürecin her aşamasında etkin olmaları da bunun göstergesidir.

Filistin dayanışma eylemleriyle ihvan, bunun hazırlıklarını yaptı. Siyaset ve eğitim alanındaki nüfus bünyesinde barındırdığı ve tüm İslam aleminde kabul gören ulemanın fetvaları, sosyal paylaşım ağlarını etkileyici ve çaplı kullanabilmesi de zikredilebilecek sebeplerdendir.

Seçimlerin yapıldığı Tunus ve Mısır'da birinci parti olmaları, Suriye'de aktör konumunda oluşları bu tezi destekliyor mahiyettedir.

c. Bu süreç kimsenin beklemediği bir anda hasbelkader gelişti. Ne kendini yakan genç ne de meydanlara dökülen kalabalıklar bu sonucu öngörmemişti. Süreç kısa zamanda İslami kesimin kontrolüne geçti. Bu genelde İhvanı Müslimin ve Suuda bağlı olmayan, içinde bulunduğu sistemde zıtlaşmayan selefilerdi.

İhvan, böyle bir duruma hazırlıklıydı. Hedefinin bu olması, örgütlüğü, halka hitap eden siyaseti, eğitimi, medya, ekonomi alanlarındaki nüfusu sürecin kontrolünü kolaylaştırdı. Selefiler ise; cumalar ve hatiplerinin halk tarafından seviliyor olmasının avantajını kullandılar. Son on yılda Mısır'da kurdukları özel televizyonlar, halkla aralarında bağ kurdu. Kanallarında İslamî hassassiyatlerin dorukta olması, tüm İslami kesimi onlara yönlendirdi. İhvan dahi onların bu sürece katılacağını tahmin etmiyordu. Tüm dünyayı şaşırtıp sürece dahil oldular. Cuma namazları ve televizyon kanallarıyla, halkı da sürece dahil etiler.

Batı, böyle bir hareketi öngörememişti, bundan dolayı ilk etapta afalladı, bunu karşılayacak hazır bir projesi yoktu. Her kafadan bir ses çıkıyordu. Yukarıda zikri geçen menfaatleri tehlikedeydi, sürece sonra dahil oldu. Dengeleri kendi lehine kullanmak için elinden gelen herşeyi yaptı.

Süreci tamamlayan ve yapabileceği birşey olmayan yerlere (Tunus, Mısır) demokrasi, insan hakları adı altında destek verdi. Oysa bu diktatörler düne kadar batının dostlarıydı, sürece yeni dahil olan ülkelerde ise hemen müdahelede bulundu. Libya ve hali hazırda devam eden Suriye sorunu bunun en güzel örneğidir.

Kanaatimizce bu, siyasi görüşler arasında en tutarlı olanıdır. Allah *subhanehu ve teâlâ* en doğrusunu bilir.

Tevhid ehli olarak bu süreçten alacağımız dersleri şu maddelerle özetleyebiliriz.

- Müslümanlar her daim harekete hazır olmalıdır. İlmi, siyasi ve teşkilati anlamda altyapılarını oluşturmaları şarttır. Basit, gündelik sorunları aşmalı, İslam cemaatinin hedeflerine odaklanmalıdır. Kendi problemlerini gündem yapan insanlar, büyük olaylara katkıda bulunamazlar.
- Müslümanlar hizmette meşru olan her yolu kullanmalı, ulaşabildiği kadar insana ulaşmalıdırlar. Şüphesiz insanlığın problemlerinin çözüm kaynağı İslamdır. Bu gerçeği insanlara anlatmak, onlara ulaşmak ise bizlerin görevidir. Sözlü, fiili ve görsel davet çalışmalarına hız vermelidirler. İslamî hareketlerin bu yönde çalışmaları süreçte belirleyici etkenlerdendir. Elbette kastımız her yol değil, bunlardan mübah olanlarıdır.
- Düzenlerin değişmesinin tevhid ehline bir faydası yoktur. diktatörlük yerini, kardeşi olan demokrasiye terk edecektir. Bu Akp'nin Türkiye'de iktidar olması ile aynıdır. Tüykiye'de Müslümanların rahat nefes alacağına inananlar yanıldıkları gibi bu, İhvan'ın oluşturacağı yönetimde, tevhid ehlinin rahatlayacağını düşünenler de yanılıyorlar. Bugün Türkiye'de İslamî mücadeleyi dernek, dergi ve seminer sanan, muhalifliği meydanlarda slo-

gan atmak olarak algılayan kesimler için Akp dönemi nimettir. Sırf Amerikalı diplomatlara göstermelik olsun diye, her ziyarette mağdur edilen Müslümanlar düşünüldüğünde, durumun hiçte sanıldığı gibi olmadığı anlaşılacaktır. Bunun en iyi örneklerinden biri İhvan'ın kuruluşu olan Hamas'tır. Daha iktidarının ilk zamanında cami basması, Şeyh Ebu Nur El-Makdisi'yi şehit (inşallah) etmesi, alınlarında kara leke olarak durmaktadır. İktidar olmak için dininden taviz verip, Rabb'ine ihanet etmekten imtina etmeyenlerin, Müslümanlara ihaneti normal karşılanmalıdır.

Taviz ve yaranma siyaseti üzere inşa edilen hareketlerin, yarınları bugünlerinden daha çirkin olmaya mahkumdur. Taviz verenlerin kendilerini frenleyecek onurları, taviz isteyenlerin doyum noktası yoktur. Verdikçe kaybedilen onur ve izzet, gördükçe doymayan ve daha fazlasını isteyen bir döngünün habercisidir.

Sürecin Kilitlendiği Nokta: Suriye

Süreç Suriye'de tıkanmıştır. Aylardır süren ayaklanmalar yönetime geri adım attıramamış, sivil katliamlarını durduramamıştır. Uluslararası yaptırımlar, müdahale tehdidi, iç savaşı, diktatörlerin sonları ve kapıdaki tehlikeye kulaklarını tıkamıştır, yönetim.

Taviz ve yaranma siyaseti üzere inşa edilen hareketlerin, yarınları bugünlerinden daha çirkin olmaya mahkumdur. Taviz verenlerin kendilerini frenleyecek onurları, taviz isteyenlerin doyum noktası yoktur.

Aslında Suriye bu denli direnecek güce sahip değildir. Süreçte aktör olabilecek ne siyasi ne ekonomik ağırlığı taşır. Suriye'yi önemli kılan İran ile ilişkileridir.

1979 İran devrimi bölgede dengeleri alt üst etti. Tüm dengeleri batının aleyhine değiştirdi. Şah İran'ı batının bölgedeki karakoluyken, Humeyni İran'ı batıya baş düşman ilan etmiştir. Rusya ve Çin gibi batının karşısında duran güçler, İran'ın yanında yer alarak, batıyı daha zor duruma sokmuştur. Bu süreçte İran bölgede iki büyük projeyi hayata geçirdi.

Birincisi: Suud başta olmak üzere körfez ülkelerinde devrim yapmak ve bununla hem petrolü ele geçirecek hem de hac mevsiminde dünya Müslümanlarına şiilik propagandası yapacaktı. Körfez ülkelerinde yaşayan yoğun şii nüfus ve İran ile ilişkide olmaları İran'ın lehineydi.

İkincisi: Ümmetin esaretinin sembolü olan Kudüs davasını sahiplenmek, bunun için hem Lübnan Hizbullah'ına hem de Filistin direnişine destek verecekti. İsrail'in bölgede etkisizleştirilmesi İran'ı İslam dünyasının temsilcisi kılarak, batının karşısında psikolojik üstünlük elde edecekti. Bu ikinci proje ancak Suriye ile iyi ilişkiler geliştirmekle mümkündü. Ara ülke konumunda olan Suriye ile en başından köklü ilişkiler kuruldu. Yüzyıllardır İslam dışı gördükleri Nusayrilerin Müslüman olduklarına dair fetva vererek bu siyasi ilişkiyi dini alana çekmiş oldular.

Batının Suriye ile problemi ne demokrasi ne de sivil katliamlarıdır. Yemen'de aylardır süren katliamı görmezden gelen, Bahreyn'de yaşanan ayaklanmanın tanklarla bastırılmasına göz yuman, hali hazırda müttefikleri olan körfez ülkelerinin diktatörlükle olmasına tek kelime etmeyenlerin, demokrasiden, hukuktan ne kaybettikleri gayet açıktır.

Batının problemi İran'ladır. İran'ın varlığı her yönden batının çıkarlarını tehdit etmektir.

- Rusya ve Çin'in İran üzerinden bölgede güç dengesi kurmaları.
- Körfez ülkelerinde olası şii ayaklanmalarıyla petrolün kaybedilmesi. Varili 180-200 dolar olan petrolün, ABD'ye 18 dolara satıldığı ve onun da kullanılmayan silahların suretiyle tekrar ABD'ye döndüğü düşünülürse bu çırpınışın nedeni daha iyi anlaşılacaktır.
- Hizbullah ve Hamas'ın İsrail'e oluşturduğu tehdit. İsrail bölgede batının güç göstergesidir, topraklarda sözünün geçtiğinin belgesi niteliğindedir. İsrail zamanla bu özelliğini yitirecek

İslamî hareketlerin, ayaklanan halkları şeriata teşvik etmek yerine, pastadan pay alma adına demokrat kesilmelerini anlamak mümkün değildir. Bu süreç birçok camianın kendini gözden geçirmesi, eksikliklerini tamamlaması için fırsattı...

olsa dahi onu korumak, kollamak psikolojik savaş gereği olarak kalacaktır.

Bu sayılanların Suriye'nin PKK gibi halka mal olmuş bir hareketi yönlendirilebiliyor olması eklenince, durumun vehameti anlaşılır. Kürtler bölgede dengeleri değiştirip projeleri alt üst edecek nüfusa sahiptir. Başta Türkiye olmak üzere İran, Suriye ve Irak'da sınır bölgelerine sahiptirler. Suriye başından bu yana bu kartı oynamış, başta Türkiye olmak üzere batıyı kürt kartıyla tehdit etmiştir.

Çakışan menfaatler, ülkelerin geri adım atmaması, süreci Suriye üzerinde kilitlemiştir. Batı başta İran, Rusya ve Çin'in açık desteği nedeniyle rahat hareket edememekte, Suriye bu desteğe güvenip her geçen gün daha fazla sivil katletmektedir.

Süreçte en tehlikeli oyun Türkiye'nin taraf durumuna getirilmesidir. Füze kalkanının Türkiye topraklarına kurulması, yetkililer inkar etsede, ülkeyi İran ve Türkiye nezdinde taraf kılmıştır. Şişirilen ekonomi raporları, Türkiye'ye üst üste yapılan ziyaretler, düzülen övgüler bu seviyeden okunmalıdır. Model ülke, karizmatik lider, ileri ekonomi söylemlerinin hortlatılması öyle inanıldığından değil, Türkiye'nin kendini dev aynasında görmesi istenildiğindendir.

ABD ve Batı, Afganistan ve Irak tecrübesinden sonra direk savaşa dahil olmak yerine, piyon kullanmayı tercih etmiş gözüküyor. Şayet istediği sonuç elde edilirse patron olarak süreci yönlendirecek. Elde edilmediği takdirde hezimet, piyonların hezimeti olacaktır.

Batı bu oyunu İran-Irak savaşında ve Körfez krizinde de oynadı.

Tarihi ile övünen Osmanlı ruhunu diri tutmaya çalışan ama tarihinden ders alamayan bir hükümet ile karşı karşıyayız. Osmanlı batıyla girdiği ittifaklarda hem gücünden olmuş hem de umut bağlayan halkların gözünde güvenilirliğini ve temsil kabiliyetini yitirmiştir. Bugün Akp'nin temsil ettiği Türkiye bundan farksızdır. Batının şişirmesi ile kendini dev aynasında gören zevat, gerçeklerle yüzleşince hakikatı anlayacaktır.

Türk ekonomisi uzun zamandır iyi, batı raporlarında bu yöne değil hak ihlalleri, AİHM şikayetlerini görmeyi tercih ediyordu. Son zamanlarda cılız sesle ihlaller dillendirilse de, ekonomisiyle övülüp, kapaklara taşınmaya başladı. Bu zamanlamaya dikkat edilmelidir.

Hakikat: Dünya açlık ve korku azabına düçar olmuştur. Her hadise daha şerli olanına gebedir. Batıda açlık korkusu daha tehlikeli olan ırkçılık ve sömürülecek olan devlet arayışını tetikliyor. Doğuda ayaklanmalar, iç savaş, dış müdahale korkusu salıyor. Bu da kabile bağlarının, grupçuluk anlayışının öne çıkmasına neden oluyor. İnsanlık Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* nimetine nankörlüğünün bedelini ödüyor. Üzücü olan çözümün yine de cahileyede arıyor olmalarıdır.

İslamî hareketlerin, ayaklanan halkları şeriata teşvik etmek yerine, pastadan pay alma adına demokrat kesilmelerini anlamak mümkün değildir. Bu süreç birçok camianın kendini gözden geçirmesi, eksikliklerini tamamlaması için fırsattı. Maalesef henüz böyle bir girişime dahil olunulmadı. Görünürde, süreçte en karlı çıkan kesim İhvan-ı Müslimindir. Uzun yıllardır uğruna herşeylerinde taviz verdikleri yönetime ulaşacakları kuvvetli ihtimaldir.

Uzun, çok yönlü, tüm dünyayı etkileyen bir olayı bir dergi yazısına sığdırmak imkansızdır. Muhtemelen uzun yıllar üzerine akademik çalışmalar yapılacak, tarihte dönüm noktalarından sayılacak bir olaydan söz ediyoruz. Bir çok noktayı özetlemek durumunda kaldık. Yazının bu özür gözetilerek okunmasını temenni ediyoruz.

ozcanyildirim@tevhiddergisi.com | Özcan Yıldırım

İslamî Hareket Şahıslara Bağlı Olan Bir Hareket Değildir

Menhecini vahyin nuru ile çizen taife sebatta öncü olurlarken, vahyi tam anlamıyla özümsememiş, menhecini şahıslara endeksli belirleyenler ise topukları üzerinde geriye dönerler.

İslam tarihinde bazı vuku bulan hadiseler, ilerleyen zamanlardaki birçok olaya kandil misali olmuştur. Bu hadiselerden İslami hareketin çıkarması gereken ve tabiri caizse zihinlerine nakış gibi işlemesi gereken dersler çıkmaktadır.

İşte önümüzde duran şu iki sahne, sahabeye yol gösterdiği gibi, bizlere de yolun işareti, zihinlerimizde asılı duran ve hiç inmemesi gereken bir tablo olmalıdırlar...

Tarih sahnesinin bu iki perdesine şöyle bir nazar-ı dikkat edelim:

1. Perde: Uhud

Halid bin Velid *radıyallahu anh* komutasındaki Mekkeli müşrikler Müslümanları dağıttıkları zaman, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* öldürüldüğü haberi bir anda yayıldı. Bu haberin yayılması ile ilgili kaynaklarda olay şu şekilde gerçekleşir: Amr bin Kamia[1], Rasûlullah'a *sallallahu aleyhi ve sellem* yöneldi ve taş attı. Başını yardı, dişini kırdı. Öldürdüğünü sanıp; *'Muhammed'i öldürdüm'* diye nida etti. Bu haber ansızın yaygınlık kazandı. Müslümanlar bir anda şaşırıp, üzüntüden zafiyete düştüler. Öyle ki, kimisi silahlarını bırakmış yere çökmüş ve savaşın, mücadelenin anlamsız olduğu hissine kapılmış, kimisi ise *'Keşke Abdullah b. Ubeyy, Ebu Sufyan'dan bizim için eman dilese!'* dedi... Bu sisli havayı kirli propagandalarına alet eden münafıkların, *'Muhammed eğer Peygamber olsaydı öldürülmezdi'* sözleri Uhud'da yankılanıyordu...

Fakat bu batıl menhece karşılık veren bir grup sahabe ise; *'Muhammed* *sallallahu aleyhi ve sellem* *öldürüldü ise, Allah* *subhanehu ve teâlâ* *ölmedi ya?', 'O öldü ise sizde onun gibi ölün'* ve bu gibi sözlerle, bu yıkıcı propagandaya karşı koyuyor, vahyin pak menhecinin bize bir örneğini teşkil ediyorlardı. Kalplerinde imanın kök saldığı bu taife, Rasûlullah'a *sallallahu aleyhi ve sellem* dönüyor, vücutlarını vahyin temsilcisine siper ediyorlardı!

Evet bir yanda imanın hakiki lezzetine varanların tavrı... Bir yanda basit titreşimlerle sarsılan yürekleri taşıyanların sergilediği tavır...

Bir cenahta İslam menhecini özümseyen taife, diğer cenahta menhecini, rotasını beşere bağlamış ve bu yüzden izzetin zirvesinde, zilletin bataklığına tamah edip de (razı olupta) müşriklerden eman dileyecek -hem de münafıkların başı vasıtası ile- pozisyona inen bir taife... Allah'ın ayetleri ile terbiye edilmemenin verdiği içsel marazın ortaya çıkışı ile oluşan iki ayrı menheç, iki ayrı taife, iki ayrı kutup...!

1. *Abdullah bin Kamia olarakta geçer.*

Vahiy ile beslenen sahabe şu inen ayetle yeniden terbiye edilir:

"Muhammed ancak bir Peygamberdir. Ondan öncede Peygamberler gelip geçmiştir. Şimdi o ölür ya da öldürülürse gerisin geriye (eski dininize) mi döneceksiniz, kim böyle geri dönerse, Allah'a hiçbir şekilde zarar vermiş olmayacaktır. Allah şükredenleri mükafatlandıracaktır." [2]

2. Perde

Benzeri olay, bu defa hakiki manada gerçekleşir ve Allah'ın takdir ettiği ecel Allah'ın Rasûlü'nü *sallallahu aleyhi ve sellem* bulur... Her beşeri bulan bu ölüm onu da bulmuştur... Menhecini vahyin nuru ile çizen taife sebatta öncü olurlarken, vahyi tam anlamıyla özümsememiş, menhecini şahıslara endeksli belirleyenler ise topukları üzerinde geriye dönerler.

Ayette önceden gelecek tehlikeye ikaz lambaları yakılması, örnek olan neslin sebatında rol oynarken aynı zamanda onlara değişmez bir sabiteyi de öğretiyordu:

"Bu din, şahıslara bağlı bir hareket değildir!"

Evet!... Bu hareket herhangi bir beldeye, bölgeye, millete, ırka bağlı olmadığı gibi şahıslara da bağlı değildir. Bu ise dinin değişmez sabitelerindendir.

Liderlerinin elinde narin bir fidan gibi yetişen eşsiz neslin kendi liderlerine olan saygısı, sevgisi, itaati yerli yerinde olsa da, bu olay onları manen ve fıtren sendeletse de onlar tereddütsüz yöneticisini seçmiş, onun bağladığı cihad sancağını sökmemiş, irtidat dalgalarının üzerine gitmiş, bir an olsun bu hareketi lidersiz bırakıp da hareketin duraksamasına aman vermemiştir.

Günümüzde ise, farklı kültürlerde neş'et etmemiz, mevcut konjonktürün gölgesinde kalıp, yine kültür emperyalizminin bizlere ciddi manada tesir etmesi ile, tüm bu öğretiler sadece nazari boyutta kalmıştır...

Meseleyi daha da açarak, okları kendimize çevirecek olursak; sevdiğimiz bir hareket önderi var farz edelim. Sosyal statüsü (ilmi, hilmi, önderlik vasfı, basireti vs.) olan, kalplerde olan imanı, harekete geçiren bir lider... Bu lidere olan saygı ve sevgi de, Allah'ın belirlediği ölçüde ve düşmanı da korkutacak seviyede... Tüm bunlarla beraber bu lidere Allah'ın sünneti olan cezaevi, ölüm vb. gibi bir musibet isabet edince, psikolojik, manevi sarsıntı olmakla beraber sahabenin aynı tavrı gösterilecek midir? Geride kalıp, *'Onsuz olmaz, olmadan ne yaparım'* gibi cümleler sarf edilip, İslami hareket, İslami durgunluğa mı dönüşecektir? Bu sorular ve daha birçok soru zihinlerimizde muhasebe çatışması yapmalı ve bizleri bu nazari prangalardan kurtarmalıdır.

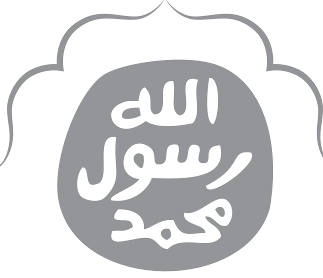
Fıtrat ve duygusal yön her ne kadar bu olayları bizlere farklı lanse ettirirse de, İslami hareket bu tarihi tabloyu zihinlerinin duvarlarından indirmemelidir. Aksi durum, batılın kuşandığı bir yol olması ile beraber, bizim de bu yolu tutmamız, helak kapısından içeriye girmemiz demektir.

Allah *subhanehu ve teâlâ* bizleri her durumda bu sancağı dalgalandıran, hareketliliği şiar edinen kullarından eylesin.

2. 3/Ali İmran, 144

enesyelgun@tevhiddergisi.com | ENES YELGÜN

-1- Cahiliye

Müşriklerin asıl dinleri, heva ve heveslerine tabi olmaktır. Bağlı olduklarını iddia ettikleri dinin, kendi nefislerine hoş gelen kısımlarını alır, geri kalanlarını ya arkalarına atar ya da hevalarına uydurmaya çalışırlar.

Davetin merkezi konumundaki Arap yarımadası, çöllerle kaplı bir coğrafyaya sahipti. Bu çöller sayesinde doğal bir koruma çemberine alınmış, sağlam bir kale görünümüne bürünmüştü. Etrafında Pers ve Roma gibi büyük imparatorluklar bulunmasına rağmen, işgale uğramamış ya da işgale teşebbüs edilse de tam olarak başarıya ulaşılmamış olmasının tek sebebi de buydu zaten. Bu devletlerin yapabildikleri en fazla şey, sınırlarındaki Arap toplumlarının efendilerine taç giydirip, onları vali atamaları, böylece egemenliklerini sağlamaya çalışmaları olmuştu. Bunun dışındaki bölgelerde ise Arap yarımadasına has olan kabile ve aşiret şeflerinin mutlak hakimiyeti vardı.

Ekonomik olarak en büyük geçim kaynakları ticaretti. Bu ticareti de ancak haram aylarda gerçekleştirebiliyorlardı. Sanat yok denecek kadar azdı. Ticaretin dışında birçok meslek köleler tarafından yerine getiriliyordu.

Araplardaki genel siyasi ve idari yapı, yukarıda da söylediğimiz gibi ya valiler ya da kabile başkanları tarafından şekillendiriliyordu. Ancak davetin merkezi olan Mekke, kendine özgü koşulları nedeniyle daha yakından incelenmeyi gerektiriyor. Kabe'nin bulunması ve bununla beraber ticari ve dini yönden merkez olarak görülmesi, birçok insanın haram aylarda Mekke'ye akın etmesine neden oluyordu. Bu durum, Mekke idarecilerini daha ayrıntılı bir idari yapıyı korumaya sevketti.

Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* dedelerinden Kusayy, onun doğumundan yaklaşık yüz otuz sene önce Mekke'yi istila etmiş, kabilesi Kureyş'in dağınık fertlerini bir araya getirmiştir. Hayattayken, dinin ve ticari hayatın sekteye uğramaması için bir çok yeni kurum oluşturmuştur. Ölümünden sonra ihtiyaç duyuldukça yeni yeni birimler Mekke'deki idari sisteme dahil oluyordu. Bu birimlerden en dikkat çekicileri; Dar'un-Nedve, Sikaye, Rifade, Aşnak ve Sifareydi.

Dar'un Nedve: Siyer okumalarında birçok defa karşımıza çıkacak olan bu kurum, Mekke'nin toplumsal hayatına yön veren, karar-

ların çıkarıldığı bir toplumdu. Bu meclis kararlarının, mutlak bir bağlayıcılığı vardı.

Sikaye ve Rifade: Hacılara su ve yemek dağıtma işlerinin kurumsal adıydı. Araplar için bu göreve gelmek büyük bir şerefti. Peygamberimizin dedesi Abdulmuttalip, amcaları Ebu Talip ve Abbas bu görevleri yürüten kimselerdi.

Aşnak: Adli vakaların çözümü için kurulmuş bir birimdi. Bir nevi Adalet bakanlığı görevi görüyordu. İslam'a girmeden önce Ebu Bekir *radıyallahu anh* bu görevi yürütenler arasındaydı.

Sifare: Kureyş'in başka kabilelerle arasındaki ilişkileri düzenleyen birim. Dışişleri bakanlığına benzeyen bu birimin başında da Ömer *radıyallahu anh* vardı.

Bunlar gibi daha sayılabilecek birçok askeri, dini, mali birim mevcuttur.

NOTLAR

1. Davetçi, davet yapacağı alanı her yönden araştırmaya tabi tutmalıdır. İncelenmesi gereken yönlerden bir tanesi de coğrafi koşullardır. Yaşanılan coğrafyanın, davet için doğal bir koruma alanı oluşturuyor olması, davetin ömrünü uzatacaktır. Mesela: Mekke ve Arap yarımadasının etrafındaki iki büyük imparatorluğun İslam'a; Müslümanların neredeyse Arap yarımadasının hepsini hakimiyetleri altına alacak kadar saldıramamış olması, Allah'ın yardımı ile beraber bu doğal korumanın bir sonucudur.

Yine coğrafi koşullar incelenirken, göz önünde bulundurulması gereken diğer bir hususta; Yaşanan yerin insan karakteri üzerindeki etkisidir. Örneğin; çöllerle kapalı bir alanda yaşayan Araplar, aynı çöl gibi en ufak bir rüzgarda bile değişebilen yapıya sahiptiler. Hemen kızar, öfkelenir, asla sakinleşmeyecek denilirken, bir anda sessizliğe bürünürlerdi. Çok basit meseleler yüzünden tartışır, sadece kabilelerini değil koca bir Arap yarımadasını savaş alanına çevirecek çatışmalara bu meseleleri dayanak yaparlardı.

Dolayısıyla muhatabını dünya ve ahiret saadetine çağırıp, uzaklaştırmayı kendine görev bilen Müslüman fert, karşısındaki insanın karakterlerini iyi tahlil etmeden gelişi güzel bir davet yapması düşünülemez. Bu tahlilin kişinin İslama girmesi ile biteceğini düşünmemek gerekir. Davetçi bir cerrah titizliği ile cahiliye pislikleri ile şekillenmiş bu hasta karakteri, temiz olan fıtrata döndürmek için çabalamalıdır.

Burada coğrafi koşulların karakter üzerindeki etkisinden bahsetmemiz, kişiliği etkileyen tek şeyin bu olduğu kanısına bizi götürmemeli. Bilakis bunun dışında siyasi, sosyal, iktisadi ve fıtri gerçeklerle, şahsın ailevi ve öğrenim durumunu hesaba katarak, bir analiz yapmak bizim için portreyi netleştirecektir.

Coğrafi koşullar ile alakalı söyleyeceğimiz son şey ise şudur; çöl ve üzerinde apaçık gökyüzü, insan zihninin berraklaşmasını ve keskinleşmesini sağlar. Bu yüzden Araplar bir duyuşda onlarca hatta yüzlerce beyitlik şiirleri ezberlemekte ve birbirlerine aktarabilmektedirler. Aslında bu ezber kuvvetinin onların arasında bir övünç meselesi olmadığını görmemiz bile, meselenin ne kadar da olağan birşey olduğunu bize fark ettiriyor. İşte onların zihinlerinin bilgiyi almaya bu kadar elverişli olması dinin en önemli ikinci kaynağı olan sünnetin sağlam bir şekilde gelecek kuşaklara aktarılmasını sağlamıştır. Burada Kur'an'ı zikretmiyoruz. Çünkü Allah *subhanehu ve teâlâ* onu lafzen koruyacağını açıkça beyan etmiştir. Sünnetin korunması için ise çeşitli vesileler kılmıştır. Allah-u Alem.

2. Müşriklerin asıl dinleri, heva ve heveslerine tabi olmaktır. Bağlı olduklarını iddia ettikleri dinin, kendi nefislerine hoş gelen kısımlarını alır, geri kalanlarını ya arkalarına atar ya da hevalarına uydurmaya çalışırlar. Siyer okumaya devam ettikçe bunun sayısız örnekleri ile kar-

şılaşacağız. Ancak burada onların haram aylara olan hürmetlerini(!) anlatmakla yetineceğiz.

Mekkeliler için ticaret herşey demekti. Ticaretlerinin bitmesi hayat damarlarının kesilmesi anlamına geleceği için, işlerinin sağlıklı yürümesini sağlayacak her türlü tedbirlerini alıyorlardı. Bunlardan bir tanesi de haram aylardı. Normalde haram ayların zamanı belli idi. Ancak Mekkeli müşrikler haram ayları düzenlemekle görevlendirdikleri bir görevliye, o seneki ticari ve askeri duruma göre haram aylar değiştirme yetkisi veriyorlardı. Böylelikle haram aylarla çakışan bir savaş varsa o ayı değiştiriyor ya da erteliyorlardı.

Günümüz cahiliyesinde de durumun farklı olduğunu söylemek zor. Nedense din, rejimin aklına vergi zamanlarında ya da kaçak elektrik kullanımı arttığı zamanlarda geliyor. Veya bir grup, ırkçılık bayrağını açıp, rejime karşı savaşa başladığında bir anda din kardeşi oldukları, İslam'da ise ırkçılığın yeri olmadığını, minberdeki *'sahibinin sesi'* kölelerin dillerinden dökülmeye başlıyor! Sanki yıllardır ırkçılığı besleyen kendileri değilmiş gibi.

Tablo pek de şaşırtıcı değil! Ama asıl insanı hayrete düşüren kendilerine Müslüman diyen kitlelerin, resmen dinle dalga geçmek diye tabir edilebilecek bu tablo karşısında sus pus kalmaları! Cahiliye aynı cahiliye! O zaman verilecek mücadele de, Mekke cahiliyesine karşı yükseltilen tevhidi dirilişin tıpatıp aynısı olmalı! Bu menheçten ufacık bir sapma bizi çıkmaz sokaklara götürecek, bir cahiliyeyi yıkmaya çalışırken yeni bir cahiliyenin temellerini farkında olmadan atmamıza neden olacaktır. İmam Malik *rahimehullah* bunu çok güzel ifade etmektedir: '*Bu ümmetin başı ne ile ıslah oldu ise, sonu da aynı şeyle ıslah olur.'*

3. Mekke'deki idari yapı bize, bugünün sapık parlamentolarını ve bakanlar kurulunu anımsatmakta diyoruz, çünkü iki yapı arasında birebir benzerlik beklemek hayal olur. Her dönemin kendine has koşulları nedeni ile farklı ve yeni bir yapı gerektirdiği ise bir gerçektir. Bu durumda şirk meclislerini karşılaştırmak ve hüküm vermek için şekile takılmak, insanları aldatabilir. Önemli olan şekil değil işlevdir. O günün Daru'n Nedve'si insanların hayatlarına yön veren kanunlar çıkartıyor muydu? Mesela yukarıda verdiğimiz örnekte olduğu gibi istedikleri zaman haram ayları değiştirebiliyorlar mıydı? Peki Allah *subhanehu ve teâlâ* buna Tevbe Suresi 37. Ayette küfür hükmünü veriyor mu? Mesele budur! Bugünün parlementoları ister 55 isterse de 555 kişiden oluşsun! Yeryüzü ilahlığına soyunmuş olanlar ister Daru'n Nedve de olduğu gibi yastıklara yaslansın, isterse de günümüzde olduğu gibi ceylan derisi koltuklarında pineklesin! Fark etmez! Allah'ın kanunları dışında kanunlar ile hayatımıza nizam vermeye çalıştıkları anda çağdaş Daru'n Nedve konumuna yükselmiş demektirler.

Aslında dini heva ve hevese göre yontmak bir ahlaktır. Dolayısı ile bu sadece müşriklerde olacak diye bir kaide yok. Kimi Müslümanlarda da farklı farklı şekillerde bugün su yüzüne çıkabilir. Özellikle belli bir sayıya ulaştıktan ve bir güç elde ettikten sonra bu durumun tadını alanlar, cezaevlerini ve cihad meydanlarını sadece rüyalarında görmeyi temenni etmeye başlayabilirler. Elbette Allah'tan bela, imtihan ve ağır sorumluluk istenmez. Ancak bunlarla yüz yüze gelmemek için *'Aslında üslûbu biraz daha yumuşatmak lazım', 'Sistem içerisinde bu davet çalışmasını yapsak ne kaybederiz ki?'* gibi söylemleri hafiften hafiften dillendirmeye başlarlar. Söylenti aşamasındayken bunun önünü çok net bir şekilde kapatmalı ve bu kardeşlere içerisinde hiçbir kapalılık bulunmayan Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* davet menhecini hatırlatmak gerekir.

"Artık onun (Peygamber) emrine muhalefet edenler kendilerine bir fitne veya acılı bir azabın isabet etmesinden çekinsinler." [1]

1. 24/Nur, 63

FERHAT CURA | ferhatcura@tevhiddergisi.com

Tağutu İnkar -1-

Günümüzdeki insanlar tekkelerde, zaviyelerde, kimileri namazlardan sonra yüzlerce defa bu kelimeyi söylemelerine rağmen ne kimse onlara düşman oluyor ne de yurtlarından çıkarılıp, işkencelere maruz bırakılıyor.

Bu konuyu seçmemizdeki amaç, İslam dediğimizde ilk anlatacağımız kelime *'La ilahe illallah ve şartları'* olmasıdır, çünkü bu;

1. Tüm Peygamberlerin ve Peygamberimizin ortak ve ilk davetiydi. Bu kelimeye başlangıcımız da, ayet olarak ilk gördüğümüz Enbiya suresi 25. ayettir:

"Senden önce hiçbir elçi göndermedik ki, ona şunu vahy etmiş olmayalım: 'Benden başka ilah yoktur ki öyleyse bana ibadet edin'. "

Peygamberlerin kavimlerine ilk söylediği ise:

"Ey kavmimiz Allah'a ibadet ediniz sizin için Allah'tan başka ilah yoktur."

2. Peygamberimizin terk etmesine dair tüm ısrarlara rağmen *"Size bir kelime söyleyeyim felaha eriniz"* veya *"Size bir kelime söyleyeyim tüm Araplar size boyun eğsin, tüm mülk sizin elinize geçsin"* dediği kelime *'Lailaheillallah'...*

3. Bir diğer nokta bu kelimeyi ilk asırlarda söyleyen insanlar ile şu anda söyleyen insanlar arasındaki fark.

4. Allah'ın yardımının kendisine bağlı olduğu kelimenin *'La ilahe illallah'* olmasıdır.

"Üzülmeyeniz, gevşemeyeniz eğer iman ediyorsanız üstün gelecek insanlar sizlersiniz." [1]

Üçüncü maddeye baktığımızda ilk asrın yıldızları, Allah'ın ve Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* imanına şahitlik etmiş olduğu insanlar bu kelimeyi söylediğinde Araplarda en kuvvetli bağ olan kavmiyet bağları kopuyor, tüm insanlar onlara saldırıyordu. Yine kavminin içinde

1. *2/Bakara, 139*

لا إله إلا الله محمد رسول الله

Muhammedu'l Emin olan ve herkesin zatında konuştuğunda övülen Peygamber; bu kelimeyi söylediğinde tüm Araplar Peygamberimize karşı olmuşlardı; bu kelime ile insanların arasını nasıl alabiliriz diye düşünmeye başlamışlardı.

Lakin günümüzdeki insanlar tekkelerde, zaviyelerde, kimileri namazlardan sonra yüzlerce defa bu kelimeyi söylemelerine rağmen ne kimse onlara düşman oluyor ne de yurtlarından çıkarılıp, işkencelere maruz bırakılıyor. Demek ki ilk neslin söylediği kelime ile bu neslin söylemesi arasında fark vardır.

Yine baktığımızda ilk nesil bu kelimeyi söylediğinde tüm hayatı değişiyordu. Hayatında en çok müptela olduğu meseleleri bu kelimenin kapısında bırakıyordu.

Misalen; tüm insanların kendisinden konuşmaya çekindiği Ömer *radıyallahu anh*, en ufak bir meselede ağlayan '*Rabbim beni affetmezse benim halim ne olur'* diyen biri haline gelmiştir. Veya cahiliyenin en koyu dönemini yaşayan insanlar bu kelimeyi söyledikten sonra tarihin; Müslüman ve kafir insanların şehadeti ile yeryüzünün en güzel toplumunu oluşturmuşlardı. Bugün bu kelimeyi söyleyen insanlara baktığımızda ne bu kelimeyi söylemeden önce ne de sonra hayatlarında hiçbir değişiklik görülmüyor.

Aynı şekilde önceki Peygamberlerin dönemine baktığımızda da Peygamberler bu kelimeyi kavimlerine söyledikleri anda kavimleri ayaklanmaya başlıyorlardı. Misal Nuh *aleyhisselam* Araf veya Hud suresindeki kıssalarında:

"Peygamberler: 'Ey kavmimiz Allah'a ibadet ediniz O'ndan başka ilah yoktur.' " [2]

dediklerinde hemen Allah bize:

"*O kavimlerinden büyüklenen mele' (aristokrat) tabakası hemen dediler ki…*"

Nuh'a *aleyhisselam* dedikleri gibi (haşa): *"Sen ve sana tabi olanlar rezil insanlarsınız*" veya "*Sen yalancılardansın*" veya Şuayb'a *aleyhisselam*:

"*Ya biz senle iman edenleri bu topraklardan süreceğiz veyahutta siz bizim dinimize tekrardan geri döneceksiniz.*" [3] denildiğini bildiriyor.

Bugüne baktığımızda bu kelimeyi söyleyen milyonlarca insan mevcut, lakin aristokrat tabakadan bu sözleri işitemiyoruz.

Bir diğer nokta; önceki kavimlere baktığımızda, bu kelimeyi söyleyen insanların tüm hayatı değişiyordu. Buna örnek olarak Kur'an-ı Kerim'deki deki Firavun kıssasını verebiliriz. (Firavun ve sihirbazlarının kıssası)

Allah-u Teala Şuara Suresi'nde oradaki sihirbazlar için

"*Oradaki sihirbazlar secdeye kapandılar*" bir başka ayette;

"*Biz ne de olsa Rabbimize gideceğiz*" diyebiliyorlardı. Bugünkü insanlar, tağutlara baş kaldırmak bir yana daha çok tağutlara meylediyorlar. Bu iki neslin arasındaki farktır. Sebep ise o neslin Lailaheillallah'ı çok güzel anlamış, bu

2. *11/Hud, 50*
3. *14/İbrahim, 13*

neslin ise bunun manasını bir türlü anlamamasındandır.

Bu konuyu ele almamızdaki bir diğer sebep olan 4. madde ise;

Allah *subhanehu ve teâlâ* Kur'an-ı Kerim de bu ümmete sürekli zafer vaad ediyor, yeryüzünde temkin vereceğini söylüyor. Lakin şu andaki ümmete baktığımızda, ümmet tarihteki en zelil halini yaşıyor. Bunun sebebi ise Allah'ın yardım vaadinde bulunduğu ön şarttır;

"*Üzülmeyeniz, gevşemeyeniz eğer iman ediyorsanız üstün gelecek insanlar sizlersiniz.*"[4]

Allah *subhanehu ve teâlâ* mutlak kudret sahibi olduğundan vaadinde hiçbir değişme olmayan, vaadini yerine getirebilendir. Bugün bu ümmet bu zilleti yaşıyorsa sorun Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* vaadinde değil de, kişilerin iman mefhumunda sıkıntısı olmasındandır. Kur'an-ı Kerim de Allah ümmete yardım vaadinde bulunduğunda "*İman ederseniz*" veya Nur suresinde "*İman edip salih amel işlerseniz*" diyor. Ümmet iman ve imanın ilk adımı olan *'La ilahe illallah'* meselesinde problem yaşadığından dolayı Allah'ın yardımı gelmemektedir.

Kur'an-ı Kerim de Allah ümmete yardım vaadinde bulunduğunda "İman ederseniz" veya Nur suresinde "İman edip salih amel işlerseniz" diyor. Ümmet iman ve imanın ilk adımı olan 'La ilahe illallah' meselesinde problem yaşadığından dolayı Allah'ın yardımı gelmemektedir.

O zaman bizim üzerimize düşen;

Peygamberlerin ilk daveti olması hasebiyle,

Yanlış anlaşılması hasebiyle,

Ve kişinin bunu yanlış anladığında Müslüman olamayacağından dolayı bu kelimeyi Kur'an-ı Kerim ve Sünnet ışığında anlatmaktır.

Bugün birçok insanın zannettiği gibi bu kelimeyi 'Lailaheillallah'ı bir kere söyleyip ertesinde her istediğimizi yapamayız. Önceki milletlere baktığımızda onlar '*La ilahe illallah*' için yaşayıp, ölüyor, çocuklarını, yurtlarını terk edebiliyor ve cihad meydanlarında akrabalarına kılıç çekebiliyorlardı. Çünkü bu insanlar '*La ilahe illallah'* ne manaya geliyor anlamışlardı.

Sadece '*La ilahe illallah*' demekle Müslüman olunmayacağını bu insanlar biliyorlardı. Bugün ne yazık ki şeytanın ve şeytanın en büyük askerleri olan bel'am alimlerinin bu insanlara musallat olması ile ümmet Kur'an-ı Kerim'den, sünnetten ve Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* siretinden uzaklaşınca ve de din olarak sadece *'Falan hoca şöyle dedi, falan abi, üstad böyle dedi'*ye sarılınca, '*La ilahe illallah*' bütün ehemmiyetini kaybetmiştir. Hatta eskiden en zor olan şey '*La ilahe illallah'* demek iken, bugün dünyada en kolay olan "*La ilahe illallah'*ı söylemek olmuştur.

O zaman biz '*La ilahe illallah'*ı söylerken;

Allah buna şartlar koşmuş mudur? veya

Bunu bozan unsurlar var mıdır? veya

Her '*La ilahe illallah'* diyen Müslüman mıdır? yoksa

Bu kelimeyi ikrar ederken başka rûkunları da yerine getirilmeli midir?

Bunu incelemeye çalışalım ki, bu kelimeyi daha önce söyleyen ve kurtuluşa eren ilk milletler ile bizim aramızdaki fark ortaya çıksın.

Başlangıç olarak Allah *subhanehu ve teâlâ* bize birşeyi şart koştuğunda bunun muhakkak şartlarını ve bozan unsurlarını da zikrettiğini bilmeliyiz. Misal; namaz, oruç vs. her meselenin şartları vardır.

Kur'an-ı Kerim ve sünnet nasslarında *'La ilahe illallah'*ın bazı şartları vardır ve yerine gelmelidir ki '*La ilahe illallah*'ımız kabul olsun.

İlk önce '*La ilahe illallah*'ın kelime manası; bildiğimiz gibi *'la mabude bihakkın illahu'* yani Allah'tan başka ibadeti hak eden hiçbir ilah yoktur. İbadeti tüm yönleri ile hak eden yalnızca Allah'tır.

4. 3/Ali İmran, 139

لا اله الا الله محمد رسول الله

Buradan yola çıkarak ibadetin manasını incelersek; ibadet yalnızca insanların anladığı gibi namaz, oruç, hac demek değildi, Allah Kur'an-ı Kerim'de duaya da ibadet diyordu, Allah sadece hükmün kendisine verilmesine de ibadet diyordu ve ibadet ile yan yana isimlendiriyordu. Buradan anladığımız üzere duayı başkasına yapan veya hükmü başkasına veren insan Lailaheillallah'ın manasını bilmemiştir ki (hiç kimse isteyerek şirk koşar mı?) Lailaheillallah'ı Allah'ın istediği gibi söyleyebilmiş olsun.

*'La ilahe illallah'*ı söylediğini zan eden bizim toplumumuz yanında bu kelimenin manası '*Allah'tan başka yaratıcı yoktur'* lakin bunu aynı Mekke'li müşriklerde biliyordu. Hatta bundan daha fazlasını biliyorlardı. Allah *subhanehu ve teâlâ* şu ayette bunu Rasûlullah'a *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle bildiriyor;

"*Ey Muhammed de ki: Gökten ve yerden size rızık veren kimdir. Kulak ve gözlerin sahibi kimdir. Diriyi ölüden çıkaran, ölüyü diriden çıkaran kimdir? Her işi düzenleyen kimdir? Onlar Allah diyecekler. O halde O'na karşı gelmekten sakınmaz mısınız?*" [5]

Peki neden Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* bu müşriklerin kanını *'La ilahe illallah'* dedirtene kadar dökmüştü?

Oysa bizim anlayışımızdaki *'La ilahe illallah'*ı o günkü müşrikler zaten söylüyorlardı, lakin Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* bunu kabul etmemişti. Neden dersek; çünkü Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* yaratıcı ve rızık verici olduğunu bilmek, Allah'ın Rabb'liğini bilmektir. Lailaheillallah ise ibadetin yalnızca Allah'a yapılacağını bilmektir.

Allah duaya Kur'an-ı Kerim'de ibadet demişse, o zaman bu sadece Allah'a yapılacaktır.

Eğer hüküm ibadet ile yan yana zikredilip, yalnızca Allah'a has olduğu söylenmişse o zaman hüküm sadece Allah'a verilecektir.

Biri sıkıştığı zaman Allah'tan başkasına dua etmeyecektir. Bir başkası seçim zamanlarında sandık başına gidip Allah'tan başka hakimler belirlemeyecektir.

Tevekkül ettiği zaman fayda ve zararı sadece Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* bekleyecektir. Fayda ve zararı kabirlerden, bez parçalarından beklemeyecektir.

Çünkü bunlar ibadettir, Allah'a hastır ve sadece Allah'a yapılacaktır. İşte bunu bilmek ve bunun dışındakileri *'La'* diyerek red etmek, işte *'La ilahe illallah'*ın manası budur.

Bu noktadan sonra ilk başta yazdığımız 4. maddeyi daha rahat anlayabiliriz;

Neden Allah'ın yardımı gecikiyor? Neden bizimle sahabe arasında farklar var? derseniz:

Çünkü biz daha *'La ilahe illallah'*ın manasını anlamamışız, *'La ilahe illallah'*ın manasını anlamayan bir toplumun bunu Allah'ın istediği gibi söylemesinin de imkanı yoktur.

O zaman bizim bunun manasını:

'*Önce 'La' diyerek Allah'ın dışında kendisine ibadet edilen bütün ilahları red etmek, sonra sadece 'illa' diyerek kendisine hakkıyla ibadet edilecek zat olarak Allah'ı tasdik etmek gerektiği*' şeklinde anlamalıyız.

Biz *'La ilahe illallah'*ın manasını Peygamberlerin kavimlerine olan davetinden de anlayabiliriz.

"*Biz bütün kavimlere: 'Allah'a ibadet ediniz ve tağutlardan uzak kalınız' diye Peygamber gönderdik.*" [6]

Ve bütün Peygamberlerin kavimlerine olan davetine baktığımızda:

---

5. 10/Yunus, 31

6.Enbiya 25

"Ey kavmimiz Allah'a ibadet ediniz sizin için Allah'tan başka ilah yoktur" dediklerini görürüz.

O zaman *'La ilahe illallah'*, o Allah'ın *'Bütün Peygamberlere vahy etmiş'* olduğu *'La ilahe illallah'*; Kur'an-ı Kerim ayetlerini birbirini tefsiri ile Allah'a ibadet edip, diğer ilahları terk edip, tağutlardan uzak durmaktır.

Bir insan sadece Allah'a ibadet ediyorsa, ibadet çeşitlerini Allah'tan başkasına yönlendirmiyorsa, bütün ilahları, ibadet edilenleri de inkar edebiliyorsa işte bu insan Lailaheillallah'ı ağzı ile söylemiş fiili ile ameli de bunu onaylamıştır. Bunun dışında olan insanlar ise Mekkeli müşrikler gibi Allah'a iman ettiklerini zanneden fakat ibadeti Allah'tan başkasına çevirdiklerinden dolayı Allah'ın kendilerini '*Müşrikler*' diye isimlendirdiği insanlardır. Arkadaşlarımız bize: '*Herkes Müslüman, La ilahe illallah diyenlerin hepsi Allah'a ibadet ediyor, Allah'tan başkasına ibadet etmek diye bir mefhum var mıdır?*' diye bir söz söyleyebilir, zaten büyük musibet ibadetin ne manaya geldiğini anlamayışınızdan dolayıdır. Allah'ın yanında acaba ibadet nedir?

Allah *subhanehu ve teâlâ* ayette şöyle buyuruyor:

"*Bana dua ediniz ki, size icabet edeyim, o benim ibadetimden yüz çevirenler var ya cehenneme küçültülmüş bir şekilde gireceklerdir."* [7]

Bu gibi ayetlerde Allah *subhanehu ve teâlâ* duayı ibadet diye isimlendiriyor. O zaman sadece namaz ve oruç ibadet değilmiş, dua da bir ibadetmiş. Bunun da sadece Allah'a *subhanehu ve teâlâ* yapılması lazımdır.

Bugün soralım:

Acaba *'La ilahe illallah'* diyenlerin hepsi yalnızca Allah'a mı ibadet etmişlerdir?

Bugün bakın birçok insan *'La ilahe illallah'* demesine rağmen Allah'ın dışında binlerce ilaha ibadet ediyor. Sıkıştığı zaman '*Medet ya Abdulkadir Geylani'* diyor '*Ey felan veli beni kurtar'* diyor veya sınava girecek '*Ey falan efendi bana yardım et*' diyor.!!

Sizce bu insan sadece Allah'a mı dua edip, ibadet etmiştir?

Bu insan ne kadar Müslüman olduğunu söylese de *'La ilahe illallah'*ın temel manasını olan Allah'a ibadeti Allah'tan başka bir yöne çevirmiştir.

Bir sonraki yazımızda kaldığımız yerden devam etmek temennilerimizle...

Davamızın sonu Allah'a hamd etmektir.

7.Mü'min 60

ekrembulca@tevhiddergisi.com

EKREM BULCA

İlmin Önemi ve Fazileti

İlim; Akide de hak ile batılı, İbadetlerde sünnet ile bidati, Ahlakta güzel ile çirkini birbirinden ayıran bir ışık konumundadır.

Kendisinden başka ilah olmadığına, ilim ehlini şahit tutan Allah'a hamd olsun. Salât ve selam "*Âlimin, sürekli ibadet edene olan üstünlüğü ayın yıldızlara olan üstünlüğü gibidir*" diyen Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* üzerine olsun.

Allah'ın ve Rasûlü'nün insana emrettiği veya insanı teşvik ettiği her şeyde biz bilsekte, bilmesekte mutlaka bazı fayda ve hikmetler vardır. İlim de Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* ve Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* kendisine teşvik ettiği ve kendisine birçok fazilet nispet etiği şeylerdendir. Ondan dolayı birçok faydası vardır.

İlmin Önemi

İlmin önemi ve faydalarını özetle şu şekilde anlatabiliriz;

1. Allah *subhanehu ve teâlâ* insanları kendisine ibadet etsinler diye yaratmıştır:

"Ben cinleri de insanları da ancak bana ibadet etsinler diye yarattım." [1]

İnsanın Allah'a *subhanehu ve teâlâ* hakkıyla ibadet edip kulluğunu yerine getirebilmesi için ilim şarttır. İlim olmadan kişinin bunu hakkıyla yerine getirmesi mümkün değildir. Şu an günümüzde insanların Allah'a hakkıyla ibadet etmeyip, ibadeti Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* başkasına yapmalarının sebeplerinden biri de ilimsizliktir.

2. İlim ışıktır, karanlıklar onun ile aydınlanır: İlim, akidede hak ile batılı, ibadetlerde sünnet ile bidati, ahlakta güzel ile çirkini birbirinden ayıran bir ışık konumundadır. İlmin olmadığı yerlerde doğru ile yanlışlar, güzel ile pislikler birbirine karışır. Hatta belli bir süre sonra ilimsizlikten dolayı yanlışlar doğru, pislikler

1. 51/Zariyat, 56

güzel diye bilinmeye başlar. Şu an günümüzde olduğu gibi!

3. İlim rehberdir hedeflere onunla varılır: İlim, amelin rehberi ve mürşidi konumundadır. İlim olmadan insanın yapmakla mükellef olduğu salih amelin meydana gelmesi mümkün değildir. İlimsiz amel edenler sürekli şirke, bidatlere ve hurafelere düşerler. Bunlara düşmemek için önce öğrenip sonra amel etmemiz lazım.

4. İlim İslami harekette şart olup, olmazsa olmazlardandır:

İlme dayalı olmayan bir çalışmanın sürekli olması mümkün değildir. Çünkü İslami hareketin devamlı olup ilerleyebilmesi için emr'i bi'l-ma'ruf neyh'i ani'l-münker şarttır. Bu da ancak ilim ile olur. İlimsiz yapılan emr'i bi'l-ma'ruf neyh'i ani'l-münker beraberinde başka mefsedetler getirir.

İlmin Fazileti

İlmin faziletine dair birçok ayet ve hadis bulunmaktadır. Bunlardan bazısını zikredecek olursak:

Ku'ran-ı Kerim'de şu ayetleri görüyoruz,

Kur'an-ı Kerim'in birçok yerinde ilmin ve âlimin faziletine işaret edilir.

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyurur:

"Allah kendisinden başka ilah olmadığına şehadet etti. Melekler ve ilim ehli de O'ndan başka ilah olmadığına şehadet etti." [2]

2. 3/Ali İmran, 18

Ayette Allah *subhanehu ve teâlâ* kendisinden başka ilah olmadığına ilim ehlinide şahit tutuyor. Bu da ilim ehli için en büyük fazilettir. İlmin faziletine dair başka hiçbir delil olmasaydı dahi bu yeterli olurdu, ilim ehlinin fazileti için.

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor:

"De ki: 'Ey Rabbim benim ilmimi arttır.' " [3]

Bu ayette Allah *subhanehu ve teâlâ* Peygamber'den *sallallahu aleyhi ve sellem* ilmini arttırması için Allah'a dua etmesini emrediyor. Bu da ilmin Allah *subhanehu ve teâlâ* katındaki değerini gösterir. Şayet Allah'ın yanında ilimden daha değerli birşey olsaydı Peygamberden onun arttırılması için dua etmesini isterdi.

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor:

"Allah'tan tam manasıyla ancak âlimler korkar." [4]

Hadislere bakacak olursak,

İlmin faziletine dair birçok hadis varid olmuştur. Bunlardan bazıları şunlardır;

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyuruyor:

"Her kim ilim talep etmek için yola çıkarsa, Allah ona cennetin yolunu kolaylaştırır." [5]

Bugün biz Müslümanların tek derdi cenneti elde etmektir. Bu hadis cenneti elde etmenin yollarından bir tanesinin de ilim elde etmek olduğunu anlatıyor.

3. 20/Taha, 114
4. 35/Fatır, 28
5. Ebu Davud

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyuruyor:

"Âlimler, Peygamberlerin varisleridir. Peygamberler ne altın ne de gümüş bırakmışlardır; onlar miras olarak sadece ilim bırakmışlardır. Kim ilmi almışsa büyük ve değerli bir şey almış demektir." [6]

Peygamberlik mertebesinden daha üstün bir mertebenin bulunmadığı herkesin malumudur. Demek ki bu mertebeye varis olmak, şereflerin en büyüğüdür.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyuruyor:

"Yerlerde ve göklerde bulunan her şey hatta suyun içindeki balık bile ilim ehli olan bir kimsenin bağışlanması için af dilerler." [7]

Yerlerde ve göklerde bulunan tüm mahlûkatın kendisi Allah'tan af dilediği bir kimseden daha faziletli bir kimse olabilir mi?

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyuruyor:

"Âlimin sürekli ibadet edene olan üstünlüğü ayın yıldızlara olan üstünlüğü gibidir." [8]

Şayet âlimin sürekli ibadet eden kimseye olan üstünlüğü bu ise, acaba ilim ehlinin diğer insanlara olan üstünlüğü nasıldır?

Seleften ise şu nakilleri okuyoruz,

Ali *radıyallahu anh* talebesi Kumeyle şöyle der:

"Ey Kumeyl! ilim maldan daha hayırlıdır. Çünkü ilim seni, sen ise malı korursun. İlim hâkim, mal ise mahkûmdur. İnfak malı azaltır, ilim ise arttırır."

Sahabeden Cabir bin Abdullah *radıyallahu anh* bir hadis için iki aylık bir mesafe gitmiştir. Bu onun ilme ne kadar değer verdiğinin göstergesidir.

Ebu Esved ed-Düeli şöyle demiştir:

"Dünyada ilimden daha üstün ve daha aziz hiçbir şey yoktur. Çünkü sultanlar halka hükmederken, âlimler de sultanlara hükmederler."

İmam Şafi şöyle der: *'İlim tahsil etmek bütün nafile ibadetlerden daha üstündür.'*

Madem bu faziletlerin hepsi ilim elde etmekten geçiyor. O zaman herkes bu faziletleri elde etmek için elinden geldiği kadar ilim öğrenecek. Hassaten ilim talebelerinin buna daha çok dikkat etmeleri gerekir.

Bugün ise insanlar vakitlerini ne dünyada ne de ahirette fayda vermeyen gereksiz işlerle doldurdukları için hem ilim elde etme faziletinden hem de birçok fayda verecek şeylerden mahrum olmuşlardır.

6. *Ebu Davud*
7. *Ebu Davud*
8. *Tirmizi*

abdulmetinaksoy@tevhiddergisi.com

ABDULMETİN AKSOY

Boş Vakit

Allah için yapması gerekenleri yapıp, Allah için kaçınılması gerekenlerden kaçınanlar müstesna, bunun dışındakiler düşman olacaklar.

Bu sayımızda ele alacağımız mesele Müslümanların hayatında çok ciddi bir problem olan *'Boş vakit'* konusudur…

Allah *subhanehu ve teâlâ* Kur'an'ı Kerim'de şöyle buyuruyor:

"Biz size hatırlayacak olanın, hatırlayacağı kadar bir ömür vermedik mi?" [1]

Peygamber'de *sallallahu aleyhi ve sellem* Buhari de ve başkalarının da rivayet etmiş olduğu bir hadiste diyor ki:

"İki tane nimet vardır ki, insanların birçoğu o nimette aldanmış durumdadırlar, bunlardan bir tanesi sıhhattir, bir tanesi de boş vakittir."

Yazmış olduğumuz birinci ayette, vaktin genişliğinin, kıyamet anında, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* huzurunda insanlığın aleyhine hüccet olduğunu anlıyoruz.

Bu ayet aleyhimize hüccet olmasına rağmen, Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* insanların bir çoğunun bu nimetten habersiz olduğunu bize bildiriyor.

İbnu'l Kayyım'ın *rahimehullah* dediği gibi: *'Bizler yolcuyuz ve varacağımız yer ahiret yurdudur. Eli-*

1. 35/Fatır, 37

mizde bir sermayemiz ve uzun bir yolumuz vardır. Elimizdeki sermaye ise vaktimiz, ömrümüz ve alacağımız nefestir. Varacağımız noktaya gidene kadar ise yolumuz üzerinde yol kesici ve vaktimizin hırsızı çoktur. O zaman insan selim bir şekilde Allah'a subhanehu ve teâlâ yürümek istiyorsa sermayesini düzgün kullanmalı, yol kesicilerden bunu koruması gerekir.'

Selefe baktığımızda, bunun kıymetini anladığından, onlar yanında en aziz ve kıymetli olan olgunun vakit olduğunu anlıyoruz.

İbni Mesud *radıyallahu anh* diyor ki:

"Ben hiçbir şeye pişman olduğum kadar şuna pişman olmadım; öyle bir gün gelir ki, güneş o günde batar, benim ömrümden bir gün eksilir lakin benim ömrümden hiçbir şey fazlalaşmaz."

Tabiinden Hasan-ı Basri'yi *rahimehullah* dinlediğimizde:

'Ey kavim vallahi ben öyle insanlar idrak ettim ki, onların yanında vakit sizin dinara ve dirheme vermiş olduğunuz değerden çok çok daha önemliydi.' der.

İmam Şafi'ye baktığımızda ise:

'Ben sofiler, tasavvuf ehli ile oturdum. Onlarda iki şey dışında hiçbir şey istifade etmedim.

1. Vakit kılıçtır ya sen onu kesersin ya o seni keser.

2. Sen nefsini hak ile iştigal ettirmezsen, o seni mutlaka batıl ile iştigal ettirir.'

Neden böyle söylendiğini düşündüğümüzde; öldüğümüzde bize faydası olmayan insanlıkla alakamız kesilirken, vakti zayi ettiğimizde ise daha tehlikeli olarak, bizim Yaratan ile ilişkimiz kesilmektedir.

İmam Nevevi'ye baktığımızda, ilim talep ettiği günden son güne kadar geceleri meyve yemezmiş sorulduğunda ise; 'Olur ya, vücudum meyveye alışır daha fazla uyurum' yanıtını verirmiş. Ki İmam Nevevi duvara yaslanarak, günde iki saat uyurdu! Kendisine sorulduğunda ise; *'Nefesler sayılıdır, yolumuz uzundur, bizim azığımız azdır, yarın Allah'a neyin hesabını vereceğim.'* dermiş.

Bu nakillerden salihlerin yanında vaktin değerini anlıyoruz. Kendimize döndüğümüzde ise vaktin hiçbir ehemmiyetini görememekteyiz.

Vakit; ahiret yurdunu dert edinenlerin, yaptıklarından veya yapamadıklarından hesaba çekileceğini bilenlerin arasında değerlidir. Çünkü ancak nefsini muhasebe eden ve her anından hesaba çekileceğini bilen insan, her anının kıymetini bilir.

Dedik ki, vakit bizim sermayemiz ve bunu çalan yol kesiciler, hırsızlar var. Bunları saymaya kalkarsak çok fazladırlar: uyku, yemek vs.

Biz bunlardan iki tanesine dikkat çekelim:

Bir tanesi kötü arkadaş; Müslümanlardan olupta bizlere kötü arkadaşa olanlar. Allah *subhanehu ve teâlâ* ayet-i kerime de;

'O gün Allah'a karşı gelmekten sakınanlar dışında, dostlar birbirine düşman olurlar.' [2]

Allah *subhanehu ve teâlâ* için yapması gerekenleri yapıp, Allah *subhanehu ve teâlâ* için kaçınılması gerekenlerden kaçınanlar müstesna, bunun dışın-

2. 43/Zuhruf, 67

dakiler düşman olacaklar. Kişiler, birbirlerinin vaktini çaldıklarını ve salih amelden, Allah'ı zikretmekten alıkoyduğunu öne sürecekleri manzaralar gözümüzün önüne gelmektedir. Başka bir ayette Allah *subhanehu ve teâlâ*:

"O gün zalim kendi ellerini ısıracak ve diyecek ki: 'Keşke ben Rasûl'le beraber Allah'a giden bir yol edinseydim, keşke ben falanı arkadaş edinmeseydim' diyecek." [3]

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Buhari, Müslim, Ahmed ve Nesai gibi birçoğunun rivayetinde:

"İnsanın salih olan arkadaşı ile kötü olan arkadaşı arasındaki fark; misk taşıyan ile demirci körüğünü taşıyan gibidir. Miski taşıyan adam ya kokusundan verir ya da ondan güzel koku hissedersin, demirci körüğü taşıyan adam ya elbiseni yakar ya da pis kokar." buyurmuştur.

Misk taşıyan adam ya sana Allah'ı *subhanehu ve teâlâ* hatırlatır, ya ilmiyle sana fayda verir ya da birşeyler sorar ve öğrenirsin. Demirci körüğünü taşıyanın misali ise ya seni hayırdan alıkoyar ya da sana bir kötülük öğretir.

Şimdi kendi arkadaşlıklarımızı bir düşünelim; biz cahiliye toplumunda yaşıyoruz, birbirinin akidesini bilen, birbirini seven bir avuç insan Müslüman. Bu sayısı belli insanları da özenle seçmezsek, yani misk taşıyan yerine körüğü taşıyanı seçersek, bu hem bizim dünyamıza hem de ahiretimize zarar verecektir. Bu sebepten Müslümanların arkadaşları hususunda çok seçici olmaları gerekir.

Bunun ölçüsü nedir dersek;

Eğer biz, bir arkadaşımızın yanından kalktığımızda kıyamet günü için faydalı bir söz işitmişsek veya bir günahımızın farkına varıp ondan vazgeçmeyi aklımıza koymuşsak; o arkadaş ne güzel arkadaştır, onun peşini sakın bırakmayın.

Lakin her oturduğumuz ortamda müçtehidlerin bile içinden çıkamadığı meseleleri konuşuyor veya sabahlara kadar İslam devleti kurup namazı bile kılmadan yatıyorsak veya Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kelamını ağzımıza alıp, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kelamı bize lanet ediyorsa yani o konuştuklarımızı hayatımıza yerleştirmemişse[4], Allah muhafaza, biz de kıyamet gününde elleri ısırıp *'Keşke falanı kendime dost edinmeseydim'* diyenlerden oluruz.

Kendi yaşadığımız vakıalardan bunun bize delilleri ise şöyle tezahür etmiştir;

Bir gün salih bir ortama gidin oturun, oradan kalktığınızda kalbiniz uçacakmış gibi olur veya bir başkası ile oturursunuz, kişi hiç konuşmamasına rağmen kendimizden utanırız. Çünkü kişinin salih hali simasına yansımıştır. İşte bu tip insanlar bizim oturduğumuz insanlar olmalıdırlar.

Her dini gibi görünen ortam dini değildir. Bizim hayatımıza etkisi olmayan, bizi Allah'a yaklaştırmayan veya her geçen günümüzü bir öncekinden hayırlı kılmayan ortam Allah'a subhanehu ve teâlâ bizi götüren bir ortam değildir.

Aksi halde her dini gibi görünen ortam dini değildir. Bizim hayatımıza etkisi olmayan, bizi Allah'a yaklaştırmayan veya her geçen günümüzü bir öncekinden hayırlı kılmayan ortam Allah'a *subhanehu ve teâlâ* bizi götüren bir ortam değildir.

Bir diğer Müslümanların hayatında vakit öldüren husus ise, yani kendi hırsızı, yol kesicisi ise televizyondur.

Tabi dini ve dünyayı beraber ifsad eden, zamanın putu ve tağutunu, aklı başında, kendi karısına kıskanç olan, çoluk çocuğunun geleceğini düşünen bir Müslümanın bu aleti evine sokması düşünülemez. Müslümanlar bunu evlerinden çıkarttılar, lakin daha şiddetli bir put olan interneti evlerine soktular. Normalde bu meşgaleli zamanızda internet bir nimet. Tabi

3. 25/Furkan, 27-28

4. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem, Kur'an ayetlerini taşıyan insan o ayetler ile amel etmezse, o ayetler ona lanet eder buyuruyor.

bu ilmen istifade ettiğimiz, ders dinleyip öğrendiğimiz zaman veya kitaplar indirip faydalandığımız zaman nimettir. Ama boş muhabbetleri, facebook'ta cedelleşmeleri, video ilimleri(!), uygunsuz resimleri, tebliğ kandırmacası altındaki kızlarla chat'leri… ve neticesinde İslam adına insanların kalbini öldürmesi, vaktini zayi etmesi internetin nimet kısmı değildir.

Misal, İslamî chat odaları altında; çamur, çamur attırmaktan başka birşey yapmıyor, Müslümanlara da herhangi bir istifade sağlayamıyorlar. Çünkü birşeyin cahili, ıslah edeyim derken ancak ifsad eder.

Allah *subhanehu ve teâlâ* diyor ki:

"Mallar ve evlatlar, dünya hayatının süsüdür. Baki kalacak salih ameller ise, Rabbinin katında, sevap olarak da ümit olarak da daha hayırlıdır." [5]

Kur'an'da Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* göz aydınlığı dediği çocuk ile salih amel birbirine kıyas ediliyor ve netice Rabbin yanında çok çok daha hayırlı olarak salih amel ortaya çıkıyor.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*:

"Kim derse bir kere 'Subhanallahi ve bihamdihi' ona cennette bir tane hurma ağacı dikilir.' "

buyuruyor. Boş işlerden olan internetteki chat odalarından ziyade oturduğumuz yerde bir zikir, bize cennetteki köşkte bir hurma ağacı getiriyor. Bir diğer hadiste:

"İki kelime Rahman'a sevimlidir, insanın diline çok hafiftir ve mizanda ise ağırdır; Subhanallahi ve bihamdihi, Subhanallahil azim."

Bu kadarcık iki kelime dile de hafif ve mizanda da ağır. Malayani yerine iki hayırlı kelime...

Okuduğunuz üzere çok kolay ameller olmasına rağmen Allah *subhanehu ve teâlâ* katında çok değerliler (ve daha bu gibi nice zikirler).

Bu ameller çok kolay ve çok az zaman almasına rağmen, bir sürü malayani içerisinde boğulan, vakit nimetini zayi eden, vakit nimetinin şükrünü bu hayır amellerle yerine getirip Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* arttırdıkça arttırmasına talip olmayan kişiler çoktur. Allah *subhanehu ve teâlâ* vakit nimetini bu gibi kişilerin şükürsüzlüğünden ve zayi etmesinden dolayı elinden alacaktır.

Salih amellere bizim ihtiyacımız vardır. Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* bu amellere ihtiyacı yok. İnsan düşman karşısında salih amelleriyle, yapmış olduğu zikirlerle sabittir. Biz rahatlık anında Allah'ı *subhanehu ve teâlâ* anacağız ki zorluk anında da Rabbimiz bizi ansın ve rahmetiyle bizleri kuşatsın. Biz, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* dini ihtiyaç halindeyken ona yardımcı olmalıyız ki, bizler de ihtiyaç anındayken bize yardım etsin ve bizi aziz kılsın. İslam zelil kılınmaya çalışılırken fedakarlık yapıp onu aziz kılacağız ki, bizler zillete düçar olacağımız yerde Allah *subhanehu ve teâlâ* bize yardım edip bizim şanımızı yüceltsin.

Sözün sonunda; bizim selefimizin hayatı vakti nasıl güzel değerlendirdiklerine dair çok güzel örneklerle doludur. İnsanoğlu bazen gafletle, nisyanla bunun farkına varamasa da, Allah *subhanehu ve teâlâ* bize bunu hatırlatmadan önce kendimiz hatırlayıp, geçmiş günlerinde tedariğine çalışmalı ve bundan sonra da vakti güzel değerlendirebilmek için Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* yardım istemeliyiz. Bunun yardımı, faydası nefsimizedir.

Davamızın sonu alemlerin Rabbi olan Allah'a hamddır.

5. 18/Kehf, 46

YASİR BİLDİRİCİ

Oğlun Yasir

Bundan böyle iblis ile Adem aleyhisselam arasındaki bu savaş Allah'ın belirlemiş olduğu bir güne kadar, yani ahirete kadar devam edecek. İblis, insanoğluna hem sağlarından hem sollarından hem önlerinden hem de arkalarından yaklaşarak onların doğru yolunun üzerine oturarak, yoldan çıkarmaya çalışacak.

Hamd Allah'adır, O tektir ve eşi ve benzeri yoktur. Herkes ve herşey O'na muhtaç olduğu halde O hiçbir şeye muhtaç değildir. O, yardım istenilen tek mercidir. Kendisinden sonra Peygamberin gelmeyeceği Muhammed'in *sallallahu aleyhi ve sellem*, Allah'ın elçisi olduğuna ve şirki yeryüzünden silmek için gönderildiğine şahitlik ediyorum.

Rahman olan Allah'ın, senin vesilenle beni dünyaya yollayan çok değerli babacığım,

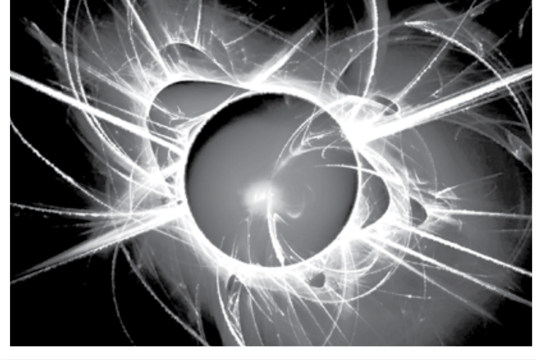
Öncelikle seni Allah'ın selamıyla selamlıyor ve ellerinden öpüyorum. Nasılsın, iyi misin? Rabbimden dileğim, sağlığının ve sıhhatinin afiyette olmasıdır. Anneme ve kardeşlerime çok selamlarımı yolluyorum. Onları çok ama çok sevdiğimi ve özlediğimi bildirmeni istiyorum. Garipler dininin bir mensubu olan oğlunu soracak olursan, gariplerin sahibi Allah'a hamd olsun ki iyiyim. Sağlığım da ve sıhhatimde de herhangi bir yaramazlık yoktur.

Çok kıymetli babacığım, biz şunu çok iyi biliyoruz ki, Allah *subhanehu ve teâlâ* insanoğlunu çamurdan yarattı, onu çok güzel şekille şekillendirdi ve ona ruhundan üfledi. İlk insanlar Adem *aleyhisselam* babamız ve Havva annemizdir. Rabb'im ilk insanı çok güzel bir diyar olan cennetine yerleştirdi ve Adem'e *aleyhisselam* secde emri verdi. İblis hariç herkes bu emre uydu. İblis: *"Ben ondan hayırlıyım, beni ateşten onu çamurdan yarattın."* diyerek Allah'a karşı asi oldu ve insanoğluna düşman olacağını söyledi. İblis, babamıza ve annemize yanaşarak, yasaklı ağaçtan yemeleri için onlara telkinde bulundu. İblisin hilesine gelerek, yasağı delmiş oldular. Böylece insanoğlunun ilk günahı işlenmiş oldu ve iki günahkar ve iki günah çeşidi ortaya çıkmış oldu. Şeytan mantık yürüterek asiliğini gittikçe arttırdı. Fakat Adem *aleyhisselam*, Rabb'inden almış olduğu bazı kelimelerle özür diledi, af edilmeyi istedi, tevbe ile Rabb'ine yakarmaya başladı. Bunun üzerine Rabbi onun tevbesini kabul ederek, onu af etti ve bağışladı. Böylelikle yer-

yüzüne yerleştirilen Adem *aleyhisselam* ve ondan sonra gelecekler için, yani Ademoğulları için yeni bir süreç başlamış oldu. Bundan böyle iblis ile Adem *aleyhisselam* arasındaki bu savaş Allah'ın belirlemiş olduğu bir güne kadar, yani ahirete kadar devam edecek. İblis, insanoğluna hem sağlarından hem sollarından hem önlerinden hem de arkalarından yaklaşarak onların doğru yolunun üzerine oturarak, yoldan çıkarmaya çalışacak. Her kim ona uyarsa, onun ile birlikte cehenneme gönderilecek her kim de Allah'tan gelmiş olan hidayete tabi olup, şeytana tabi olmaz ise onları da cenneti ile mükafaatlandıracaktır. Evet, Allah *subhanehu ve teâlâ* bize Kur'an'da şeytanın hilelerini ve oyunlarını bildiriyor. Bundan sonrası bize düşen, bu hileleri ve oyunları öğreneceğiz, bu hilelere ve oyunlara gelmemek için ne gerekiyorsa onu yapmaya çalışacağız.

Allah'a karşı asi olmuş ve huzurundan kovulmuş olan şeytan, bir de günah işledikten sonra günahının farkına varıp, ısrar etmeyip, tevbe eden bir insan. Ve sonuç olarak birisi cehenneme diğeri de cennete gönderilerek karşılığını görmüş oluyorlar. Bizler elbette cenneti seçeceğiz, her kime sorarsak soralım, elbetteki bizler gibi herkes de cenneti seçeceğini belirtir. Fakat her insanın önünde geçmesi gereken bir imtihanı, sınavı bulunmaktadır. En önemli olan bu imtihandan güzel bir sonuç alabilmek ve başarılı bir şekilde geçmektir. O halde şunu hiçbir zaman aklımızdan çıkarmamalıyız; şeytanın her an hazır bir vaziyette bizleri saptırmak için hala yolun üzerine oturmuş ve bu yoldan çıkarmak için bin bir desiseye başvuracağı bilincini her zaman kendimizde bulundurmalıyız. Bizlere nasıl oyunlar oynar, ne gibi hileler, düzenler ve tuzakları ne çeşit olur bunları çok iyi bilmeliyiz. Bunu da ancak düşmanımızı çok iyi tanımakla başarabiliriz. Şeytanı en iyi tanıyan Rabb'imiz Allah *subhanehu ve teâlâ* olduğundan dolayı Kur'an'dan ve Sünnet'ten şeytanın özelliklerini öğrenmeliyiz ki, ona göre hazırlık yapalım.

"*Rabbiniz size bu ağacı sırf melek olursunuz veya ebedi kalanlardan olursunuz diye yasakladı, dedi. Ve onlara, ben gerçekten size öğüt verenlerdenim diye yemin etti.*" [1]

Dikkat edilirse bu ayette şeytanın çok önemli bir kaç vasfını görüyoruz. Allah'ın adına konuşup yalan söylüyor, iftira ediyor ve bir de en önemlisi bunu kötü bir niyetle söylemediğini sadece size öğüt verdiğini söyleyerek kendisinin iyilerden olduğuna dair yemin ediyor. Bu özellikleri bizim çok iyi anlayıp, kavramamız gerekiz. Maalesef bugün birçok şahısta ve konuda bunu görebiliriz. Yani aynı şeytan gibi, insanlara yaklaşarak doğru yoldan uzaklaştırmaya, hatta doğru yolda olanları da bu yoldan çıkardıklarını görüyoruz.

Örnek, Fethullah Gülen, Cübbeli Ahmet ve bunun gibi ve günümüzdeki daha birçok İslamî(!) kimselerin asıl hedeflerinin şeytana hizmet etmek olduğunu, bu kişiler veya cemaatlerin hepsinin aynı amaç altında toplandığını ve aynı taktiği uyguladıklarını görmekteyiz. *'Gerçek Müslümanlar bizleriz, asıl öğüt verenler bizleriz'* diyerek insanları demokratikleştirmek, laikleştirmek ve liberalleştirmekten başka amaçları da olmadığı çok bariz bir şekilde ortaya çıkmasına rağmen, halen insanlar onlara tabi oluyorlar ve bu oyuna çok rahat bir şekilde girebiliyorlar. Müslümana düşen ise bunların oyunlarını başlarına geçirmek için elinden gelen herşeyi yapmaya çalışmaktır.

Bir başka ayette şöyle buyuruyor: "*Yeryüzünde onlara günahları süsleyeceğim ve onların hepsini mutlaka azdıracağım.*" [2]

Ayette açıkça anlatıldığı gibi günahları insanlara çok süslü göstererek, günah işlettirecek. Bizler biliyoruz ki şeytanın hedefi insanları şirke sürükleyip, cehennemde ebedi kalmasını sağlamaktır. Çünkü günahların en büyüğü şirktir. Kişilerin hastalığına göre yaklaşıyor; kimisi-

1. *7/Araf, 20-21*

2. *15/Hicr, 39*

ne yalan söylemeyi, kimisine içki içmeyi, zina yapmayı, hırsızlık yapmayı, faiz yemeyi ve bu gibi günahlara bulaştırmaya çalışarak başlıyor ve en son, kişi sebat etmediğinde, şirke sürükledikten sonra onu şirki ile baş başa bırakıyor. Hepimiz biliyoruz ki şeytan bize gelipte şöyle söylemeyecek '*İçki iç, zina yap, faiz ye*' ve bu hangi günah olursa olsun, öyle direk gelipte bunları yap demeyecek. Öncelikle bunları bize süsleyecek, hepimiz biliyoruz ki bize bu günahlardan hangisi olursa olsun gelipte yap dediği zaman bizler hemen karşı çıkıp yapmayız. Fakat örnek verelim: Faiz için bizlere şöyle yaklaşıyor, *'Kapitalist sistemde yaşadığımızdan dolayı herşey para üzerine dönüyor, bu sistemde yok olmamak için sürekli çalışmalısın.'* bu sistemin zorluğunu sana söyleyerek, *'Senin yaşlanmadan önce yani emekli olmadan evvel bir daire bir de araba alman lazım, çalıştığın paran da sana ancak yetiyor, ev alman için kredi alman lazım yavaş yavaş öderim'* dedirterek bizi faize bulaştırıyor.

Bir de en tehlikeli oyunlarından bir tanesi de Allah'ın adına bizi kandırması, Kur'an'daki şu ayet bize bunun için çok güzel bir örnek teşkil ediyor:

"*...Allah'ı bırakıp kendilerine bir takım dostlar edinenler onlara bizi sadece Allah'a yaklaştırsınlar diye kulluk ediyoruz, derler.*" [3]

Burada insanların niyetlerinin iyi olduğunu görüyoruz "*Bizi sadece Allah'a yaklaştırsın*". Fakat iyi niyetin yeterli olmadığını, aynı şekilde iyi niyet ile birlikte amellerinin bütününün Allah'ın razı olacağı şekilde olması gerektiğini, Allah'ın onların ibadetlerini kabul etmeyip, onları şirkle itham etmesinden biliyoruz. Amellerin kabul edilmemesi, sadece Allah'a direkt değil de, bir aracı olması gerektiğine inanmaları onları müşrik yapmaya yetmiş. Mekke döneminde çok yaygın olan bu şirk türü, tarih kitaplarından bildiğimiz gibi şöyle başlıyor:

Kendi elleri ile yapmış oldukları bu heykeller, öyle sıradan heykeller değildi. Her birinin bir hikayesi mutlaka vardı. Şöyle ki, bu heykeller herkesçe bilinen salih insanların şekilleri olduğunu ve onları unutmayıp sürekli hatırlamak için ölümlerinden sonra bu yönteme başvurmuşlar. Yani salih olan bir kişi ölüyor ve daha sonra bunun heykeli "*Baktıkça Allah'ı hatırlayalım*" niyetiyle yapılıyor. Daha sonra bu niyetleri heykele ibadetler sunmaya ve kulluk yapılmaya başlanıyor. Dikkat edersek şeytan burada çok sabırlı davranıp, insanları aşama aşama şirke sürüklemiştir. En başlarda sadece salih bir insanın sembolü, daha sonraları Allah'a yaklaşma aracı ilan ediliyor.

Eskiden olduğu gibi taştan olan heykellere değilde, etten olan putlara kulluklarını sunuyorlar. Adını da evliya koymuşlar, şeyh koymuşlar, üstat koymuşlar, efendiler, ev abisi-ablası koymuşlar. Fakat şirk zihniyeti hiç değişmemiş!

Şeytan '*Putlara tapın, bunlar sizin ilahlarınızdır, bunlar size rızık veriyor, bunlar kainatın işlerini düzenliyor.'* diyerek insanlara yaklaşmıyor. Zaten bu tip inanan insanların sayısı yok denecek kadar azdır. Şeytan bunları "*Ben sizden beriyim*" diyerek terk etmiş. Şeytanın asıl uğraşacağı kişiler Allah'ı bilenler ona kulluk yapan müminlerdir. Bunları yoldan çıkarmak için uğraşıyor. Şeytanın bu oyunu şimdi günümüze uygun olarak işliyor. Eskiden olduğu gibi taştan olan heykellere değilde, etten olan putlara kulluklarını sunuyorlar. Adını da evliya koymuşlar, şeyh koymuşlar, üstad koymuşlar, efendiler, ev abisi-ablası koymuşlar. Fakat şirk zihniyeti hiç değişmemiş; *'Bunlar Allah'ın sevdiği salih kişilerdir, bizler ise günahkar insanlarız. Allah'tan biz kendimiz isteyemeyiz ancak bu salih zatlara söyleriz, yani onlardan isteriz. O da Allah'tan bizim için ister.*'

Bu zihniyetlerinde, bir kıyaslamayla destekleyerek şirke girmiş oluyorlar; '*Nasıl ki şu anda bizler başkanlara direkt gidemiyoruz, muhakkak önce, kapıcıya gidiyoruz, sonra sekretere gidiyoruz oradan ikinci olan adama gidiyoruz ve sonra o bizi ona götürüyor…'*

Bunu kıyaslayarak Allah'ın da bir başkan gibi olduğunu O'nunda bir aracıya ihtiyacı olduğunu söylüyorlar. Şeytan burada da bunlara

3. *39/Zümer, 3*

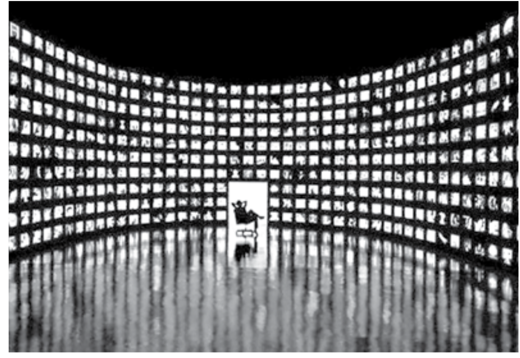
'*İstemek için direk bu şeyhlerden isteyin*' demedi; '*Bunlar sizin Rabb'inizdir*' demedi, bir kıyaslama ile, melek için müşriklerin düşmüş olduğu şirke, düşmüş oldular. Evet babacığım, bizim amansız olan düşmanımız, bu ve buna benzer oyunlar ve hileler kullanarak, Rahman olan Allah'a eşler koşmamızı, günahlar işlememizi ve O'na karşı asi olmamızı sağlamak için her zaman ve her an hazırda bekliyor ve bekleyecektir de.

Bir başka ayette Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor:

> *"Ey Ademoğulları! Size, şeytana tapmayın çünkü o sizin apaçık düşmanınızdır, demedim mi?"* [4]

Burada çok ağır bir ikaz var, '*...tapmayın*'. Muhakkak birçok kişi bu ayeti okuyup geçer, hatta '*Ben tapmıyorum*' der, geçer. Kimse demez ki '*Ben şeytana tapıyorum*'. Fakat biz biliyoruz ki burada kast edilenin, yani şeytana itaat etmek, ona bağlanmak, onun dediklerini yapmak, ona uymak olduğunu, bu manalara geldiğini biliyoruz. Allah'ın dinine uymayan bir yaşantımız varsa, bu demektir ki şeytana tapan bir yaşantımız var. Günümüzde zaten her tarafta şeytan için çalışan ve ona hizmet eden şirketler ve iş yerleri dolu. Dünyada şeytanın hükümdarlığı kol gezmekte, yaşadığımız ülkede şeytanın yasaları işleniyor, yaşadığımız şehirde şeytanlar cirit atıyor. Mahkemeler onların elinde, ordular onların elinde, zenginler (ekonomi ve ticaret) onların elinde ve en önemli olan eğitim ve medyada onların elinde.

Televizyon olsun, radyo olsun, gazete olsun, internet olsun bunların hepsi şeytanın istediğini yapıyor ve onun için çalışıyorlar. Babacığım biliyorsun ki, belirli bir yaştan sonra artık çalışma zorlaşıyor, bundan dolayıda evde oturmak zorunda kalıyorsun ve birşeylerle de zaman geçirmek gerekiyor, bu da seni ister istemez televizyona bağlıyor. Fakat bu televizyonun tehlikelerini anlatan bazı sözler duymuşsundur. Biz de televizyona yabancı kişiler olmadığımızdan, az çok nasıl bir alet olduğunu biliyoruz. Ve her akıllı insan bunun tehlikesini görebilir, yeter ki aklı selim bir gözle baksın. Şeytan ve dostları bu aleti, insanları

Allah'ın yolunda alıkoymak için kullandıklarını biz çok iyi biliyoruz. Bunu anlamak için sadece beş dakika dahi izlesen hemen yeter. Kendi dinlerini yüceltmek, Allah'ın dini ile alay etmek, eğlence konusu yapmak, kendilerine bir uğraş yapmak için bir araç haline getirdikleri bu aleti, yani televizyonun karşısına geçip izliyor ve onların bu amellerine katılıyoruz. Televizyon bize Allah'ın yasaklamış olduğu, herşeyi emrediyor. Hatta o kadar ustaca ve sinsice yapıyor ki, anlamak gerçekten çok zorlaşıyor ve bu kutuyu evimizin en güzel yerine en rahat olan yerine yerleştiriyoruz ki daha rahat izleyip onunla içli dışlı olalım. Biz biliyoruz ki, şeytan hep yanımızda ve her an bize telkinler veriyor, fakat onu göremiyoruz. Tv de aynı şeytan gibi hatta ondan fazlası. Bunu biz kendi elimizle alıyoruz ve gözlerimizle de görüyoruz ve karşısına geçip bizi sapıtmasını aşama aşama istiyoruz.

Tv'yi nasıl süslüyor, her dakikası nefse hoş gelen uğraşlar yerleştirerek, müziklerle, sanatçılarla, oyunlarla, sporlarla, futbolcularla, filmlerle, eğlencelerle, komedyenlerle, reklamlarla, tartışma programlarıyla, ahlaksız programlarla (evlilik, arkadaşlık, yarışma) işte bunların hepsi ile hatta daha fazlası ile insanları kendisine bağlayarak onlara zehrini aşılıyor. Ve şu anda tv ile büyüyen nesle baktığımızda çok rahat bu zehrin etkisini görebiliyoruz. Anne-babası iyi olan birisinin bakıyorsun çocuğu çok ahlaksız biri olmuş oluyor. Neden? Çünkü, kendileri ilgilenmediler, eğitmediler. Verdiler tv'nin karşısına o çocuğu eğitti ve sonuç olarakta ahlaksız olan bu çocuk, annesine babasına saygısız davranıyor, hatta onları dövüyor. Kötü arkadaşlar ediniyor, içki içiyor, zina yapıyor, yalan konuşuyor, küfür ediyor vb. daha birçok ahlaksızlığı yapıyor. Neden? Çünkü bunlar tv tarafından aşılandığı için. Çocuğun tipine, giyişine, oturuşuna bak-

4. *36/Yasin, 60*

tığımızda, televizyondaki bir sanatçıyı ya da bir futbolcuyu taklit ediyor, hatta aynı onun gibi hareketler yapıyor. Maalesef bu hastalık o kadar çok yaygınlaşmış ki önüne geçilemiyor. Hatta yine aynı tv'de, televizyonun tehlikesinden bahsediyor çocuklarımızı tv'nin başında fazla oturtmayın diyerek uyarıda bile bulunabiliyorlar. Fakat halen aynı şeyleri yapmaya devam ediyorlar. Maalesef Peygamberimizin şu hadisinde buyurduğu gibi;

"Cennet nefsin hoşuna gitmeyen şeylerle çevrilmiştir. Cehennemi ise, nefsin arzuladığı şeyler kuşatmıştır." [5]

Evet tv de bunlardan birisi. Çok hoş ve nefsin hoşuna giden şeyler dolu bu kutuda. Çok büyük bir tehlike sadece benim için değil, bütün aile fertleri için bir tehlike. Evdeki bayan için, çocuklar için bu kutu herkesi düşünerek ona göre programlar düzenliyor. Kimisi spor seviyor ona göre kanallar ve programlar var, kimi kadın programlarını seviyor ona göre programlar var, çocuklar içinde çizgi filmler yayınlanıyor yani herkesin hoşuna giden bir program mutlak bulunuyor. Televizyonun tehlikesi sayılmakla bitmiyor. Tv'nin zilleti almış başını gidiyor. İnsanoğlunu eline almış ve cehennem kuyularına doğru sürüklemekte. Bize düşen kendimizi ve ailemizi bu zilletten sakındırmak ve onun eline düşmemek için, öncelikle bizim pratik olarak bu kutudan kurtulmamız lazım. Onu, evimize sokmamalıyız, onu evinde bulunduranlarla arkadaşlık yapmamalıyız. Ancak böyle yaparak bunun etkisinden kurtulabiliriz. Ayrıca Rabb'imizden dualarımızla yalvara yakara bunun zilletinden ve çirkefliğinden hem bizi hem de ailemizi koruması için talepte bulunmalıyız. Allah *subhanehu ve teâlâ* bir ayetinde şöyle buyuruyor:

"Bir topluluk kendinde bulunanı değiştirmedikçe, biz onları değiştirici değiliz." [6]

Allah'ın yardımını görmek için öncelikle, bizim ilk adımı atmamız gerekiyor. Bunu da daha önce dediğim gibi, tv'yi evimize hiçbir şekilde almadan, varsa en yakın zamanda onu evden uzaklaştırarak yapabiliriz. Elbette ki bu kolay olmayacaktır. Burada şeytan yine devreye girecek, bize telkinlerde bulunmaya başlayacak, '*Bu kutunun ne zararı var, sadece haber ve çizgi film kanallarını ayarlarım*' veya '*Sadece İslamî kanalları ayarlarım, diğerlerini hiç açmam*' diyerek bize bu kutunun evde kalması için bin bir bahaneler sunarak telkin edecektir. Özellikle bayanlara şu şekilde yaklaşıyor '*Ben ev işleri ile uğraşırken veya kitap okurken çocuklar rahat durmuyor bundan dolayıda tv'nin karşısına geçiriyorum orada çocuklar oyalanırken ben biraz rahat okuyorum.*' diyerek çocukları annesinden alıyor ve kendisi eğitiyor. İşte bu tehlikeli telkinlerden kurtulmak veya bunların esiri olmamak için televizyonu hiç bir şekilde eve almamalıyız ve yakınımızda bile bulunmamalı. Ancak böyle yaparsak bunun üstesinden gelebiliriz yoksa mutlaka bir bahane bulur ve tekrar izlemeye başlarız. Toplumumuzda tv'nin yeri çok büyük, olmazsa olmaz demirbaş eşyalarından olduğu için, büyük bir azim ve kuvvet ile bu tabuyu yıkmalıyız. Biz bunu başardık mı Allah'ta bize yardım edecektir.

Ayette buyrulduğu gibi;

"Şurası muhakkak ki benim ihlaslı kullarım üzerinde senin hiçbir ağırlığın olmayacaktır. Koruyucu olarak Rabbin yeter." [7]

---

5. *Buhari, Müslim*
6. *13/Rad, 11*
7. *17/İsra, 65*

Allah *subhanehu ve teâlâ* çok açık bir şekilde ihlaslı kulların üzerinde şeytanın hiçbir ağırlığının olmadığını herhangi bir tasarrufta bulunamayacağını bize bildirmiştir. Fakat nasıl ki, Adem'i *aleyhisselam* kandırarak günah işlemesine vesile olduysa, aynı şekilde bizleri de günah işlemeye itecektir. Bizler de hem şirk hem de günah işleyebiliriz. Ama bizim için örnek olan Adem *aleyhisselam* babamız, bu durumda ne yapmış ve nasıl davranmıştır? bunu bilirsek ve ona göre hareket edersek, ayetlerden de bildiğimiz gibi Allah *subhanehu ve teâlâ* tarafından bağışlanmış olacağız. Ve şu kesinlikle biliniyor ki, şeytanın en çok nefret ettiği özelliklerden birisi de, insanoğlunun bir günah işlemesi sonucunda, günahında ısrarcı olmayıp hemen tevbe etmesidir. Böyle bir insanı şeytan sevmiyor. Fakat Allah *subhanehu ve teâlâ* bu kulunu çok sevdiğini bir çok ayette belirtmiştir. Bunu Adem'in *aleyhisselam* kıssasından da anlıyoruz. İşte en büyük erdem günahında ısrarcı olmamak, büyüklenmemek, saptırmadan ve tevillere başvurmadan hemen tevbe etmektir.

Babacığım, Allah *subhanehu ve teâlâ* bize hitaben buyuruyor ki;

"Şeytan sizin düşmanınızdır. Öyleyse sizde onu düşman edinin."

Evet, şeytanın düşman olduğunu Allah *subhanehu ve teâlâ* bize söylüyor ve aynı şekilde bizden de ona düşman olmamızı istiyor. Bunu unutmayalım ki, düşmanlar hiçbir zaman birbirlerinin iyiliğini istemez. Bundan dolayı, düşmanın dediğini yapmak, istediklerini yerine getirmek, hiçbir akıl sahibinin yapacağı bir şey değildir. Fakat bizler günlük yaşantımızda her hareketimizle hatta her adımımızla şeytana uyuyor ve onun her istediklerini yapıyoruz.

Kıymetli babacığım, buraya kadar yazmış olduğum, şu anda aklımda olduğu kadarıyla ve bizim için gerekli olduğuna inandığım, düşmanımız olan şeytanın ve yandaşlarının bazı hile ve oyunlarıdır. Bu bir gerçektir ki, şeytanın nefse nüfuz yolları bu yazdıklarımdan ibaret değildir. Daha birçok oyunları ve hileleri vardır. Bu yollarından ve hilelerinden korunabilmemiz için Kur'an'ı ve sünneti öğrenip yaşantımıza yansıtmalıyız. Peygamberimiz'in *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurduğu gibi, "*Şeytan seni dürtecek olursa, hemen Allah'a sığın.*" Ve aynı şekilde ayette buyrulduğu gibi,

"Takva sahipleri şeytandan bir vesvese uğrayınca hemen Allah'ı anarlar ve böylelikle gerçeği görürler." [8]

Babacığım, Allah'tan dileğimiz bizleri düşmanımız olan şeytandan koruması ve onun oyunlarına gelmememiz için bize yardım etmesidir. Çünkü Allah'tan başka sığınağımız, dayanağımız, yöneleceğimiz ve yardım isteyeceğimiz başka bir merci yoktur. Ey Rabb'im, Sen beni ve ailemi yakıtı taşlar ve insanlar olan cehennem ateşinden koru ve bu ateşe çağıran şeytanın şerrinden de bizi muhafaza et.

Duamızın sonu alemlerin Rabbi olan Allah'a *subhanehu ve teâlâ* hamddır.

Elhamdulillahi Rabbi'l Alemin

Seni çok seven oğlun Yasir.

8. 7/Araf, 201

Yiğit İnan | yigitinan@tevhiddergisi.com

Mukaddime

Müslümanların da Allah'ın dinine yardım etmeleri gerekir. İslam'ın en büyük özelliği, açık ve görünür temeli olan 'Allah'ın indirdikleri ile hükmetme bir ülkede yoksa, burada Allah'ın dinine yapılabilecek olan yardım; buna karşı koyma, müdahele etmedir.

Bu not dizimizde Ehli Sünnet'in Menheci ve Cihadın Esasları kitabından istifade edeceğiz. Kitabın aslı Abdulkadir b. Abdulaziz'in El-Umde isimli eserdir. Yazı dizimizde **kalın ve düz** olarak yazdığımız kısım, yazarın eserinden alıntılar yapılmış olan kısımlardır.

Giriş hutbesinden sonra yazar;

"Hüküm sadece Allah'a aittir. O size kendisinden başkasına ibadet etmemenizi emretmiştir.' [1]

Allah-u Teala'nın bu hakkını kim O'ndan başkasına verirse, Allah'a denk ve benzer kabul etmiş olur. Bu ise açık küfürdür. Allah-u Teala şöyle buyurur:

"Öyle iken, küfredenler Rablerine başkalarını denk tutuyorlar." [2]

Biz bu yazımızda İslam'ın esası olan, cahiliye ile İslam toplumunu birbirinden ayıran bir meseleden bahsedeceğiz.

Hüküm yalnızca Allah'ındır, bu yetkiyi Allah'tan başkasına veren insanlar Allah'a denk koşmuş insanlardır. Bunun örneği ise etrafımızda çoktur.

Misal Komunizm, sosyalizm, kısacası Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* **indirmediği tüm izm'ler ve beşeri ideolojiler açık bir küfürdür. Allah'ın indirdiği dışındaki hükümleri ikame eden tüm yönetimler, yeryüzünde Allah'ın** *subhanehu ve teâlâ* **hakkına saldırı konumundadırlar.**

Allah-u Teala: *"Gökte de, yerde de ilah O'dur"* [3] buyurmaktadır. Allah'ın bu hakkına yapılan saldırıya Müslümanların karşı koymaları gerekir. Çünkü bu;

"Ey iman edenler! Eğer siz Allah'a yardım ederseniz, O da size yardım eder ve ayaklarınızı sabit kılar." [4] **buyruğunun anlamı ve gereğidir.**

Müslümanların da Allah'ın dinine yardım etmeleri gerekir. İslam'ın en büyük özelliği, açık ve görünür temeli olan *'Allah'ın indirdikleri ile hükmetme bir ülkede yoksa, burada Allah'ın* *subhanehu ve teâlâ* *dinine yapılabilecek olan yardım; buna karşı koyma, müdahele etmedir. İşte bu müda-*

1. *12/Yusuf, 40*
2. *6/En'am, 1*
3. *43/Zuhruf, 84*
4. *47/Muhammed, 7*

helenin adı; Allah için, Allah'ın dini için, O'nun kelimesini yüceltmek için ve dinin esaslarını koruyabilmek için yapılan müdahelenin adı İslam da 'Cihad' dır.'

Bu;

"Eğer siz Allah'a yardım ederseniz, O da size yardım eder ve ayaklarınızı sabit kılacaktır." [5] ayetinin gereğidir. Şüphesiz Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kulların yardımına ihtiyacı yoktur, Allah *subhanehu ve teâlâ* ayette;

"Ey Kullarım, bana zarar veremezsiniz ki bana zararınız dokunsun ve yarar veremezsiniz ki bana yararınız dokunsun." [6]

Buradan anlıyoruz ki Allah *subhanehu ve teâlâ* insanlardan kendine bir menfaat veya fayda beklentisi içerisinde değildir. Burada Allah tarafından mü'min kuldan istenen, kulun kendisi için yapması gereken cihaddır; çünkü cihad hem dünyada hem de ahirette mü'minin yardımcısıdır.

Cihadın Dünya Menfaati

Dünya ahkamında cihadını, direnişini gerçekleştiremeyen bir toplum; tağutların ve firavunların altında ezilen bir zillet toplumudur. Dün firavunların piramitlerinin ağır taşları altında ezilen toplumlar, bugün de firavunların ağır vergileri altında ezilmektedirler. Çünkü burada *'Allah yolunda cihadı terk etmek'* gibi büyük bir sıkıntı vardır.

Burada dikkatle idrak edilmesi gereken nokta: Allah *subhanehu ve teâlâ* gücü, kuvveti yetmediği için mü'minlerden yardım istiyor değildir, Allah *subhanehu ve teâlâ* çok kuvvetli olan, herşeye gücü yeten *'Zû'l-Kuvvet'ul-Metin'* olandır. Allah *subhanehu ve teâlâ* sadece *'Ol'* emri ile dilediğini yerine getiren, yer ve göğün tüm melekutunu elinde bulundurandır. Demek ki teklif olarak bunun mü'minlerden istenmesinin sebebi; yeryüzünde hakkıyla Allah'a *subhanehu ve teâlâ* ibadet edilebilmesi için ilkin Allah'a *subhanehu ve teâlâ* hakkıyla ibadet eden devletin kurulması gereklidir.

Bugün tevhid ehli olan veya kendisini Müslüman sanıp İslam'a çağıran birçok grup vardır.

Lakin düzelme ferdîdir, yani biz davetçiler tek tek insanları düzeltebiliyoruzdur. Biz bir tane düzeltirken bozulma ve ifsad kitleseldir. Niye derseniz: Yönetim tağutî bir küfür düzeni olduğundan ve tüm kitle iletişim araçlarını elinde bulundurduğundan (radyo, televizyon, eğitim kurumları, gazeteler vs.), bunların vasıtası ile insanların kalbine zehirli oklarını fırlatabiliyor. Bir reklam yayınıyla bile aynı anda 6-7 milyon insanı bu zehirli oklarıyla ifsad edebilmektedir. Ne var ki biz bir ayet öğreteceğiz, bir tane nurdan ok göndereceğiz 2-3 gün bunun uğraşında oluyoruz.

Ferdi davetin başarıya ulaşması kolay değildir, davetin başarısında devlet etkin rol oynar. Bunun Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* döneminden de pratiği açıktır; Mekke döneminde davet olmasına rağmen İslam'a girenlerin sayısı sınırlıdır; birçok kaynakta *'Hicrette yetmiş kişi vardı veya yüz kişi vardı'* olarak geçer. Medine dönemine baktığımızda, cihad başladığında bu rakamlar, İslam'a giren kişi sayısı, onbinlerle ifade edilmektedir.

Yani istenen cihad Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* zatı için değil, bizim dünya ve ahiret menfaatimiz, yeryüzünde Allah'a *subhanehu ve teâlâ* ibadet eden bir devletin gerçekleşmesi ve Müslümanların zilletten kurtulup izzete kavuşması içindir.

Cihadı Terk Etmenin Dünya Zararları

Cihad terk edildiğinde, dünya zararı ise Abdullah b. Ömer'in *radıyallahu anh* rivayetinden şu hadisle açıklanmıştır;

"Bi'a alışverişi yaptığınız zaman, hayvanların peşine düştüğünüz zaman, dünyaya razı olup cihadı terk ettiğiniz zaman Allah sizin üzerini-

5. 47/Muhammed, 7
6. Müslim

ze öyle bir zillet musallat eder ki; tekrar dininize dönene kadar Allah sizden bu zilleti çekip almaz."

Bir diğer hadiste::

" 'Bir zaman gelecek diğer milletler hayvanların yemleri üzerine üşüştükleri gibi sizin üzerinize üşüşecekler', sahabeler: 'Biz az olduğumuzdan mı ya Rasûlullah?", Rasûlullah: 'Bilakis siz çok olacaksınız ancak sele kapılan çer çöp gibi olacaksınız. Allah, düşmanlarınızın kalbinden sizin heybet ve korkunuzu çıkaracak. Sizin kalplerinize ise vehen'i salacak', Sahabiler: 'Vehen nedir ya Rasûlullah?", Rasûlullah: 'Dünya sevgisi ve ölüm korkusu.' "

Cihaddan kaçan toplum Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* bahsettiği topluluktur.

Cihad eden topluluk ise izzet toplumudur. Sahabenin gidipte yeryüzünün en büyük imparatorlarından birine:

'Allah bizi buraya kulları kulluğa kulluktan kurtarıp, alemlerin Rabbi olan Allah'a kul yapmaya gönderdi.' diyebilecek kadar onlara izzet ve şeref veren, onları yokluk çöllerinden alıpta dünyanın efendisi yapan unsur, korkusuzca cihad etmeleriydi.

Cihadın ahiret menfaatlerine ise yeri gelince yazı dizimizde değineceğiz inşallah.

Cihad İmtihandır

Allah-u Teala, bu dünyada bizi kafirlerle imtihan etmektedir. İmanında doğru olup cihad emrine sarılacak kişilerle, imanında yalancı olup bu emre katılmaktan kaçınacak olanları ortaya çıkarmak istemektedir. Allah-u Teala şöyle buyurur:

"Ey insanlar! Sabreder misiniz diye sizi birbirinizle sınarız. Rabbin her şeyi görür." [7]

"And olsun ki sizi, içinizden cihada çıkanları ve sabredenleri meydana çıkarana ve haberlerinizi açıklayana kadar deneyeceğiz." [8]

Allah-u Teala kafirleri bir anda yok etmeye kadirdir. Çünkü O *subhanehu ve teala*, ***"Ol"*** **deyince her şey anında oluverir. Cihadı emretmekten amacı, bizim imanımızda samimiyetimizi ölçmektir.**

Yukarıda yazdığımız ayetlerden de anlaşıldığı üzere Allah *subhanehu ve teâlâ* bizi dünyada imtihana tabi tutacaktır. Bu imtihanlardan bir tanesi de Müslümanların kafirlerle imtihan olmasıdır, ki *'Sabreder misiniz diye sizi birbirinizle sınarız'* ayetiyle de bize bunu apaçık bildirilmiştir.

Cihad meydanları mü'minler ile münafıkların birbirinden ayrıldığı, imanında samimi olan insanların, imanında samimi olmayan insanlarla birbirinden ayrıldığı yerdir. Bu kafirlerle imtihan olunmamızın başlıca sebeplerindendir.

Cihad meydanları mü'minler ile münafıkların birbirinden ayrıldığı, imanında samimi olan insanların, imanında samimi olmayan insanlarla birbirinden ayrıldığı yerdir.

"Allah dilemiş olsaydı, onlardan başka türlü intikam alabilirdi, bunun böyle olması; kiminizi kiminizle denemek içindir." [9]

Bu ayetten sonra iki noktayı iyice anlamalıyız:

1. Allah *subhanehu ve teâlâ* bizden cihadı istiyorsa, bu Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* gücü yetmediğinden değil, Müslümanların izzetli bir yaşam sürmesini istediğindendir.

2. Allah *subhanehu ve teâlâ* insanı mutlaka bir şekilde imtihan edilecektir. Bu kulun imanındaki samimiyetinin göstergesi olacaktır. Müslümanın imtihanın bir çeşidi ise; Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* bizleri kafirlerle imtihan etmesidir, ki bu cihaddır.

"Hak uğrunda cihad eden, ancak kendisi için cihad etmiş olur. Şüphesiz Allah, alemlerden müstağnidir." [10]

7. 25/Furkan, 20
8. 47/Muhammed, 31
9. 47/Muhammed, 4
10. 29/Ankebut, 6

Bu gerçek hepimizi şu soru ile yüzyüze getirmektedir: Bizler bu şekilde zayıf, bölünmüş ve çaresiz bir durumda iken cihad görevini nasıl yerine getirebiliriz? Allah-u Teala bu soruya şöyle cevap vermektedir:

"Allah'a ve Rasûlüne itaat edin; çekişmeyin, yoksa korkar başarısızlığa düşersiniz ve kuvvetiniz gider. Sabredin, doğrusu Allah sabredenlerle beraberdir." [11]

Burada yazardan ve ayetten anladığımız;

Birinci Nokta: Cihad etmeden önce Müslümanların gücünü birleştirmesi lazımdır.

Tabi bu ayet bazı sapıkların kullandığı gibi; *'Kim olursan ol gel', 'İtikadın ne olursa olsun gel'* değildir. Bizden istenen böyle bir güç birleştirme değildir. Özellikle tevhid esasları üzerinde birleşebilecek olan insanların kendi güç ve kuvvetlerini birleştirmeleri lazımdır. Bu olmazsa yeryüzünde umumi cihadın gerçekleşmesi hiçbir şekilde mümkün olamaz. Şimdi biri diyor ki: *'Ben kalemle cihad ediyorum',* birisi diyor ki: *'Ben kitapla cihad ediyorum'*, biri diyor: *'Ben kendi kendime cihad ediyorum, ben kimseye bağlı kalamam.'* vs. vs.

Eğer Müslümanlar kendi güçlerini tek bayrak altında birleştirmezse, durumları tekli tekli kibrit çöpüne benzer, bir çocuk bile bunları kırabilir ama kırk taneyi çocuğun eline verirseniz, bunu kırması çok zordur.

Müslümanlar da bu şekilde olmalıdır, çünkü küfür tek millet halindedir. Bir bakınız; siyasi amaçları farklı olabilir, ekonomik çıkarları farklı olabilir veya birbirlerine karşı kin duyabilirler, kalpleri paramparça olabilir fakat söz konusu İslam düşmanlığı olunca, küfür global bir savaş yapmaktadır, dünyanın dört bir tarafında birleşmektedirler. Tevhid üzere birleşebilen Müslümanların da bu saldırılara karşı koyabilmeleri için birlik halinde savaşmaları gerekmektedir. Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* cihad anındaki uygulamaları örnek verecek olursak:

Birisi gelip Peygamber Efendimizin *sallallahu aleyhi ve sellem* elbisesinden çekip, küfür sözü olan '*Adaletli ol Ey Muhammed!'* demesine rağmen

Peygamberimiz insanları öldürmüyor.

Hatta İmam Evzai'nin kabul ettiği (genel ulemanın kabul etmediği) Tirmizi'deki bir hadiste Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*: *"Harpte eller kesilmez"* buyuruyor. Bunun gibi Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* genel uygulamaları, savaş esnasında sayıyı çoğaltmaya yöneliktir. Mekke fethinde 3-5 3-5 ateş yaktırmıştır, bu da yine sayıyı fazla gösterme siyasetidir. Hatta cihad esnasında *"Peygamber kendi ashabını öldürdü, demesinler"* diye, münafıkları öldürmediğini görüyoruz, çünkü cihad esnasında sayıya ihtiyaç vardır. Zafer Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* elindedir, Allah *subhanehu ve teâlâ* yardım etmediği sürece zafer gerçekleşemez, bu zaferin gerçekleşebilmesi için bir de *'Dünyalık'* sebeplerinde yerine gelmesi gerekmektedir. Dikkat edersek bir sonraki ayette;

"Onlara (düşmanlara) karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve cihad için bağlanıp, beslenen atlar hazırlayın. Onunla Allah'ın düşmanını, sizin düşmanınızı ve onlardan başka sizin bilmediğiniz, Allah'ın bildiği (düşman) kimseleri korkutursunuz. Allah yolunda ne harcarsanız size eksiksiz ödenir, siz asla haksızlığa uğratılmazsınız." [12] denilmektedir.

Bir sonraki yazımızda devam edebilmek temennisiyle. Duamız Alemlerin Rabbine hamd etmektir.

11. 8/Enfal, 46

12. Enfal 60

Kerem Çağlar | keremcaglar@tevhiddergisi.com

Yegane Davete, Bigane Kavimler

Şiddeti, sebep olduğu yıkım ve sarsıcı sonuçları ile yaşanan son deprem gibi dünyamızda son yıllarda giderek artan sıklıkta büyük afetlere tanıklık etmekteyiz. Bu afetlerden kurtulabilenler şüphesiz dünya hayatında karşılaşabilecek tarifsiz bir korku ve dehşetle de yüzyüze kaldılar. Afetin yaşandığı bölgeden uzaklarda yaşayanlar şahit oldukları bu acıları anlamaya çalışsalar da pratikte bunun pek bir karşılığının olmadığı muhakkaktır. Zira bu depremi yerinde yaşamak, yakınlarda bir yerlerde hissetmek ile uzak diyarlardan 'seyretmek' birbirinden çok farklı ve ayrı şeylerdir.

Enkaz altında kalarak feci bir şekilde can verip ebedi aleme göç edenlerin ölümle karşı karşıya kaldıkları o anda nasıl bir hasrete, korkuya ve dehşete şahitlik ettiklerini bilemeyiz. Afet bölgesinde yaşayıpta enkaz yığınlarının altında kalarak vefat etmiş olan muvahhid kardeşlerimize Ğafur ve Rahim olan Allah'tan bağışlanma dileriz. Şüphesiz ki Allah *subhanehu ve teâlâ* merhamet, vefa ve hak sahibidir. Muvahhid müminlerden vefat etmiş olanlar O'nun zimmetinde ve himayesindedirler. Böyle bir musibeti yaşayıp ayrıca yakınlarını kaybetmiş muvahhid kardeşlerimize de derin üzüntülerimizi, taziye dileklerimizi iletiriz.

Bu büyük zelzelede aile fertlerini, akrabasını ya da dostlarını kaybeden, aynı anda sahip olduğu tüm maddi kazanımlarından da mahrum kalan bir insanın yaşadığı travmayı gerçek manada anlayıp, anlamlandırabilmek hiç te kolay değil.

Depremin, adeta kıyameti andıran dehşetengiz atmosferini bizzat yaşayanlarda korku, ümitsizlik ve çaresizliğin her rengini, her tonunu çarpıcı olduğu kadar sarsıcı da olan manzaralarda görmek mümkün.

Günümüzün gelişmiş bilgi iletişim teknolojisi, özellikle de görsel medyayla felaket bölgesinin ahvali, oralardaki insanların çığlıkları ile çırpınışlarına aynı anda dünyanın hemen hemen her yerinde tanıklık edilebilmekteydi.

Depremde ölenlerin kıyameti, sağ kalanlarında mahşeri gibi olan bu can pazarına ilgisini, sadece görsel bir şehvetle *'an'* tanıklık etme merakıyla sınırlandırmak gibi sığ bir yaklaşım depremden de, depremin sonucu olan yıkımdan da hiçbir şey anlamamış olunduğunu gösterir.

Neden olduğu ağır hasarlar, kayıplar ve tüm yakıcılığıyla tattığı bu büyük musibetin aslında kendi elleri ile yaptıklarının bir sonucu olduğunun farkına ve bilincine varmalıdır artık insanlar. Sonuç itibari ile merkezinde yine insan unsurunun olduğu projeler ve çalışmalar dolayısı ile insan elinin mahsülü olan zayıf ve çürük binalar, evler, ocaklar yıkılıp yer ile yeksan olmuştur.

İnsanlar öz itibari ile temiz fıtratlarını gereği erdemli bir davranışla şu anda konumlanıp çakıldıkları içler acısı durumlarını acil ve öncelikli olarak gözden geçirmelidirler. Anlaşılan o ki; insanlar binalarının temelini tahkim edip taşıyıcı kolonlarını ve kirişlerini sağlamlaştır-

mak yerine, bilgilerini ve güçlerini birbirlerine yönelttikleri kör cehalet-cahiliye eseri acımasız saldırganlıkları ve düşmanlıkları arttırmaya çalışmışlar.

Düşünce ve inanç zemininde bu mecrada ve aynı tarzda devam ettikleri müddetçe altında bir milim dahi kımıldamayacakları dahi çok daha büyük enkazlara gömülmek akibetinden kurtulamayacaklardır.

Doğrusu, çağımız insanlarının içinde bulundukları bu ağır vahametin boyutları insanlığın şu ana kadar bildiği tartı ve uzunluk ölçüleri ile takdir edilip belirlenemeyecek cesamettedir.

Şehirleri yıkan bir depremin yürekleri burkan, can alıcı neticelerinden biri de çağımız insanlarının ekseriyetinin kalplerinde ve zihinlerinde sıralı olarak arzı endam eğleyen enva-i çeşit ve boylarda modern putların teşhiridir. Maalesef kalpler birer put galerisine dönmüş ve bundan ciddi anlamda rahatsızlıkta duyulmamaktadır. Zaten kalp ölmüş ise ceset hiçbir yara nedeni ile acı hissetmez.

Kalplerini put galerisine çevirip bunu inançlarına ve hayatlarına da yansıtanlara Allah *subhanehu ve teâlâ* hergün, her nefes alışverişlerinde mehil ve fırsat vermektedir. Ki bunlarda tevhid davetçilerine ve Hakka karşı gösterdikleri azgınlık, sahtekarlık, riya, kibir ve inattan bir an evvel vazgeçerek tevbe etsinler. Ölümle başlayan, dönüşü olmayan yolculuk, sadece depremler ve diğer tabî afetlerle ortaya çıkmamaktadır. Yapılacak binalar çok sağlam zeminlerde ve güçlü bir terkible inşa edilebilir. Salih'in *aleyhisselam* kavmi Semud, düzlüklerde ihtişamlı sarayla, dağlarda da yonttukları evlerle sağlam ve dayanıklı yapılar inşa ettiler. Buna rağmen azgınlık, inkarcılık ve kibirlerinden dolayı yurtlarında diz üstü dona kaldıkları azaba yakalanıp helak olmaktan kurtulamadılar.

Kur'an-ı Kerim, Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* gelişine dek insanlık tarihi boyunca halkı tamamen iman eden ve imanlarının kendilerine fayda verdiği tek bir kent dahi olmadığını haber vermektedir. İnsanlığın, İslam'ın zuhuruna kadarki uzun tarihi boyunca süregiden bu ahvalin yegane istisnası var, o da Yunus'un *aleyhisselam* kavmidir.

Bugünkü Irak sınırları içerisinde, ülkenin kuzeyindeki Musul kenti yakınlarındaki Ninova'ya halkının ataları Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* gelişinden önceki tevhid daveti tarihinin nadir ve dikkat çekici örneklerinden biridir.

Yunus'un *sallallahu aleyhi ve sellem* kavminin muvahhidler olarak Allah'ın *subhanehu ve teâla* buyruğuna konu olmak şerefine ulaşmakla neticelenen akıllıca ve onurluca tutumları Hal-i pür Melaldaki günümüz insanları içinde mükemmel bir örneklik teşkil etmektedir.

Yunus *aleyhisselam* yüz bin yahut daha fazla sayıdaki kavmine gönderilmiş bir Peygamberdir. Uzun yıllar kavmini tevhid akidesine davet etti. Kavmini Allah'tan başka ilahlar edinmekten sakındırıyordu. Tek ve Kahhar olan Allah'ın dışında hiç kimseye, hiç bir otoriteye itaat, bağlılık ve ibadette bulunmamaları için sürekli tebliğde bulunuyordu. Halkını her türlü bela ve musibetten koruyabilmek için olağanüstü çaba gösteren bilge, adil ve cesur bir önder olarak, kah bir baba şefkati ile kah bir öğretmen bilgeliği ile gayretini sürdürdü.

Tarih boyunca insanlara gönderilen hidayet rehberi Peygamberler de birer insan olmaları hasebiyle herhangi bir kimsede bulunabilecek beşeri özellikler kendilerinde de mevcuttur. Yunus da *aleyhisselam* biraz öfkeli bir mizaca sahipti. Yaptığı davete kavminin uzunca bir süre geçmesine rağmen icabet etmemiş olmalarını işte bu özelliğinin öne çıktığı bir tavırla karşılamıştı. Çünkü Tek ilahlık davasını yani Lailaheillallah'a daveti kabul etmeyen kavmine büyük bir azabın geleceğini biliyordu ve bunu kalbine de haber vermişti.

Yaptığı onca davete kavminin gösterdiği direnç karşısında onların iman etmeyecekleri kanaatine vararak emrolunmadığı halde onları terk edip gitti.

Yunus'un *aleyhisselam* memleketini ve kavmini terk ederek gitmesi Ninova halkını korkuttu. Çünkü kendilerini tehdit ettiği azabın üç gün içerisinde vuku bulacağını söylemişti. Ninovalılar Yunus'un *aleyhisselam* kendilerini tehdit ettiği azabın gerçekleşeceğine kesin bir şekilde inanıyorlardı artık. Zira biliyorlardı ki hiç bir Peygamber asla yalan söylemezdi. Yunus'un *aleyhisselam* kendilerini terketmesinden ve geleceğinden kuşku duymadıkları azaptan korkan halk, bebeleri ile, dedeleri ile birlikte kırlara çıkıp feryatlar halinde Allah'a dua ederek, yalvarıp yakararak tazarruda bulundular. Onların bu toplu ve içten duaları neticesinde Tevvab ve Rahim olan Allah *subhanehu ve teâlâ* kendileri için önceden takdir ettiği azabı üzerlerinden kaldırdı.

"Yunus'un kavmi müstesna, herhangi bir kent halkı keşke iman etse de bu imanları kendilerine fayda verseydi. Yunus'un kavmi iman edince kendilerinden dünya hayatındaki rüsvaylık azabını kaldırdık ve onları bir süre faydalandırdık." [1]

Aralarında bulunan ve kendilerinden olup kendi dilleri ile konuşan bir Peygamberin davetinden yüz çeviren kavmin uğrayacakları rüsvay edici azaba ramak kala tevbe ederek akıllıca ve onurlu bir şekilde geri dönüşleri Allah *subhanehu ve teâlâ* katında makbul ve müstecap olmuştur.

Kıyamete kadar hükmü baki kalacak olan Kur'an-ı Kerim'i ellerinde ve evlerinde bulunduran, Müslümanlık iddiasındaki günümüz kavimlerinin bu ilahi hitapları dinliyormuş gibi yapıp yükümlülüklerinden yüz çevirmeleri ile Yunus'un *aleyhisselam* kavminin ilk tavrı arasındaki sakat anlayış benzerliği hemen dikkatleri çekiyor.

Üzücü olan şudur ki; günümüzdeki kavimlerin Yunus'un *aleyhisselam* kavminin yaptığı gibi musibetin belirtilerini görür görmez tevbe edip tazarru ve niyazla tevhid davetine icabet etmeleri gibi asil ve onurlu bir tavrı ortaya koyamamalarıdır.

Daha da üzücü olanı çağımızın kavimleri bırakın musibet veya azap belirtileri ile kendilerine çeki düzen vermeye çalışmalarını, son dönemlerde sık sık yaşanan afetler örneğinde olduğu gibi bu ağır musibetleri bizzat yaşadıkları halde Allah'ın rıza ve hoşnutluğuna vesile olacak tevhid davetine icabet etmemekle nefislerine zulümlerin en büyüğünü reva görmektedirler.

Öyle ki bugün halklar arasında giderek yaygınlaşan bir takım boş felsefe safsatalarıyla afetlerin, musibetlerin pozitivist izahını yapmaya gayret ederek Nuh'u *aleyhisselam* isyankar oğlunun mantığına can simidi ve kurtuluş kulesi olarak sarılma gafletinde bulunulmaktadır.

Yunus *aleyhisselam* kavminin örnekliğinde de gördüğümüz gibi adeta aktif bir yanardağın püskürttüğü lavlar gibi, ta derinlerden ve içtenlik ile yapılan dua ve yakarış dışında hiçbir tedbir ilahi takdirin gerçekleşmesine mani olamaz. Küfrün zifiri karanlığında yolunu şaşırıp şirk bataklığında debelenenler açısından musibetler, sonuçları itibari ile sapkınlıklarını kat kat derinleşmesine neden olmaktadır.

İnsanlık tarihinde özellikle de İslam'dan önceki tevhid davetinin tarihi sürecinde Yunus *aleyhisselam* kavminin ortaya koyduğu Yegane örnekliğe, bigane kalanlara dünya hayatında ancak zillet ve rüsvaylık vardır. Hakka karşı inkar kalelerine sığınanlar çok geçmeden bir daha çıkmamasına; sığındıkları kalelerin ve sahte tanrılarının enkazının molozları altında kalacaklardır. Bu zümrenin ahirette azap ile karşılaştıkları esnada ne diyeceklerini ise şimdiden biliyoruz:

"Rabbimiz! Gördük, duyduk, şimdi bizi dünyaya geri gönderde, iyi işler yapalım, artık kesin olarak inandık." [2]

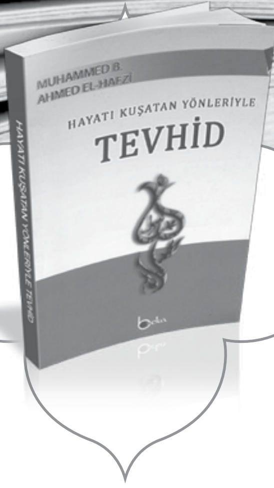
Allah'ın Salatı, Rahmeti, Bereketi, Rasûllerin Efendisi, Muttakilerin önderi, Nebilerin sonuncusu, Hayrın ve Hidayetin rehberi ve Rahmet elçisinin üzerine olsun.

---

1. Yunus 98

2.Secde 12

ebuensar@tevhiddergisi.com

Hayatı Kuşatan Yönleriyle Tevhid

Kitap: Hayatı Kuşatan Yönleriyle Tevhid

Yazar: Muhammed B. Ahmed El-Hafzi

Yayınevi: Beka Yayınları

Bu ay incelediğimiz bu eser, iki bölüm ve bir ekten oluşmaktadır. Eserin ana iskeletini oluşturan birinci bölüm, Necid'in meşhur alimlerinden Muhammed İbn Ahmed El-Hâfzi İbn Abdi'l-Kadir El-Bekri'nin, Derecatu-s'Saidin ila Makamati'l-Muvahhidin başlığıyla 'Tevhid' konusuna dair kaleme aldığı değerli çalışmanın tercümesidir.

Bu çalışmada yazar Kur'an ve Sünnet'in konuyla doğrudan ilgili naslarından hareketle Tevhid konusunu;

Uluhiyette Tevhid, Rububiyette Tevhid, İbadette Tevhid, Hakimiyette Tevhid, Duada Tevhid, Amelde Tevhid, Teslimiyette Tevhid ve Hukukta Tevhid şeklinde sekiz kısımda incelemiştir.

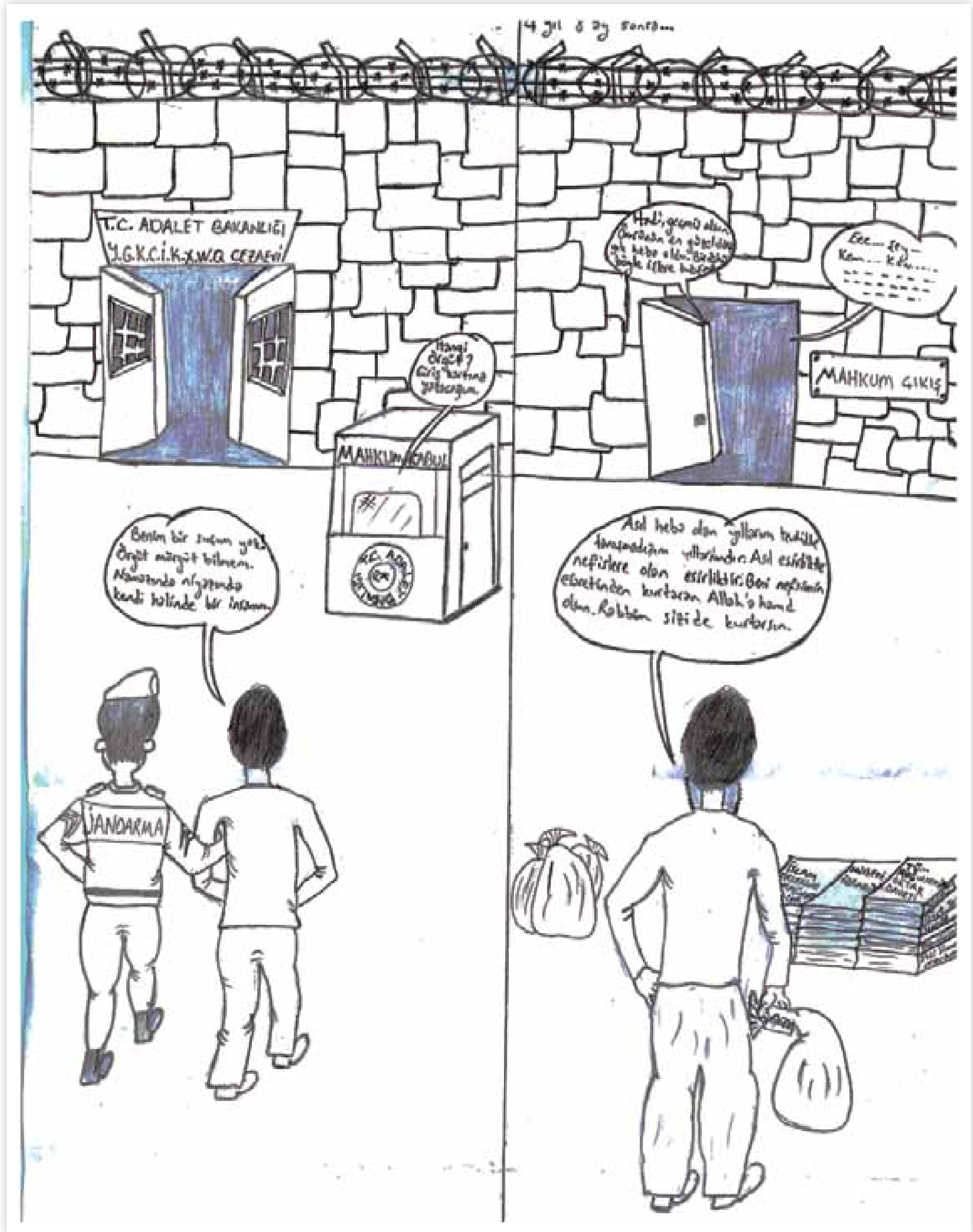
İkinci bölümdeki çalışma Ebu Abdillah Abdurrahman b. Abdi'l-Hamid'in, El-Cevabu'l-Mufid fi Hukmi Cahili't-Tevhid adıyla kaleme aldığı makalenin bir kısmının tercümesidir. Yazar bu çalışmada, cehalet halinin Tevhid'e etkisini, cahilliğin Tevhid'i bilmemede mazeret olup olmayacağı konusunu inceleyip etraflıca tartışmıştır.

Konuya dair Ebu'l-Al'a El-Mevdudi'nin kaleme aldığı *"Tevhid'in Beşer Hayatı Üzerindeki Tesirleri"* adlı makalesini ise çalışmanın sonunda ek olarak bulabilirsiniz.

Bunları Biliyor Muydunuz?

- Nuh kavmin'in bugün Yukarı Mezopotamya denilen topraklarda yaşadığını ve Musul şehrinin temellerinin Nuh *aleyhisselam* tarafından atıldığını okudunuz mu?
- Ad kavmi'nin Hicaz, Yemen ve Yemame arasında yaşadıklarını ve daha sonra Irak topraklarına kadar genişlediklerini biliyor musunuz?
- Ya da Semud kavminden Asur belgelerinde bahsedildiğini ve Semudluların Roma ordularında görev aldıklarını;
- İbrahim'in *aleyhisselam* önceleri Ur şehrinde yaşadığını; Ur şehrinin "tanrı-kralı" Urnammu'nun "Nemrud" olduğunu;
- Lut kavminin bugünkü Lut gölü yakınındaki "Sodom" şehrinde yaşadığını;

T.C. ADALET BAKANLIĞI
MAHKUM KABUL
Benim bir suçum yok. Örgüt mörgüt bilmem. Namazında niyazında kendi halinde bir insanım.
JANDARMA
MAHKUM ÇIKIŞ
nefislere olan esirlikti. Beni nefsimin esaretinden kurtaran Allah'a hamd olsun. Rabbim sizi de kurtarsın.

KARIŞIK ZİNCİRLİ ÇENGEL BULMACA

İnanç	Ğ	İ	Ç	Pişmemiş	Ç	Kuvveti yerinde	L	Ü	A	İlk insan	D	E	K
D	Son Resul	H	M	U	T	G	3	S	D	H	A	M	R
İ	R	Z	.	H	A	N	L	2 yüzlülük	K	Z	.	P	İ
N	T	İlk sure	E	M	M	A	D	N	E	Ayrılık	E	T	Ş
T	E	A	D	E	Z	ı	N	İ	F	V	L	A	Oy kullan-mak
U	H	L	A	R	Medrese-i Yusufiye	R	V	S	A	U	S	E	L
Ğ	Haddi aşan	İ	K	E	H	İ	K	E	K	D	Kıble	B	İ
A	T	L	A	H	E	İlk halife	U	B	Ü	Z	K	A	A
R	A	İ	A	L	İ	E	B	A	R	O	Vahiy meleği	E	R
E	G	Kelime-i Tevhid	L	R	L	A	H	(S.A.V)	U	Ramazan	C	E	B
Sıkışık talaş	S	U	N	Yastık	L	L	A	S	Ç	E	Miraç	M	A
E	U	N	T	U	A	L	L	A	İblis	P	N	A	Z
D	Faziletli amel	C	A	Y	K	U	B	V	Ş	İ	A	B	E
A	H	İ	D	H_2O	O	Örtünme	H	A	E	Y	Temizlik	D	T
M	A	R	Müzik dinlemek	S	U	L	İ	T	V	T	Ş	E	R
B	Y	A	H	E	R	K	C	A	B	A	N	S	T

Bu bulmacadaki kareler önceden doldurulmuştur.

Amaç; verilen tanımların cevaplarını bulup işaretlemek. Her tanımın cevabı, tanımın verildiği karenin herhangi bir kenarından başlamakta ve yatay veya dikey hareketlerle ilerlemektedir. Diyagramdaki her harf sadece bir kez kullanılmalıdır. Cevaplardan birisi örnek olarak işaretlenmiştir.

KADIN VE ÇOCUK

EY DİN(İ)DAR!

Eğer cennetin yolunu tutmak istersen, şeytanın dinini inkar etmek istersen, bu söyleyeceklerimi iyi dinle…

Sen, Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* döneminde yaşamak isteyip de yaşayamayan!

Sen, Allah'ın razı olduğu ve onların da Allah'tan razı olduğu sahabeyle tanışamayan!

Sen, Allah'ın selam yolladığı Hatice'yi, Aişe'yi ve Meryem'i birebir örnek almak isteyip de yapamayan!

Tüm bunlar senin elinde. İsteğini gerçekleştirmene engel olan şeytan, tepende. En büyük kötülüğünü şirkle gösteriyor sana. Onu yapamıyorsan büyük günahla, onu da yapamıyorsan küçük günahla cezp ediyor seni. Oysa sen: *"Benim şeytanım Müslüman oldu"* diyen bir Peygamberin ümmetisin. *'Ümmeti olmak yeter'* deyip geçme. İslam'ı öğrendiysen şirkle birlikte, bu senin için bir tehlike. Ne demişti Bilal: *"La"*. İşte bu yüzdendi Ebu Cehil'in kini. İşte bu yüzdendi Ebu Leheb'in nefreti. İşte bu yüzdendi Bilal, kaya gibi. Çünkü o, efendisine boyun eğmedi. Ona hiçbir düşman, hiçbir işkence etki etmedi. Sümeyye değil miydi ilk şehid? Ne diye geri çekilmedi onca ümmet? Hepsi, bir tek cümle içindi. *"La ilahe illallah Muhammedun Rasûlullah"*. Bunu söylemek değildi marifet. Söylemek, tasdik etmek ve amel etmekti İslam'a girmek.

Haydi, durma! Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* kalktığı gibi kalk ayağa. Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* elbisesini temiz tuttuğu gibi, sen de elbiseni temiz tut. Uyar, anlat, ama önce uygula. Durma araştır, sor soruştur. Kaynaklarıyla, ayetiyle, hadisi ile… Delillerle bu İslam'ı yaşa.

Bunun için zaman yok. Ölüm çok yakın. Güzel ameller için bu dergiyle tanışın!...

mahi@tevhiddergisi.com

MAHİ

Feminist miyim? Müslüman mı?

Kadın, üzerinden; zihinleri, hedefleri nasıl bulandırdıklarına bir göz gezdirsin. Adına ister feminizm, ister kadın hakları densin, hedefin kadını yüceltmek olmadığını kadınların bu hakları hararetle savunmalarına rağmen ne kadar mutsuz olduklarına, düştükleri zillet hallerine bakarak anlasın...

Öyle bir yüzyılda yaşıyoruz ki, kadına karşı çok çirkin bir bakış açısı hakim zihinlerde. Yalnız erkekler değil, fıtratı bozulmuş kadınlar dahi hemcinslerini bazı özelliklerinden dolayı küçümsemekte, aşağılamaktalar.

İşe giden, para kazanan, kazandığını rahat rahat harcama salahiyeti olan kadın özgür, kendi ayakları üzerinde durabilen güçlü kadın; evinde oturan, çocuğuna bakan, mesleği annelik olan kadın ise boş, aciz ve kocaya muhtaç, güçsüz kadın olarak görülmektedir.

Başkalarının çocuklarına bakmak çalışıp üretmek sayılırken, kendi çocuklarına bakmak angarya (boş iş) olarak algılanmaktadır. Kadın iş yerinde patron, usta tarafından azarlanabilir, hatta dolmuşta veya otobüste magandalardan laf da yiyebilir, ama kadın evde; koca lafı yiyemez, çocuk derdi çekemez olmuştur.

Bu anlayış anneliği, kadınlığı hafife alan değersiz gören bir anlayıştır. Kadının yaratılışına tamamen aykırı olan, onda olmayanı zorla ona yaptıran bir anlayıştır.

Nerden çıktı bu anlayış, nasıl yayıldı kısa bir araştırma ile öğrenilebilir. Ancak neden piyasaya sürüldüğü hakkında araştırma yapmak bile ihtiyaçtır. Kişi sağır ve dilsiz dahi olsa ama görme melekesini yitirmemişse zorlanmadan bu soruya cevap verebilir. Yeter ki etrafını dik-

katle incelesin... Kadını piyasaya malzeme yapan mantığın önce zevklerini sonra ceplerini nasıl kabarttığına bir baksın. Kadın, üzerinden; zihinleri, hedefleri nasıl bulandırdıklarına bir göz gezdirsin. Adına ister feminizm, ister kadın hakları densin, hedefin kadını yüceltmek olmadığını kadınların bu hakları hararetle savunmalarına rağmen ne kadar mutsuz olduklarına, düştükleri zillet hallerine bakarak anlasın…

Resmi gördükten sonra yapmamız gereken şey biz (ben) bu resmin neresindeyiz? demektir sanırım…

Kendini İslam'a nispet eden kadın bu mantığın fersah fersah ötesinde olması gerekirken üzülerek söyleyelim ki O, bu korkunç anlayışın tam sınırında. Nasıl mı?

Bu anlayış, kadın-erkek eşitliğini savunur. Kadın, erkeğin yaptığı her işi yapabilir der. Erkek nasıl çalışıp kazanıyor ve dilediği gibi harcıyorsa, kadın da çalışır, kazanır ve istediği gibi harcama yapabilir. Erkek evde söz sahibiyse kadın da söz sahibidir bu anlayışta. Erkeğin evde ne kadar sorumluluğu varsa, kadının ki de eksik olabilir ama asla fazla değildir bu mantıkta.

Oysa İslam'da roller böyle dağıtılmamıştır. Erkek çalışır, kadın usulüne uygun harcar. Erkek danışır ama son o sözü söyler, kadın itaat eder ve uygular. Erkeğin sorumlulukları olmakla birlikte ev içinde kadının sorumluluk ve fedakarlığı daha fazla olmalıdır.

Kendini İslam'a nispet eden kadınlar ise bu anlayışları süzgeçten geçirmiş, kendilerince yeni bir *'…izm'* bulmuşlardır. Ne tam feminist olmuşlar ne de İslam'a uymuşlardır. Öyle bir menzile icat etmişler ki *"El menziletu beyne'l menzileteyn"* demekten kendimi alamıyorum… İki yol arasında bir yol tutturmuş(uz)lardır.

Örneğin, erkeği çalıştırmaya gelince çalıştırmış, itaate gelince kadın hakları savunucusu olmuşlar.

Başı sıkışınca, korkunca liman olarak sığınmış; işine gelmeyen durumlarda: *"Ben senden ne gördüm ki!"* deyip nankörlük yapmışlar.

Garibim çocukları, kocaya karşı hep silah olarak kullanmış, yapmadığı her işin mazereti, itaatsizliğinin bahanesi, evin kirinin temel sebebi, Eş'e ilgisizliğin sevgisizliğin biricik müsebbibi olarak sunmuşlar.

Gün boyu dışarının hır-güründen yorulan adamı neden selam vermeden girdi diye koyu kadın sohbetlerinde hep sanık sandalyesine oturtmuş, bazı oturumlarda tutuksuz yargılamış, bazı oturumlarda tazminata bağlamış, bazı oturumlarda müebbetle yargılamışlar… Ama aynayı kendilerine doğru çevirmeyi, o sandal-

Kadın ve erkek kimdir? Hak ve sorumlulukları nelerdir? Sorularının cevabını internetten önüne gelen her sayfadan değil Kur'an'dan öğrenmelidir. Sünnet'e bakmalıdır.

yeye bir kez de kendilerini oturtmayı akıl edememişler.

İki bardak yıkadı diye minnet etmiş, Peygamber evinin işlerini görürdü diye deliller sunmuşlardır.

Hatice *radıyallahu anha* olmadan, olamadan karşılarında hep Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem* ahlaklı bir eş aramışlardır.

Görüldüğü gibi bu akımdan kendini İslam'a nispet eden kadın da etkilenmiş. Hastalık kanser hücresi gibi yavaş yavaş vücuda yayılmaya başlamış, önü alınmazsa tüm bedeni saracaktır.

Nasıl önlem alacağız?

Kadın kim olduğunu bilirse, bildiğini hayata geçirirse sorun kökten çözülecektir.

Peki kadın kimdir?

"O sizi bir tek nefisten yarattı. Sonra ondan eşini var etti…" [1]

İşte kadının kimliği. Kadın eşinden yaratılan, bütün sayesinde var olan bir parçadır. Bütünü tamamlar. Ama tek başına anlamsızdır. Hani birbirine çok benzeyen eşlere *'tencere yuvarlanmış, kapağını bulmuş'* derler ya… İşte kadın kapaktır. Tencere kapaksız da işlev görür. Yemeği öyle böyle pişirir. Olmadı su kabı vazifesi görür. Olmadı saksı… Ama kapak tenceresiz ne işe yarar? Bir başka tencereye kapak olmaktan başka ne fonksiyonu vardır! İşte bu yüzden kadın, tenceresinin kıymetini bilmelidir. Onsuz işe yaramadığını farketmelidir. Onunla beraberliğini bozacak şeytanî akımların kof sloganlarına pirim vermemelidir.

Kadın ve erkek kimdir? Hak ve sorumlulukları nelerdir? Sorularının cevabını internetten önüne gelen her sayfadan değil Kur'an'dan öğrenmelidir. Sünnet'e bakmalıdır. Peygamber eşlerinin ve sahabe hanımlarının övülen davranışlarını örnek almalıdır.

Son bir tavsiye! Gelin bu ay dilimize, zihnimize, kalbimize *"Ondan da eşini var ettik"* ayetini nakşedelim! Adımızı sorana: *'Ondan var olanım'* diyelim.

İşte o zaman hayatımızı riske atan bu kötü akımlar bizi etkilemeyecektir inşallah. Ve evimizin havası değişecektir. Denemekten zarar görmezsiniz!

1. 39/Zümer, 6

Ya Rab

YA RAB!
Sen ki beni özenle yaratan
Beni sonsuz kudretinle kuşatan
İsmiyle cihanda huzur dağıtan

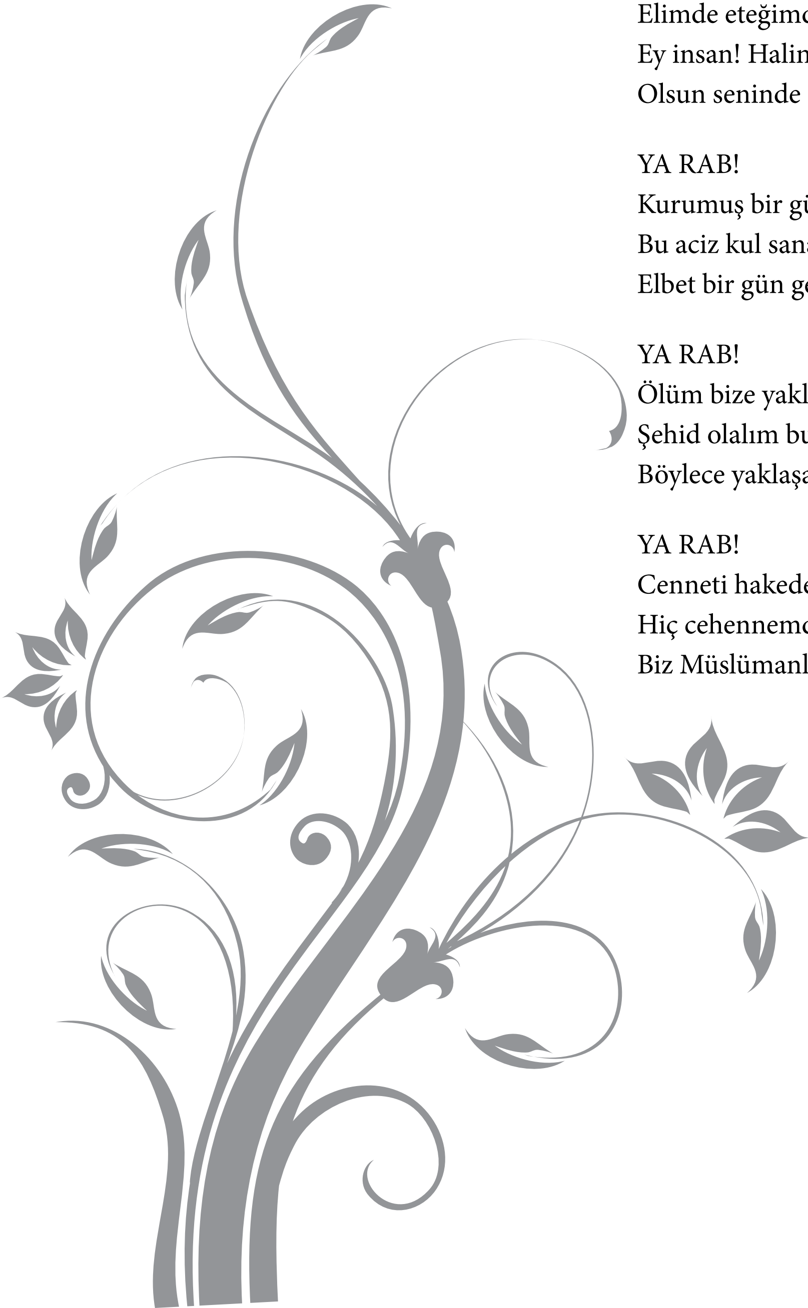
YA RAB!
Elimde eteğimde sonsuz nimet
Ey insan! Haline hep şükret
Olsun seninde evinde bereket

YA RAB!
Kurumuş bir gül bile kokar
Bu aciz kul sana el açar
Elbet bir gün gelecek bahar

YA RAB!
Ölüm bize yaklaştı ya
Şehid olalım bu dava uğruna
Böylece yaklaşalım sana

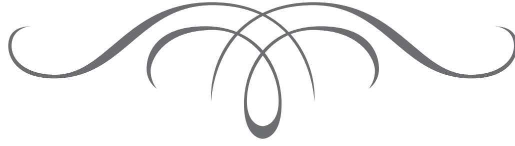
YA RAB!
Cenneti hakedenlerden olmak
Hiç cehennemde yanmamak
Biz Müslümanlara yakışır ancak

esved

İnsanoğlu...

Müslüman kadın; Allah'a kul olması gereken KADIN! Nasıl olur da beşeri kanunların meşruiyetini kabul edip, oy vererek bu sistemlere dahil olabilir?

Ne zaman ki kendi eziyetine ve yaratan Rabb'ine iman edip, nakıs aklının, yarınını bilmeyen, bugününü kuşatamayan ve daha %2'sini kullanabildiği beyninin, koskoca dünya hayatına nizam vereceğini anlamış ve Allah'ın kanunlarını nizam edinmişse yeryüzünde huzur bulmuştur.

Ve her ne zaman ki dünü, bugünü, yarını, ilmi ve kudreti ile kuşatan Rabb'inin sistemini eleştirebilecek kadar küfürde azgınlaşıp zavallı aklının ürünü olan kanunlarla yaşamaya(!) çalışmışsa birbirini yiyip durmuştur.

"İşte böylece işlediklerinden ötürü zalimlerin bir kısmını bir kısmına musallat ederiz." [1]

Birine göre özgürlük olan ötekine göre ahlaksızlık, birine göre insanların refahını sağlayacak halkçı tutum ötekine göre anarşi… Her biri ayrı istek ve hedeflere, her biri ayrı nefse ve menfaate sahip iken birbirlerine nasıl hükmedebilirler? Bunun adı adalet olur mu?

Halbuki Allah *subhanehu ve teâlâ* hiçbir şeye ihtiyacı olmayan, Samed'dir. Acizlikten, eksiklikten, gizli çıkar ve hesaplardan münezzehtir. Adaletin yegâne sahibidir. Ancak her şeyin üzerinde

1. *6/En'am, 129*

olan ve her şeye Malik bulunan Allah *subhanehu ve teâlâ*, hakkı ayakta tutan hükümler koyabilir. O Bakîdir, ezel ve ebedi ilmiyle kuşatmıştır. Bu sebeple yüzlerce yıl öncesinden insanların ihtiyaçlarına karşılık veren, sorunlarını çözen şeriatı, kıyamete kadar geçerliliğini korur. O'nun şeriatı, her gün bir yerinden patlak veren beşeri sistemler gibi değildir.

İman iddiasında bulunanların yapması gereken bu aciz akılların ürünü olan yıkık-dökük sistemlerden tamamen beri olmaktır. Yaratan, her hücremizin en ince ayrıntısını dahi bilen, içinde bulunduğumuz kâinat ile ahenk içinde yaşamı bize temin edecek olan, dünümüzü, bugünümüzü, yarınımızı, benliğimizi, istek ve kabiliyetlerimizi kuşatan, bizim için en faydalı olanı, bize lazım olanı, bizim için isteyen alemlerin Rabbi Allah'ın kanunlarına boyun eğmektir. O'nun şeriatının tahakkümü altında yaşamaktır.

Müslüman kadın; Allah'a kul olması gereken KADIN! Nasıl olur da beşeri kanunların meşruiyetini kabul edip, oy vererek bu sistemlere dahil olabilir? Ya da bir takım anlaşmazlıklarında Allah ve Rasûl'ünün hakemliği dururken nasıl olur da başka hakemlere muhakeme olur???

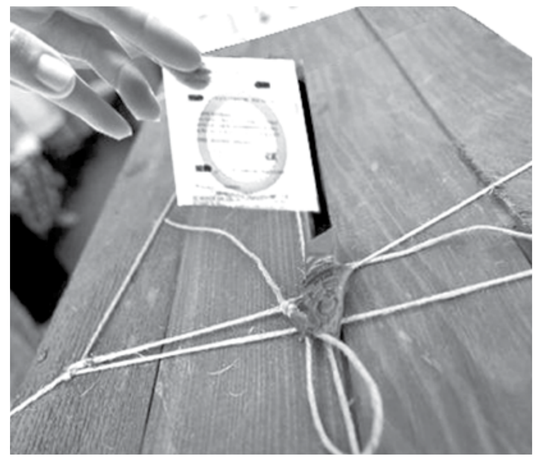
Elbette ki bu mümkün değildir. İslam'ı yol edinmiş, cenneti hedef edinmiş bir kadın için mümkün değildir.

Eğer bir hedefe varmak istiyorsak, o hedefe giden yolu takip etmeliyiz. Yoksa hedefe varmaktan söz edemeyiz. Cennete varan tek yol ise tevhiddir, Allah'ın hakimiyetidir. Başka yol arayanlara gelince, onlar hedefe varamayacaklardır. Gittikleri yolun sonu cehenneme düşüren bir uçurumdur.

Çünkü Rabb'in kanunlarını bırakıp beşeri sistemlere itaat etmek Allah *subhanehu ve teâlâ* dışında Rabb edinmektir.

"Onlar hahamlarını, rahiplerini ve Meryem oğlu Mesih'i Allah dışında rabler edindiler." [2]

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bu ayeti okuduğu esnada, Adiyy bin Hatem boynunda haç takılı olduğu halde gelerek: "Onlar haham ve

rahiplerine ibadet etmiyorlardı ki" dedi.

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*:

" 'Onlar (haham ve rahipler) onlara (halka) Allah'ın helallerini haram, haramlarını da helal kılıyor halk da bunlara itaat ediyor değil mi?', diye sordu. Adiyy: 'Evet' diye cevap verdi. Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem:

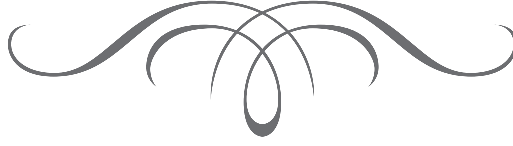
'İşte bu onların din adamlarına ibadetidir.' " buyurdu.

2. 9/Tevbe, 31

Şükür

Allah'ım ne olmuştu ona? Görevlinin koluna girmesiyle bile zor yürüyordu. Bu benim Eş'im mi, diye kalakaldı. Ne kadar zayıflamıştı, bir ayda iğne ipliğe dönmüştü.

Kimlik, cüzdan, anahtar… Tamam, gerekli olan her şeyi almıştı. Zilin de çalması ile hızla merdivenleri inip, bir hamlede arabaya bindi. Besmelesini çekti ve selam verdi. Araç Tunceli Cezaevi'ne doğru yola koyuldu.

Neredeyse 4,5 yıldır her ay gidip geliyordu. Artık yolları, tabelaları hatta yol üzerindeki dinlenme tesislerini bile ezberlemişti. Aylar geçtikçe sabrının tükendiğini hissediyor, zaman zaman da umutsuzluğa kapılıyordu. Ne zaman bitecekti bu çile? Her ay git-gel, aran… Eş'siz yaşamak zordu. Tüm yükümlülük onun omuzlarındaydı. Neyse daha fazla düşünmemeliydi. Zira içi iyice kararmış, morali de bozulmuştu.

Saatine baktı. Neredeyse 4 saat vardı görüşe. Yol ise tahminen üç saat sürecekti. *'Erken gitmek daima iyidir'* diye düşündü.

Hava soğuktu, arabanın içi ise fazla sıcak. İliklerine kadar ısınmıştı. Bir rahatlama hissetti. Araba sarsıyordu. Ama olsun sallantı beşik, motor sesi ise ninni olmuştu…

Nüfus cüzdanını görevliye uzattı. Görevli duygusuz ve insanlığını kaybetmiş gibi, donuk bir ifadeyle önce kimliğe sonra kadına baktı.

'Görüşünüz yok hanımefendi' dedi, kadın afallamıştı.

— Nasıl yani? Her ay bugün, bu saatte açık görüşümüz var. Bugün niye yok?

— İptal edilmiş hanımefendi.

— Olamaz. Keyfî bir uygulama bu. Eş'imi görmeden gitmem.

— Zorluk çıkarmayın hanımefendi.

— Siz bilirsiniz. Gidip şikayet edeceğim sizi. Savcıyla görüşürsünüz artık.

Görevli, kadının ciddi olduğunu görünce kibarlaşarak;

— Pardon hanımefendi karıştırmışım. Sizin görüşünüz iptal edilmemiş, dedi.

Kadın rahatlamıştı. Meseleyi uzatmadan 'Elhamdûlillah' deyip işlemlerini bir çırpıda tamamlayıp, soluğu görüş salonunda aldı.

Herkes salondaydı. Görüş çoktan başlamıştı. Boş bir masaya oturdu. Beklemeye başladı. 15 dakika geçmişti nerdeyse. Niye hala gelmedi, diye düşündü, endişelenmişti. Acaba görevli onu oyalamak için böyle bir oyun mu oynamıştı?

Sonunda kapı açıldı. *'Herhalde eşim geliyor'* diye düşündü, rahatlamıştı.

Subhanallah! Eş'im…

Allah'ım ne olmuştu ona? Görevlinin koluna girmesiyle bile zor yürüyordu. Bu benim Eş'im mi, diye kalakaldı. Ne kadar zayıflamıştı, bir ayda iğne ipliğe dönmüştü. Halbuki daha geçen ay sağlıklıydı. Kadın güç bela kendine geldi. Ayağa bile kalkamamıştı. Eş'i görevlinin yardımı ile karşısına oturmuştu. Adam kadına selam verdi. Kadın hala konuşamıyordu. Zira Eş'inin karşısına oturmasıyla daha da şaşırmıştı. Gözlerinin altı mosmordu, saçı sıfıra vurulmuştu, dudağı dikişliydi, Sakalları…

Sonunda,

- *'Ne oldu sana? Bu halin ne?'* diye sorabildi kadın. Adam gülümsemeye çalışıyordu. Kadının sakinleşmesini sağlamak için sorduğu soruyu duymamazlıktan geldi.

— Nasılsın? Yolculuk nasıl geçti? dedi. Kadın:

— Ne oldu sana? Bu halin ne? diye yineledi sorusunu. Fakat bu defa daha sertti.

Adam başını eğdi, anlatmaya başladı:

— Geçen ay müdür değişti, bazı görevlilerde. Öncekilerin gösterdiği hoşgörüyü bırak göstermeyi, var olan kuralları da hiçe sayıp keyfi uygulamalar başlattı. Görevliler de onun istediklerini harfiyen uyguladı. Sakallarımı, saçlarımı kestiler, direndim! Kitaplarıma el koydular, direndim! Kur'an'ıma el koydular, daha çok direndim! Suyu kesti, yemeği azalttı, direndim! En son namaz kılarken hakaret edilince, daha fazla direndim! Tabi her direnmemin, karşı gelmemin sonunda bir parça işkence, dayak, hakaret gördüm. Ama buna da şükür. Direnmeye güç veren Allah'a hamdolsun.

Kadın hala kendine gelememişti. Bu dönemde, bu zamanda nasıl böyle bir şey olabilirdi? Hiçbir şey diyemedi. Sanki yılların tükettiği sabır, umut kalmamıştı.

Büyük bir pişmanlık hissetti o an.

Geçen ay ne kadar sağlıklı, neşeli, rahat, dinçti. Ama o geçen ayda sabrının tükendiğinin, bu çilenin ne zaman biteceğini, niye hep bunların onun başına geldiğini sorup duruyordu Eş'ine. Eş'i ise;

'Sabret, bu halimize de şükür' dediğinde,

'Şükredilecek halimiz bu mu?' demişti.

Ama bu ay… Bu ay anladı kadın geçen ay ki nimetleri.

Peki diğer aylar? Önümüzdeki diğer aylar, mahkemeye 6 ay daha vardı. Ya çıkamazsa… Ondan sonra ki aylar? Allah'ım…

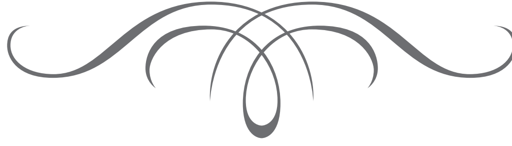
Arabanın ani freniyle sıçrayarak uyandı kadın. Yüzünden terler akıyordu, sırılsıklam olmuştu sanki, alev gibi yanıyordu?

Uyandığında, araç bahçeye park ediyordu. Cezaevinin bahçesindeki miskin köpeklere baktı… Bir gün ezilecekler diye düşündü. O an gördüklerinin bir rüya olduğunu anladı ve dilinden sadece şu sözler döküldü.

"Gerçekten Allah insanlara lütuf sahibidir. Fakat insanların çoğu şükretmezler." [1]

1. *2/Bakara, 243*

Hele Bir Aynaya Bak Sen!

Anne babasına itaatsız olup, ancak bayramda seyranda arayıp hatır gönül soran, evladından nasıl ilgi, şefkat bekleyebilir ki?

Çocuğunuzu eğitmek istiyor musunuz?

Evet deyişinizi duyar gibiyim. Peki nasıl eğiteceğimize dair bir fikri olan var mı?

Desem, eminim her birimiz 30 dakika çocuk eğitimi hakkında konuşabiliriz. Bir pedagogdan daha bilgiliyizdir. Ancak elimizdeki *'Mamule'* baktığımızda bildiklerimizi ne kadar uygulayabilmişiz bu çok laf götürür.

Hata nerede?

Eğitime dair bir şeyler biliyoruz, bildiğimizi zaman zaman uygulamaya da çalışıyoruz ama sonuca neden ulaşamıyoruz?

Cevap çok net: Aslında biz elimizdekini evirip çeviriyor, hamur gibi yoğuruyor, şekil vermeye çalışıyoruz. Oysa o, 0-7 yaşları arasında sadece taklit eder, model alır, biz ne isek o olur bunu unutuyoruz. Öyleyse yapmamız gereken onu değil kendimizi yoğurmaktır, şekillendirmek, eksiklerimizi giderip, fazlalıklarımızı atmaktır. Kendimizi düzeltmekle eğitime adım atmaktır. Bu konuda kararlı ve istekli olmaktır.

'Çocuk eğitimi yoktur! Aile eğitimi vardır İslam da.' diyen ne güzel söylemiş.

Kendini eğitmeyen, çocuğunu nasıl eğitsin ki… Kendi sigara içen, hangi yüzle çocuğuna bunun nasıl kötü bir alışkanlık olduğunu söyleyecek…

Yalanı, dile plesenk yapan, nasıl doğru sözlü bir evlat yetiştirebilir ki?

Anne babasına itaatsız olup, ancak bayramda seyranda arayıp hatır gönül soran, evladından nasıl ilgi, şefkat bekleyebilir ki?

Kendine cömert, kardeşine cimri kesilenler, çocuğunun nasıl oyuncağını paylaşmasını isteyebilir ki?

Bağırarak çocuğunu hizaya getiren, hilm sahibi bir evlat beklentisi ne kadar gerçekçidir…

Çocuğuna değer verip onu dinlemeye tahammül edemeyen, ileride kendini ona nasıl dinletecektir???

Örnekleri daha çok arttırabiliriz. Ancak bu kadarı konunun ehemmiyetini anlatmaya yeter sanırım.

'Üzüm üzüme bakarak kararır.' derler. Çocuğumuzun baktığı ilk üzüm biziz unutmayalım, onu karartan da sarartan da, çürüten de büyüten de anne babadır, bunu kabullenelim.

Bunu için yavrumuza yaptığımız nasihatlere lütfen bir son verelim. Önce bu nasihatleri aynanın karşısına geçelim kendimize yüksek sesle edelim. Sonra bugünden tez yok uygulamaya hayatımıza geçelim.

Çocuk mu? O siz uygularken, zaten öğrenecektir.

Son bir tavsiye daha!

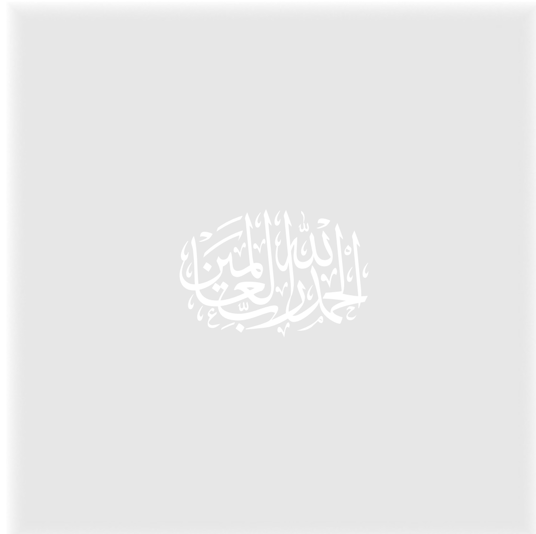
Durmuş saatler bile günde iki kez doğruyu gösterirler. Başta Eş'im olmak üzere bize günde birkaç kez doğruyu gösteren *'Hayırhâh'*ler seçelim (kardeşi yardımcı dost)... Birbirimizi düzeltelim.

Not: Aile, eğitiminde bize ışık olacak bazı hasletleri kazanmak için çaba sarfetmeli, sabır göstermelidir. Bu ay gelin kendimize bir çetele yapalım. Konumuz öfke olsun, her öfkelendiğimizde bunu gereklerini yapmaktan (kızmak, bağırmak, dövmek, küsmek…) kaçınalım. Kaçınamaz da öfkemize yenilirsek çetelemize bir '-' (eksi) koyalım. Hayırhâhımızla birbirimizi kontrol edelim. Göreceksiniz *'Öfke yutarlar, insanları affederler, Allah güzel davrananları sever!''* ayetine mazhar olup hayatımızda neler değişecek???

Dikkat edin derin olan kuyu değil kısa olan, ipliktir.

"Kim öfkelenir, öfkesinin gereğini yerine getirmeye gücü yettiği halde bunu yapmazsa, ona cennetin yukarı kısımlarında bir ev verilecektir."

Peygamberimizin Hanımlarıyla Olan İlişkisi

Hem dünya da, hem ahirette kurtuluşumuzun yolu, Peygamberî tarzı ve Onu taklit etmekten geçmektedir. Onun örnek alınacak hasletlerinden biri de evi ve hanımlarıyla olan ilişkisidir. Peygamberimizin *sallallahu aleyhi ve sellem* evi yeryüzünde kurulan evlerin en mesudu, hürmete en layık olanıydı. Ahlakı Kur'an olan Peygamberimizin *sallallahu aleyhi ve sellem* eşleriyle olan ilişkisi nezaket üzereydi. Bir gün Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* arkadaşı Encaşi ile yola çıktılar. Encaşi yolculuk sırasında develerin hızlı ilerlemesi için bir tane tempolu bir ezgi söylemeye başladı. Bu ezgi sayesinde develer hızlı yürümeye başladılar. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* develerin üzerinde bulunan eşleri için endişelenip Encaşiye şöyle seslendi:

'Aman Encaşi! Develeri yavaş yürüt, billurlara yumuşak davran, sakın onları incitip kırma.'

Açıklama

Kadınların bedenleri de ruhu gibi hassastır. Hemen incinip etkilenebilirler. Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* incitilmemelerini güzel sesten etkilenmemelerini istediği hanımları, müminlerin anneleridir. Onlar İslam toplumunun erdemli hanımlarıdır. Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* evinin bekçileridirler, nübüvvet pınarından en fazla istifade edenleri onlardır.

Bu hadis bize bir ders daha vermektedir. Eğer Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* gibi evinin efendisi olmak istiyorsan edep ve ahlak konusunda son derece riayetkar olmalısın. Eşine tatlı söz söylemeli, onu kıracak söz ve tavırdan uzak durmalısın. Yumuşak huylu, geçim ehli bir insan olmalı kabalıktan ve katı yüreklilikten uzak durmalısın.

Az Amel Bol Ecir

Kim rızkının genişletilmesini, ecelinin uzatılmaını isterse; Akrabalık bağlarına devam etsin...

Amr b. Ahves El-Cüşeni *radıyallahu anh* anlatıyor:

"Veda haccında Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hamdu Sena edip, öğüt verip uyardıktan sonra şöyle dediğini duydum: 'Haberiniz olsun! Hanımlarınıza iyi davranmanızı tavsiye ederim. Zira onlar sizin himayenize verilmişlerdir. Apaçık bir ahlaksızlık yapmadıkları takdirde onlar üzerinde zorbalık yapma hakkınız yoktur. Eğer apaçık bir hayasızlık yaparlarsa onları yataklarında yalnız bırakın.Yaralayıcı ve şiddetli olmadıkça hafifçe onları dövün. Eğer size itaat ederlerse, onlara zarar verecek bir takım davranışta bulunmaya kalkmayın. Haberiniz olsun! Sizin hanımlarınız üzerinde haklarınız vardır ve hanımlarınızın da sizin üzerinde hakları vardır…' " [1]

1. Tirmizi

İnsanlığın İlk Kardeşlerinden

Onlar ilk insan, ilk Peygamber, Adem'in *aleyhisselam* çocukları imiş. İkiside birer kurban sunmuş Rabb'imize. Birinin ki kabul edilirken diğerinin ki reddedilmiş. Kurbanı kabul edilmedi diye kıskançlıktan kıvranan kardeş, diğer kardeşini öldürmeye niyetlenmiş. Kardeşinin güzel uyarılarıda fayda etmemiş ve onu öldürmüş. Bundan sonra pişmanlıklar onu bekliyormuş.

"Onlara Adem'in iki oğlunun gerçek olan haberini oku: Onlar (Allah'a) yaklaştıracak birer kurban sunmuşlardı. Onlardan birininki kabul edilmiş, diğerininki kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen) Demişti ki: "Seni mutlaka öldüreceğim." (Öbürü de:) "Allah, ancak korkup-sakınanlardan kabul eder."

"Eğer beni öldürmek için elini bana uzatacak olursan, ben seni öldürmek için elimi sana uzatacak değilim. Çünkü ben, alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım."

"Şüphesiz kendi günahını ve benim günahımı yüklenmeni ve böylelikle ateşin halkından olmanı isterim. Zulmedenlerin cezası budur."

"Sonunda nefsi ona kardeşini öldürmeyi (tahrik edip zevkli göstererek) kolaylaştırdı; böylece onu öldürdü, bu yüzden hüsrana uğrayanlardan oldu." [1]

Bu kıssada geçen kardeşlerin isimlerini biliyor muyuz?

1. 5/ Maide, 27-30

Peygamber'in Sırrı

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Hafsa'yı babasından istemeyi düşünüyormuş, bu sırrını çok yakın arkadaşı olan Ebubekir *radıyallahu anh* ile paylaşmış. İşe bakın ki, Ömer de *radıyallahu anh* Ebubekir'e *radıyallahu anh* gelip;

- *'Kızım Hafsa'yı seninle evlendirmek istiyorum.'* demiş.

Şimdi Ebubekir *radıyallahu anh* ne yapsın ?

- *'Kızını evlendirmekte acele etme, onu Peygamber'imiz isteyecek.'* diyememiş tabi, sadece kibarca reddetmiş ve arkadaşı Ömer'i *radıyallahu anh* gücendirmek pahasına, Peygamber'imizin sırrını açığa vurmamış.

Ebubekir'in *radıyallahu anh* bu tavrı hepimize örnek olsun inşallah. Müslümanlar kendilerine verilen sırları başkalarına söylemezler.

Rabb'imin Güzel İsimleri

Haydi çocuklar, her hafta Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* bir güzel ismini ezberleyelim.

Bunun içinde okuduğumuz her güne artı (+), okuyamadığımız günlere eksi (-) koyalım.

Hergün okumaya devam edelim Rabb'imizi zikredelim.

1. Hafta	Er-Rahmân: Dünyada bütün yaratılmışlara merhamet eden, şefkat gösteren, ihsan eden.
2. Hafta	Er-Rahim: Ahirette yalnızca müm'inlere acıyan, merhamet eden, büyük nimetler veren.
3. Hafta	El-Melik: Bütün kainatın mutlak sahibi, tek hükümdarı.
4. Hafta	El-Kuddüs: Hatadan, gafletten, aczden, her türlü eksiklikten uzak, pek temiz.

Pazartesi	Salı	Çarşamba	Perşembe	Cuma	Cumartesi	Pazar

YEMEK TARİFİ: Talaş Kebabı

Malzemeler:

4 adet soğan
3 kaşık tereyağı
500 gr. Kuşbaşı koyun eti
1 kaşık kuş üzümü
1 paket milföy
1 yumurta sarısı
tuz, karabiber, kekik

Yapılışı:

Yağ tencerede eritilir. Soğanlar halka şeklinde doğranıp tencereye eklenir. Pembeleşmeye yüz tutarken içine etler konulup birlikte kavrulur. Etler suyunu çekince su ilave edilerek lif lif oluncaya kadar pişirilir. Tuz, kara biber, kekik ve kuş üzümü de eklenip iç malzeme hazırlanır. Milföy hamurların ortasına hazırlanan içten koyularak bohça şeklinde kapatılır. Tepsiye dizilip, üzerin yumurta sarısı sürülür ve pembeleşinceye kadar pişirilir.

Afiyet olsun...

ALTERNATİF TIP

Hepimiz günlük hayatta pek çok sağlık sorunlarıyla karşılaşır ve sıkıntı yaşarız. Bazı zamanlar ne yapacağımızı bilemez, sızlanır dururuz ya… İşte o zamanlar için pratik öneriler inşallah yardımcı olabilir.

SOĞUK ALGINLIĞI

Nezle ve gripten korunmak için C vitamini alımı çok önemlidir. Günlük olarak vücudun C vitamini ihtiyacı kuşburnu çayı ile karşılanabilir. Yalnız bitki çaylarının her zaman taze ve usule uygun demlenmesi gerekir, kaynatmak genel olarak önerilmemektedir. Kuşburnu meyvesi ince ince kıyıldıktan sonra bir bardak sıcak suyla iki tatlı kaşığı ilave ederek 10 dk. kadar demlenmeye bırakılır, süzerek sıcak olarak tüketilmelidir.

Yine aynı şekilde soğanın suyu ısıtılarak 1 çay bardağı su ve 1 kaşık bal ile karıştırılıp içildiğinde inşallah hastalığınıza faydalı olacaktır.

PRATİK BİLGİLER

- Buz dolabındaki nemi almak için, dolaba içi tuz dolu bir kap koyun, nemi alacaktır.
- Kekiniz kabından çıkmıyorsa, kabın altına ıslak bir bez yayarak biraz bekletin.
- Konserve açıldıktan sonra cam kavanozda saklanırsa daha dayanıklı olur.
- Balık kokusunu çıkartmak için, yıkama suyuna bolca kahve telvesi koyup bekletin ve bolca durulayın.
- Tıkanan borularınızı kaynar sodalı su ile açabilirsiniz.

Aşağıdaki sure isimlerini bulmacamızda bulmaya çalışalım. Sona kalan harfler bir Peygamber ismi oluşturacaktır.

Z	İ	L	Z	A	L
L	H	Z	E	K	E
İ	L	E	Y	L	R
F	A	T	İ	H	A
E	S	İ	H	U	N
L	Y	F	A	R	A
A	Y	A	N	A	S
K	E	V	S	E	R

Zilzal
İhlas
Leyl
Fatiha
Kevser
Nasr
Felak
Nas
Nuh
Araf
Fil

Aşağıdaki kelimeleri bulmacmızda bulalım. Hadi bakalım kalan harfler Müslüman olan kişinin bir özeliğini öğretecek bizlere, kolay gelsin.

İ	M	A	N	T	A	Ğ
S	T	E	B	L	İ	Ğ
L	M	Ü	Ş	R	İ	K
A	T	E	V	A	D	U
M	T	U	Ş	İ	R	K
İ	İ	N	H	K	A	Ü
Y	A	V	R	E	K	F
E	E	D	E	R	N	Ü
T	A	Ğ	U	T	İ	R
M	Ü	N	A	F	I	K

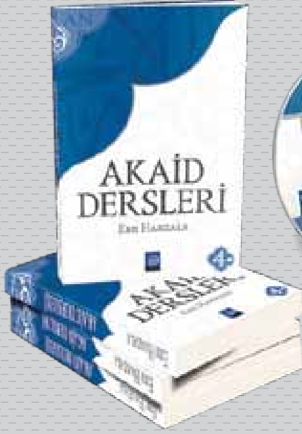
İslamiyet
Tağut
Tevhid
Şirk
Küfür
Müşrik
Münafık
İman
İnkar
Davet
Tebliğ

İki resim arasındaki 4 farkı bul

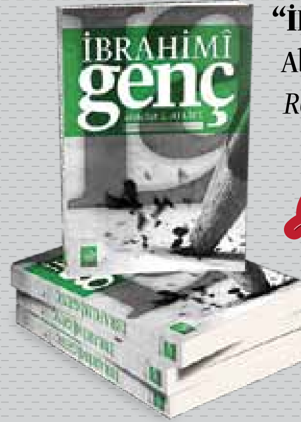
"Çağın Fikir Karmaşasına Vahyin Rehberliğinde Çözüm!"

"AKAİD DERSLERİ"
Ebu HANZALA
Roman Boy

CD Hediyeli
GÖZDEN GEÇİRİLMİŞ yeni Baskı

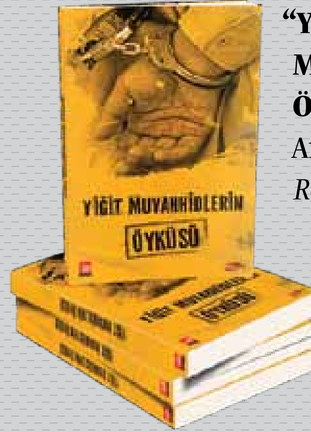
"İBRAHİMÎ GENÇ"
Abdullah Z. ATABEY
Roman Boy

Yeni

"GÜNCEL İTİKAD MESELELERİ"
Ebu HANZALA
Roman Boy

GÖZDEN GEÇİRİLMİŞ yeni Baskı

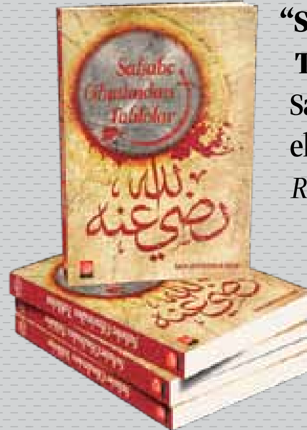

"YİĞİT MUVAHHİDLERİN ÖYKÜSÜ"
Anonim
Roman Boy

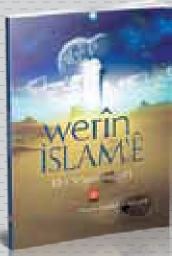
yeni Baskı

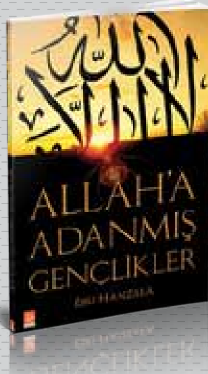
"TÜM RASULLERİN ORTAK DAVETİ"
Ebu HANZALA
Roman Boy

"SAHABE CİHADINDAN TABLOLAR"
Salâh Abdûlfettah el-Halîdî
Roman Boy

"WERÎN İSLAM'Ê"
(Haydi İslam'a)
Ebu Sehran es-Surî
Cep Boy
**Kürtçe*

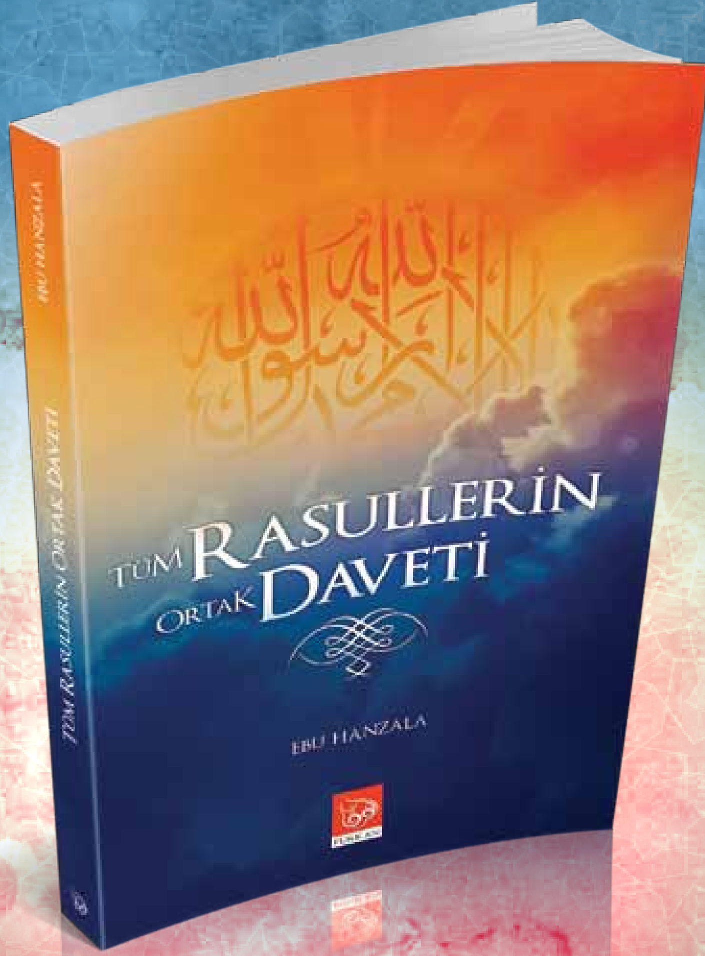
"ALLAH'A ADANMIŞ GENÇLİKLER"
Ebu HANZALA

Yakında!..

TALEP ADRESLERİ:

POSTA İLE TALEP:
Emre UYAR P.K. 51
Güneşli-Merkez Postanesi
Bağcılar/İSTANBUL
WEB: *www.tevhiddergisi.com*
MAİL: *info@tevhiddergisi.com*
TEL: *+90 534 086 95 76*

Çağın
Fikir Karmaşasına,
Vahyin Rehberliğinde
ÇÖZÜM